

POLSKI ZWIĄZEK JEŹDZIECKI

**PRZEPISY
MIĘDZYNARODOWEJ FEDERACJI JEŹDZIECKIEJ
WE WSZECHSTRONNYM KONKURSIE
KONIA WIERZCHOWEGO**

Wydanie 25 przepisów
obowiązujące od dnia 1 stycznia 2022 r.
Ostatnia aktualizacja: 7 grudnia 2021 r.

Spis treści		
PREAMBUŁA		11
Kodeks postępowania zgodnego z dobrem konia		
2		
Wizja WKKW		14
Rozdział 1	Postanowienia ogólne	15
500	Wprowadzenie	15
500.1	Definicja	15
500.2	Odpowiedzialność	15
Rozdział 2	Struktura zawodów	16
501	Zawody i cykle zawodów	16
501.1	Zawody Międzynarodowe CI	16
501.2	Oficjalne Zawody Międzynarodowe (CIO)	16
501.3	Mistrzostwa (CH)	16
501.4	Igrzyska	16
501.5	Cykle zawodów WKKW FEI	17
502	Formaty i poziomy	17
502.1	Formaty	17
502.2	Poziomy trudności	17
503	Kategorie	18
503.1	Zawody kuców, juniorów i młodych jeźdźców	18
503.2	Wiek zawodników	18
503.3	Zawody dla młodych koni	18
503.4	Wiek koni	18
503.5	Kuce	18
504	Ograniczenia uczestnictwa	19
504.1	Liczba koni na zawodnika	19
504.2	Inne ograniczenia uczestnictwa	19
Rozdział 3	Administracja zawodów	20
505	Koszty, opłaty wpisowe, nagrody pieniężne, odpowiedzialność	20
505.1	Zawody CI i CIO	20
505.2	Mistrzostwa	20
505.3	Nagrody pieniężne	21
506	Telewizja wewnętrzna	21
507	Propozycje i wyniki	21
507.1	Propozycje	21
507.2	Wyniki	22
508	Zaproszenia	22
508.1	Zawody CI	22
508.2	Zawody CIO	22
508.3	Mistrzostwa	22

509	Zgłoszenia	22
509.1	Zgłoszenia CI i CIO	22
509.2	Mistrzostwa	22
509.3	Certyfikat umiejętności	23
Rozdział 4	Osoby oficjalne	24
510	Kategorie osób oficjalnych	24
510.1	Sędziowie	24
510.2	Delegaci techniczni	24
510.3	Gospodarze toru	24
510.4	Komisarze	24
511	Wymagania dotyczące zmiany uprawnień Osób Oficjalnych	24
		24
		25
		26
511.4	Komisarze wkkw postanowienia specjalne	26
512	Wymagania dla utrzymania statusu	27
		27
		27
512.3	Gospodarze toru	28
513	Powoływanie osób oficjalnych	28
513.1	Zawody w krótkim formacie CCI-S i CCIO-S	29
513.2	Zawody w długim formacie CCI-L i CCIO-L	30
513.3	CCI1*- wstępny (poziom ujednolicony)	30
513.4	Powoływanie przewodniczącego komisji sędziowskiej- dodatkowe wymogi	31
513.5	Mistrzostwa i Igrzyska	32
513.6	Lekarze weterynarii (patrz Przepisy Weterynaryjne)	32
		32
513.7	Komisarze	32
513.8	Dodatkowe wymagania i ograniczenia przy powoływaniu	32
5.13.9	Zawody na poziomie 1,2 i 3 gwiazdek z kilkoma seriami na tym samym poziomie	

514	Konflikt interesów	33
514.1	Definicja ogólna	33
515	Obowiązki osób oficjalnych	34
515.1	Jurysdykcja osób oficjalnych	35
515.2	Komisja sędziowska	35
515.3	Delegat techniczny	36
515.4	Gospodarz toru	37
515.5	Delegat weterynaryjny / Komisja weterynaryjna (patrz Przepisy Weterynaryjne)	37
515.6	Komisarze (Zespół Komisarzy)	37
Rozdział 5	Techniczne wymogi uczestnictwa	39
516	Zasady podstawowe	39
517	Minimalne wymagania kwalifikacyjne (MWK)	39
518	Ostateczne terminy minimalnych wymagań kwalifikacyjnych	39
518.1	Mistrzostwa	39
518.2	CI i CIO	39
519	Kategorie zawodników	40
520	Minimalne wymagania kwalifikacyjne na zawody CI i CIO	40
520.1	Zawodnicy dotychczas bez kategorii na poziomie zawodów	40
520.2	Zawodnicy już skategoryzowani na poziomie zawodów	41
521	Minimalne wymagania kwalifikacyjne na mistrzostwa i igrzyska	42
522	Odwrotna kwalifikacja	42
522.1	Odwrotna kwalifikacja – koń	42
522.2	Odwrotna kwalifikacja – zawodnik	43
Rozdział 6	Dobrostan koni i zawodników	43
523	Dobrostan zawodników	43
523.1	Informacja medyczna	43
523.2	Kondycja zdrowotna	43
523.3	Badanie po upadku	44
523.4	Wstrząśnienie mózgu	44
524	Dobrostan koni	44
524.1	Badanie weterynaryjne po przyjeździe	44
524.2	Przeglądy koni	44
524.3	Dobrostan konia w czasie zawodów	45
524.4	Odwołanie się	45
524.5	Kontrola antydopingowa koni i kontrola podawania leków	46
525	Niebezpieczna jazda	46
525.1	Definicja	46
525.2	Ostrzeżenia i kary	46
525.3	Eliminacja przed krosem	47

526	Okrucieństwo wobec konia	47
526.1	Definicja	47
526.2	Ostrzeżenia i kary	47
526.3	Użycie bata	47
526.4	Krwawienie konia	48
527	Rejestrowane ostrzeżenie WKKW, żółte kartki ostrzegawcze i zawieszenie	48
Rozdział 7	Ogólne zasady konkursów	49
528	Klasyfikacja	49
528.1	Klasyfikacja indywidualna	49
528.2	Klasyfikacja drużynowa	50
528.3	Dyskwalifikacja	50
529	Deklaracja startów	50
530	Zamiany	50
530.1	Zawody CI	50
530.2	Zawody CIO i mistrzostwa	51
531	Losowanie	51
531.1	Akceptacja metody losowania	51
531.2	Zawody CI	51
531.3	Zawody CIO i mistrzostwa	51
532	Ustalenie kolejności startów (CIO i mistrzostwa)	51
532.1	Kolejność startów członków drużyny	52
532.2	Kolejność startów zawodników indywidualnych	52
533	Kolejność startów	52
533.1	Długie zawody	52
533.2	Krótkie zawody	52
533.2	Krótkie zawody	52
534	Harmonogram	52
534.1	Próba ujeżdżenia	53
534.2	Próba terenowa	53
534.3	Próba skoków	53
534.4	Minimalne odstępy między próbami	53
535	Place treningowe i rozprężalnie	53
535.1	Numery identyfikacyjne	53
535.2	Ograniczenia w treningu	53
535.3	Tereny treningowe	54
535.4	Place treningowe	54
535.5	Rozprężalnie	54

535.6	Zapoznanie się z czworobokiem	55
535.7	Komisarze	55
536	Dostęp do tras i placów	55
536.1	Czworobok	55
536.2	Trasa krosu	55
536.3	Trasa próby skoków	55
537	Przerwy i zmiany	56
537.1	Przerwy	56
537.2	Zmiany	56
538	Ubiór	56
538.1	Zasady ogólne	56
538.2	Próba ujeżdżenia	57
538.3	Próba terenowa	57
538.4	Próba skoków	58
538.5	Sprawdzanie ubioru	58
539	Rząd koński	58
539.1	Treningi i szkolenie	58
539.2	Próba ujeżdżenia	58
539.3	Próba terenowa i próba skoków	59
539.4	Sprawdzanie rzędu	60
540	Niedozwolona pomoc	60
540.1	Wyjątki	60
540.2	Urządzenia odbiorcze / kamery	60
541	Reklama i promocja na zawodnikach i koniach	61
541.1	Oznaczenie producenta niebędącego sponsorem	61
541.2	Znaki identyfikujące sponsorów	61
541.3	Użycie na mistrzostwach	61
541.4	Sponsor komitetu organizacyjnego	61
541.5	Oznaczenie narodowości zawodnika	61
541.6	Nazwisko zawodnika	62
541.7	Logo Federacji Narodowej	62
541.8	Reklama na placu zawodów	62
541.9	Definicja terenu zawodów	62
541.10	Artykuł 135.8 Przepisów ogólnych	

Rozdział 8	Próba ujeżdżenia	63
542	Przepisy ujeżdżenia FEI	63
543	Administracja	63
543.1	Rodzaj i poziom programu	63
543.2	Liczba przejazdów do sędziowania jednego dnia	63
543.3	Pozycje sędziów	63
544	Wyniki	63
544.1	Punktacja	63
544.2	Obliczanie wyników	64
Rozdział 9	Próba terenowa	65
545	Przepisy dotyczące próby terenowej	65
545.1	Start	65
545.2	Czas optymalny i mierzenie czasu	65
545.3	Błędy w trasie	65
545.4	Chody i przypadki zejścia z konia	65
545.5	Wyprzedzanie	66
545.6	Problemy zawodnika w przeszkodzie	66
545.7	Zatrzymanie zawodnika	66
545.8	Opuszczenie trasy po eliminacji	67
546	Trasa	67
546.1	Oznakowanie	67
546.2	Dystanse i tempa	67
546.3	Linie startu i mety	67
546.4	Plany trasy	67
547	Przeszkody	68
547.1	Definicja	68
547.2	Typy przeszkód	68
547.3	Wymiary	68
547.4	Pomiar	69
547.5	Przeszkody z elementami i/lub opcjami	69
547.6	Liczba skoków	70
548	Punktacja	70
548.1	Błędy na przeszkodach	70
548.2	Błędy czasu	71
548.3	Dodatkowe powody eliminacji	71
549	Definicje błędów	71
549.1	Odmowa	72
549.2	Wyłamanie – ominięcie chorągiewki	72
549.3	Wolta	72
549.4	Ponowny najazd po nieposłuszeństwie	73
549.5	Upadek	73

Rozdział 10	Próba skoków	74
550	Przepisy skokowe FEI	74
551	Cel	74
552	Tor i przeszkody	74
552.1	Typy przeszkód	74
553	Punktacja	74
553.1	Błędy na przeszkodach	74
553.2	Błędy czasu	75
Aneksy		75
Aneks A	Ujeżdżenie – Aneksy	75
1	Dozwolone kielzna w próbie ujeżdżenia	76
1.1	Działanie kielzna	76
1.2.	Materiał	76
1.3.	Dozwolone wędzidła (patrz rysunek)	77
1.4	Zabronione kielzna	77
1.5.	Dozwolone elementy w pysku	78
1.6.	Dozwolone kółka i czanki	78
2	Ogłowia dozwolone w próbie ujeżdżenia	79
3	Programy ujeżdżeniowe WKKW	80
Aneks B	Kros – Aneksy	81
1	Maksymalne wymiary przeszkód krosowych	81
2	Dystanse- tempa- liczba skoków	81
3	Rysunki przeszkód krosowych i interpretacja błędów	82
Aneks C	Skoki	83
1	Maksymalne wymiary przeszkód- dystanse- tempa- liczba skoków	83
Aneks D	Służby medyczne	84
1	Nadzór medyczny na zawodach	84
2	Szef służb medycznych	84
3	Próba terenowa i próba skoków	84
Aneks E	Wymagania organizacyjne dla zawodów WKKW na poziomie 5 gwiazdek	
Aneks F	Przedstawiciel zawodników	87
1	Wyznaczenie przedstawiciela zawodników	87
2	Spotkanie zawodników	87
Aneks G	Odznaka honorowa FEI	89
Aneks H	Przepisy dla zawodników na kucach w WKKW i zawodów kuców w WKKW	
		90
1	Międzynarodowe zawody kuców i kwalifikacje	90
2	Mierzenie kuców	90
3	Rząd koński	90

4	Próba ujeżdżenia	90
5	Próba terenowa	90
5.1	Typy przeszkód	90
Aneks I	Przepisy krosowe na zawodach halowych	92
1	Przepisy dla zawodów krajowych i międzynarodowych	92
2	Nagrody pieniężne i koszty	92
3	Przepisy WKKW FEI dotyczące dobra konia i zarządzania ryzykiem	92
4	Promocja WKKW jako dyscypliny	92
Słownik		93

PREAMBUŁA

Niniejsze Przepisy Wszechstronnego Konkursu Konia Wierzchowego obowiązują od 1 stycznia 2021 r.

Przepisy WKKW będą podlegały merytorycznemu przeglądowi co 4 lata, chyba że będą konieczne pilne wyjaśnienia lub zmiany związane z zarządzaniem ryzykiem.

Począwszy od tej daty wszystkie poprzednie publikacje i zmiany Przepisów WKKW tracą ważność.

Chociaż niniejsze Przepisy określają szczegółowo zasady rozgrywania międzynarodowych zawodów WKKW, muszą być interpretowane w powiązaniu z wszystkimi innymi przepisami i regulacjami FEI takimi jak:

- Statut FEI (statut PZJ),
- Przepisy Ogólne,
- Przepisy Dyscypliny Ujeżdżenia,
- Przepisy Dyscypliny Skoków,
- Przepisy Weterynaryjne,
- Memorandum FEI dla WKKW,
- Wytyczne FEI do Próby Terenowej dla Osób Oficjalnych
- FAQ [*Najczęściej zadawane pytania*], Wytyczne FEI dotyczące rzędu, sprzętu i ubioru
- EADCMR (regulacje dotyczące antydopingu i kontroli medycznej u koni)
- ADRHA (Przepisy antydopingowe dotyczące zawodników)

Przepisy Dyscypliny Skoków oraz Dyscypliny Ujeżdżenia znajdują zastosowanie w próbie skoków oraz w próbie ujeżdżenia WKKW, chyba że Przepisy WKKW stanowią inaczej. Wszelkie zmiany wprowadzone w Przepisach Dyscypliny Skoków i Dyscypliny Ujeżdżenia podczas roku będą oceniane i ewentualnie wprowadzane do WKKW od 1 stycznia kolejnego roku.

Niniejsze przepisy nie mogą opisać wszystkich możliwych zdarzeń. Jeżeli wystąpią okoliczności, które nie zostały tutaj szczegółowo opisane, to właściwa osoba oficjalna lub komisja mają obowiązek podjąć decyzję w duchu sportu i możliwie najbliższą intencjom zawartym w Przepisach WKKW i Przepisach Ogólnych.

Jeśli okaże się, że w przepisach istnieje luka, musi być ona interpretowana w sposób zgodny z najszerszym zakresem wyznaczonym przez pozostałe zapisy Przepisów WKKW, innych przepisów i regulacji FEI (PZJ) i z duchem sportu.

Ze względu na zwięzłość w poniższych przepisach używa się formy męskiej, zapisy powinny być jednak interpretowane jako dotyczące obu płci. Terminy pisane wielką literą zostały zdefiniowane w Słowniku Przepisów WKKW w Przepisach Ogólnych lub w Statucie.

KODEKS FEI POSTĘPOWANIA ZGODNEGO Z DOBREM KONIA

Od wszystkich zaangażowanych w międzynarodowy sport jeździecki FEI wymaga przestrzegania Kodeksu Postępowania FEI oraz uznania i zaakceptowania zasady, że dobro konia zawsze musi być najważniejsze i nigdy nie może być podporządkowane rywalizacji sportowej ani wpływom komercyjnym. Spełnione muszą być zwłaszcza następujące zasady:

1. Generalny dobrostan:

a) Dobre postępowanie z koniem

Warunki stajenne oraz żywienie muszą być zgodne z zasadami dobrego postępowania z koniem. Czyste, dobrej jakości pasze objętościowe, pasza i woda muszą być zawsze dostępne.

b) Metody treningowe

Konie mogą być poddawane jedynie treningowi, który jest dopasowany do ich możliwości fizycznych i poziomu dojrzałości do danej dyscypliny. Nie mogą być poddawane żadnym metodom, które są nadużyciem lub/i powodują strach.

c) Kucie i sprzęt

Pielęgnacja kopyt i kucie muszą spełniać wysokie standardy. Sprzęt musi być tak zaprojektowany i dopasowany, aby uniknąć ryzyka bólu lub kontuzji.

d) Transport

Podczas transportu konie muszą być w pełni zabezpieczone przed urazami i innym zagrożeniami zdrowia. Pojazd musi być bezpieczny, dobrze wentylowany, utrzymany w wysokim standardzie, regularnie dezynfekowany i kierowany przez kompetentne osoby. Kompetentna obsługa musi być zawsze gotowa, by zaopiekować się koniem.

e) Przejazd

Wszystkie podróże muszą być starannie zaplanowane, a regularne przerwy na odpoczynek z dostępem do pożywienia i wody muszą być uwzględnione, zgodnie z aktualnymi wytycznymi FEI.

2. Właściwe przygotowanie do rywalizacji sportowej

a) Dobra forma i kwalifikacje

Udział w zawodach musi być ograniczony do koni przygotowanych i zawodników o potwierdzonych umiejętnościach. Konie powinny mieć zapewniony odpowiedni czas na odpoczynek między treningami i zawodami; ponadto powinno się zapewnić odpowiedni okres odpoczynku po podróży.

b) Stan zdrowia

Żaden koń uznany za niezdolnego do startu nie może wystartować ani kontynuować rywalizacji. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się po opinię do lekarza weterynarii.

c) Doping i leczenie

Każde zastosowanie lub zamiar zastosowania dopingu i nielegalne zastosowanie leczenia stanowi poważne nadużycie dobrostanu konia i nie będzie tolerowane. Po jakimkolwiek leczeniu weterynaryjnym należy zapewnić wystarczający czas na pełny powrót do zdrowia, przed ponownym udziałem w zawodach.

d) Zabiegi chirurgiczne

Jakiegolwiek zabiegi chirurgiczne zagrażające dobru rywalizującego konia lub bezpieczeństwu innych koni i/lub zawodników są niedozwolone.

e) Cięża/ Kłacze po niedawnym porodzie

Kłacze nie mogą startować w zawodach po upływie czwartego miesiąca ciąży ani ze źrebakiem.

f) Nadużycie pomocy

Maltretowanie konia (okrucieństwo wobec konia) przy użyciu naturalnych pomocy lub pomocy dodatkowych (np. bat, ostrogi, itd.) nie będzie tolerowane.

3. Zawody nie mogą naruszać dobra konia

a) Teren zawodów

Konie muszą być trenowane i startować na odpowiednim i bezpiecznym podłożu. Wszystkie przeszkody i warunki rozgrywania zawodów muszą być zaprojektowane z myślą o bezpieczeństwie konia.

b) Podłoże

Wszystkie nawierzchnie, na których konie chodzą, trenują lub rywalizują muszą być zaprojektowane i utrzymane tak, aby ograniczyć czynniki mogące prowadzić do kontuzji.

c) Ekstremalne warunki pogodowe

Zawody nie mogą być rozgrywane w ekstremalnych warunkach pogodowych, które zagrażają dobru lub bezpieczeństwu konia. Zabezpieczone muszą być środki i sprzęt niezbędny do szybkiego schłodzenia koni po przejeździe.

d) Stajnie podczas zawodów

Stajnie muszą być bezpieczne, higieniczne, komfortowe, dobrze wentylowane i o wystarczających wymiarach dla typu i natury konia. Myjki oraz woda muszą być zawsze dostępne.

4. Humanitarne traktowanie koni

a) Leczenie weterynaryjne

Na miejscu zawodów zawsze musi być dostępna profesjonalna opieka weterynaryjna. Jeśli koń jest kontuzjowany lub przemęczony podczas zawodów, jeździec musi się zatrzymać, a koń musi być poddany ocenie weterynaryjnej.

b) Skierowanie do kliniki

W razie konieczności koń powinien zostać przetransportowany ambulansem do najbliższej, odpowiedniej kliniki w celu dalszego diagnozowania i leczenia. Kontuzjowane konie muszą otrzymać przed transportem pełną wspomagającą pomoc medyczną.

c) Urazy podczas zawodów

Przypadki urazów podczas zawodów powinny być monitorowane. Jakość podłoża, częstość konkursów i wszelkie inne czynniki ryzyka powinny być dokładnie sprawdzane aby wskazać sposoby zminimalizowania występowania urazów.

d) Eutanazja

Jeśli urazy są bardzo poważne koń może wymagać uśpienia przez lekarza weterynarii tak szybko jak to możliwe, ze względów humanitarnych i wyłącznie w celu zminimalizowania cierpienia.

e) Wycofanie z zawodów

Konie muszą być godnie i humanitarnie traktowane po wycofaniu ze startu.

5. Edukacja

FEI wzywa wszystkich zaangażowanych w sport jeździecki do osiągania najwyższego możliwego poziomu wiedzy w ich specjalności w zakresie opieki i postępowania z koniem startującym w zawodach.

Niniejszy Kodeks Postępowania Zgodnego z Dobrem Konia może ulegać zmianom, a wszystkie opinie na jego temat są mile widziane. Szczególną uwagę zwracać się będzie na nowe wyniki badań, FEI zachęca więc do dalszego wspierania i finansowania badań nad dobrostanem koni.

WIZJA WKKW

WKKW stanowi najbardziej kompletną, połączoną dyscyplinę jeździecką wymagającą od jeźdźcy znacznego doświadczenia we wszystkich dziedzinach sztuki jeździeckiej oraz dokładnej wiedzy o możliwościach jego konia, a od konia wszechstronnych umiejętności będących rezultatem inteligentnego i stopniowego treningu.

Próba terenowa stanowi najbardziej emocjonującą i wszechstronnie wymagającą próbę umiejętności jeździeckich, podczas której właściwe zasady treningu i jazdy zostają nagrodzone. Ta próba koncentruje się na zdolności zawodników i koni pod względem przystosowania się do różnorodnych i zmiennych warunków rywalizacji (pogody, terenu, przeszkód, podłoża itd.), pokazuje umiejętności skokowe, harmonię, wzajemne zaufanie oraz ogólnie „dobre wrażenie”.

Wymaga to od wszystkich zaangażowanych osób szczególnej świadomości i akceptacji określonego poziomu ryzyka wpisanego w szczególnie ambitny i ekscytujący charakter tej próby.

Należy podjąć wszelkie starania, aby na każdym poziomie w zawodach brali udział odpowiedzialni zawodnicy ze stopniowo przygotowywanymi końmi, tak by nie narażać nikogo na ryzyko większe niż to, które jest ściśle wpisane w charakter i poziom zawodów.

Rozdział I POSTANOWIENIA OGÓLNE

500 WPROWADZENIE

500.1 Definicja

Zawody WKKW składają się z trzech różnych prób, podczas których zawodnik dosiada tego samego konia, a mianowicie: ujeżdżenia, próby terenowej i skoków.

500.2 Odpowiedzialność

500.2.1. Zawodnicy

Odpowiedzialność za znajomość i stosowanie niniejszych przepisów w całości spoczywa na zawodniku. Wyznaczenie komisarza czy osoby oficjalnej, niezależnie od tego, czy jest to przewidziane w niniejszych przepisach, czy nie jest, nie zwalnia zawodnika z tej odpowiedzialności.

500.2.2. Federacje Narodowe

Federacje narodowe są odpowiedzialne za wybór, zgłoszenie odpowiednich zawodników i koni na wszelkie zawody międzynarodowe i biorą odpowiedzialność za ich przygotowanie i kwalifikacje do startu.

500.2.3. Narodowi Oficerowie Bezpieczeństwa

Wszystkie federacje narodowe organizujące międzynarodowe zawody WKKW mają wyznaczyć aktywnego narodowego oficera bezpieczeństwa (NOB ang. NSO), współpracującego z FEI we wszystkich sprawach bezpośrednio związanych z zarządzaniem ryzykiem w WKKW.

500.2.4. Rejestracja

Wszyscy zawodnicy i konie uczestniczący w zawodach międzynarodowych muszą być co roku zarejestrowani w FEI.

500.2.5. Paszporty koni i mikrochipy

Patrz Przepisy Ogólne art. 137.

Rozdział 2 STRUKTURA ZAWODÓW

501 ZAWODY I CYKLE ZAWODÓW

501.1 Zawody Międzynarodowe (CI)

Są to zawody z klasyfikacją indywidualną. Miejsce, data i ich poziom muszą zostać zaaprobowane przez FEI. W przypadku zawodów na poziomie 4 i 5 gwiazdek , organizowanych po raz pierwszy w nowym miejscu , FEI może mieć specjalne wymagania.

501.2 Zawody Międzynarodowe Oficjalne (CIO)

Są to zawody z oficjalną klasyfikacją drużynową i indywidualną. Każdy członek drużyny będzie automatycznie także brany pod uwagę w klasyfikacji indywidualnej. Drużyny będą się składać zawsze z zawodników z tego samego kraju.

Miejsce, data, poziom oraz kwalifikacje CIO muszą zostać zaaprobowane przez FEI i Komisję WKKW. Każda federacja narodowa może zorganizować CIO dla seniorów tylko raz w czasie roku kalendarzowego.

501.2.1 Puchar Narodów

Puchar Narodów (zwany także PN) jest oficjalnym międzynarodowym konkursem drużynowym. Jego celem jest porównanie umiejętności zawodników i koni z różnych FN i może być organizowany tylko przy okazji zawodów CIO.

Co najmniej trzy FN muszą wziąć udział w zawodach, aby mogły być one uznane jako zawody Pucharu Narodów FEI.

Jeśli mniej niż pięć narodowych federacji zgłosiło drużynę do CCIO, zaproszenie może zostać rozszerzone do dwóch drużyn na każdą FN (w tym drużyny gospodarza). Przed rozpoczęciem zawodów, najpóźniej podczas losowania kolejności startów, każda FN, która zgłosiła dwie drużyny, musi zdecydować, której z nich wynik będzie liczony do klasyfikacji PN FEI.

501.3 Mistrzostwa (CH)

Są to zawody z oficjalną klasyfikacją drużynową i indywidualną. Każdy członek drużyny będzie automatycznie także brany pod uwagę w klasyfikacji indywidualnej. Drużyny zawsze będą składać się z zawodników z tego samego kraju.

Reprezentacja geograficzna, wiek zawodników i koni, miejsce, data i poziom będą podlegać decyzji zarządu FEI.

W wyjątkowych przypadkach drużyny w mistrzostwach kontynentu mogą być regionalne; wtedy zakres terytorialny pozwalający stworzyć drużynę musi być uprzednio zaaprobowany przez Komisję WKKW.

Mistrzostwa kuców, juniorów, młodych jeźdźców muszą być zorganizowane podczas długiej przerwy szkolnej. Preferuje się organizację mistrzostw juniorów i młodych jeźdźców wspólnie.

Wszystkie mistrzostwa muszą być organizowane w długim formacie na wszystkich poziomach. (wyjątki mogą rozpatrzone przez Komisję WKKW).

501.3.1. Minimalne uczestnictwo

Mistrzostwa kontynentu mogą się odbyć tylko, gdy co najmniej trzy federacje narodowe lub/i drużyny regionalne są reprezentowane na pierwszym przeglądzie koni.

Poza Europą mistrzostwa kontynentu juniorów lub młodych jeźdźców mogą się odbyć przy każdej liczbie drużyn regionalnych z co najmniej dwóch federacji narodowych,

501.3.2 Zawodnicy indywidualni poza drużyną

Na wszystkich mistrzostwach i igrzyskach liczba zawodników kraju gospodarza będzie ograniczona do takiej samej maksymalnej liczby zawodników i koni, jaka dopuszczana jest z innych krajów.

Ekipy z przynajmniej 3 krajów muszą przejść przegląd koni, aby zawody mogły być uznane za mistrzostwa FEI (minimum 9 zawodników). Maksymalna liczba zawodników na mistrzostwach to 90.

Liczba zawodników indywidualnych mających prawo do startu oprócz każdej drużyny to:

- a) Jeśli zgłoszonych jest siedem lub więcej ekip - dwóch indywidualnych zawodników na kraj

b) Jeśli zgłoszonych jest lub siedem pięć lub sześć ekip - trzech indywidualnych zawodników na kraj

c) Jeśli zgłoszone są cztery lub mniej ekip - czterech indywidualnych zawodników na kraj.

Narodowe federacje zostaną poinformowane przez komitet organizacyjny o możliwej ilości zawodników w ekipie po upływie terminu zgłoszeń imiennych.

501.3.3 Poziomy trudności

Poziom trudności na mistrzostwach będzie wyglądał następująco:

a) Kuće - CCIP2*- L

b) Młode konie (6-letnie)- CCI2*-L

c) Młode konie(7 -letnie)- CCI3*-L

d) Juniorzy - CCI2*-L

e) Młodzi jeźdźcy - CCI3*-L

f) Mistrzostwa kontynentu/regionu i igrzyska - decyzja będzie podjęta przez Komisję WKKW po konsultacji z odpowiednimi federacjami narodowymi

g) Mistrzostwa Świata - patrz art. 501.3.4.

501.3.4. Indywidualne i Drużynowe Mistrzostwa Świata

Mistrzostwa Świata organizowane są dla seniorów.

Mistrzostwa Świata mogą się odbyć, jeśli jest reprezentowanych co najmniej sześć federacji narodowych.

Jeśli Mistrzostwa Świata będą rozgrywane oddzielnie w konkurencji WKKW, to liczba zawodników będzie zgodna z art. 501.3.2 dla mistrzostw.

Liczba uczestników w Mistrzostwach Świata w przypadku połączenia ich z innymi konkurencjami wynosi :

a) maksimum 5 zawodników z jednego kraju;

b) maksimum 2 zawodników indywidualnych z krajów nie reprezentowanych drużynowo;

c) drużyna składa się z 3 lub 4 zawodników.

Poziom techniczny Mistrzostw Świata :

a) próba ujeżdżenia i próba skoków na poziomie 5 gwiazdek;

b) kros na poziomie technicznym Mistrzostw Świata/ Igrzysk Olimpijskich (10 minut, 38-42 skoków).

501.4. Igrzyska

501.4.1. Igrzyska Regionalne i Kontynentalne

Zawody WKKW mogą być zorganizowane w ramach regionalnych lub kontynentalnych igrzysk wielu sportów (np. panamerykańskie, azjatyckie, południowo-amerykańskie, Azja Południowo-Wschodnia, itp.) z oficjalną klasyfikacją drużynową i indywidualną.

Igrzyska takie będą organizowane przez konfederację narodowych komitetów olimpijskich, odpowiedzialną za ogólne zasady, z wyłączeniem aspektów technicznych. Grupa wiekowa, format i poziom zawodów muszą zostać zatwierdzone przez Komisję WKKW FEI.

501.4.2. Igrzyska Olimpijskie

Igrzyska Olimpijskie są organizowane przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski w zgodzie z Przepisami Specjalnymi FEI dotyczącymi Igrzysk Olimpijskich oraz aktualnymi Przepisami WKKW.

501.5 Cykle Zawodów WKKW FEI

Cykle zawodów WKKW FEI mogą powstawać po uzyskaniu zgody Zarządu FEI (np. Puchar Świata FEI w WKKW, Puchar Narodów FEI w WKKW, itp.).

Dla wszystkich cykli zawodów osobne przepisy dotyczące kwalifikacji i uczestnictwa muszą zostać zaaprobowane przez Zarząd FEI.

502 Formaty i poziomy

Zawody określane są również przez format i poziom.

502.1 Formaty

502.1.1 Definicja

Formaty definiują niektóre z technicznych aspektów zawodów (czas trwania zawodów, intensywność próby terenowej, kolejność prób, itd.)

502.1.2 Zawody w długim formacie (CCI-L)

Zawody w długim formacie mogą odbywać się w ciągu trzech lub więcej dni. Próba ujeżdżenia będzie rozłożona na jeden lub więcej kolejnych dni, zależnie od liczby zawodników; bezpośrednio po niej, następnego dnia odbędzie się próba terenowa, a bezpośrednio po niej, następnego dnia próba skoków. Jeżeli wiele konkursów odbywa się jednocześnie, pomiędzy próbą ujeżdżenia a następną próbą dozwolony jest – za zgodą FEI- dzień przerwy ze względu na dopasowanie harmonogramu zawodów.

Zawody w długim formacie będą miały tor próby terenowej takiej długości, że dla odniesienia sukcesu niezbędna będzie doskonała forma i wytrzymałość konia.

Próba terenowa będzie się odbywać zawsze przed próbą skoków.

502.1.3 Zawody w krótkim formacie (CCI S)

Zawody w krótkim formacie mogą odbywać się w ciągu jednego lub więcej dni. Próba ujeżdżenia będzie zawsze pierwsza, a po niej tego samego lub kolejnego dnia będzie miała miejsce próba skoków i próba terenowa. Jeżeli wiele konkursów odbywa się jednocześnie, pomiędzy próbą ujeżdżenia a następną próbą dozwolony jest – za zgodą FEI - dzień przerwy ze względu na dopasowanie harmonogramu zawodów.

W zawodach w krótkim formacie stopień trudności toru próby terenowej w odniesieniu do systemu gwiazdek będzie taki sam, jak w zawodach w długim formacie, ale tor będzie krótszy i intensywność skoków będzie większa.

Preferowane jest, aby próba terenowa miała miejsce po próbie skoków.

502.1.4. Zawody na ujednoliconym poziomie (CCI1* - Wstępne)

Zawody CCI1* - Wstępne mogą być rozgrywane zarówno w krótkim jak i długim formacie, jeśli chodzi o kolejność prób i przeglądów koni.

502.2 Poziomy trudności

Stopień trudności zawodów jest określony przez progresywny system gwiazdek począwszy od najniższego poziomu jednej gwiazdki do najwyższego poziomu pięciu gwiazdek.

Poziom pięciu gwiazdek wymaga maksymalnego poziomu wytrenowania i doświadczenia zarówno od konia, jak i od zawodnika.

503 Kategorie

503.1 Zawody kuców, juniorów, młodych jeźdźców oraz zawodników U25

Zawody kuców, juniorów, młodych jeźdźców oraz zawodników U25 mogą być organizowane zgodnie z grupami wiekowymi zawodników.

503.1.1 Zawody kuców

Zawodnik może uczestniczyć w zawodach jako zawodnik kategorii kuców od początku roku kalendarzowego, w którym osiąga wiek 12 lat, do końca roku, w którym osiąga wiek 16 lat.

Zawodnik kategorii kuców może, bez utraty tego statusu, brać udział w zawodach nieograniczonych do kuców, jeśli się do nich właściwie zakwalifikuje.

503.1.2 Zawody dla juniorów

Zawodnik może brać udział w zawodach jako junior od początku roku kalendarzowego, w którym osiąga wiek 14 lat, do końca roku, w którym osiąga wiek 18 lat.

503.1.3 Zawody dla młodych jeźdźców

Zawodnik może brać udział w zawodach jako młody jeździec od początku roku kalendarzowego, w którym osiąga wiek 16 lat, do końca roku, w którym osiąga wiek 21 lat.

503.1.4 Zawody dla zawodników U25

Zawodnik może brać udział w zawodach w kategorii U25 od początku roku kalendarzowego, w którym osiąga wiek szesnastu (16) lat, do końca roku kalendarzowego, w którym osiąga wiek dwudziestu pięciu (25) lat.

503.2 Wiek zawodników

Zawodnik uważany jest za seniora od początku roku kalendarzowego, w którym kończy 18 lat. Mistrzostwa oraz igrzyska są ograniczone do seniorów, chyba że są organizowane specjalnie dla juniorów lub młodych jeźdźców lub jeźdźców na kucach.

Zawody międzynarodowe są ograniczone do seniorów z wyjątkiem zawodów organizowanych dla juniorów, młodych jeźdźców lub zawodników na kucach z następującymi wyjątkami:

- a) Za wyraźnym zezwoleniem swojej narodowej federacji, zawodnik może uczestniczyć w zawodach trzygwiazdkowych od początku roku kalendarzowego, w którym kończy 16 lat.
- b) Za wyraźnym zezwoleniem swojej narodowej federacji, zawodnik może uczestniczyć w zawodach dwugwiazdkowych od początku roku kalendarzowego, w którym kończy 14 lat.
- c) Za wyraźnym zezwoleniem swojej narodowej federacji, zawodnik może uczestniczyć w zawodach jednogwiazdkowych od początku roku kalendarzowego, w którym kończy 12 lat.

503.3 Zawody dla młodych koni

Zawody dla młodych koni mogą być organizowane odpowiednio dla wieku koni - dla koni sześć i siedmioletnich.

Zawody takie mogą odbywać się jedynie na poziomie CCI2* i 3* , w długim lub krótkim formacie.

503.4 Wiek koni

Następujący wiek minimalny koni dotyczy wszystkich zawodów:

- a) Zawody na poziomie CCI1*: koń może startować w zawodach 1* od początku roku kalendarzowego, w którym kończy pięć lat.
- b) Zawody CCI1*/2*/3: koń może startować w zawodach na poziomie 1*, 2* lub 3* od początku roku kalendarzowego, w którym kończy sześć lat.
- c) Zawody CCI4*: koń może startować w zawodach na poziomie czterech gwiazdek od początku roku kalendarzowego, w którym kończy siedem lat.
- d) Zawody na poziomie pięciu gwiazdek i mistrzostwa na poziomie czterech gwiazdek: koń może startować w zawodach na poziomie pięciu gwiazdek i w mistrzostwach na poziomie czterech gwiazdek od początku roku kalendarzowego, w którym kończy osiem lat.

503.5 Kuce

503.5.1 Definicja

Definicja kuca i procedura jego mierzenia znajdują się w Przepisach Weterynaryjnych.

503.5.2 Wiek kuca

Kuc może uczestniczyć w zawodach dla kuców od początku roku kalendarzowego, w którym osiągnie wiek 6 lat.

Z wyjątkiem zawodów specjalnych ograniczonych wyłącznie do kuców, pozostałe zawody międzynarodowe są otwarte zarówno dla koni, jak i kuców pod warunkiem, że zarówno one, jak i ich jeźdźcy mają odpowiednie kwalifikacje.

504 Ograniczenia uczestnictwa

504.1 Liczba koni na zawodnika

504.1.1 Mistrzostwa i Igrzyska

Zawodnik może startować tylko na jednym koniu.

504.1.2 Zawody CIO

Zawodnik może startować tylko na jednym koniu jako członek drużyny i może być tylko w jednej drużynie.

Konkurs drużynowy musi być uwzględniony jako blok w listach startowych do próby ujeżdżenia i krosu. Zawodnicy indywidualni będą uwzględnieni jako odrębny blok, najlepiej przed blokiem drużynowym lub po nim, według decyzji KO. Informacja ta musi być umieszczona w propozycjach.

504.1.3 Zawody CI

Nie ma ograniczenia liczby koni, na których zawodnik może wystartować w konkursie indywidualnym, z następującymi wyjątkami:

- a) Komitet organizacyjny może według, własnego uznania, wprowadzić procedurę ograniczającą ilość przyjętych koni ze względu na harmonogram startów lub z jakiegokolwiek innego powodu. Taka procedura musi być opublikowana w propozycjach zawodów.
- b) Jeśli na zawody jest więcej zgłoszeń niż organizator może przyjąć, zawodnik nie może startować na więcej niż dwóch koniach (lub jednym, jeżeli tak zdecyduje komitet organizacyjny).

Narodowe federacje zgłaszając zawodników do zawodów międzynarodowych są w każdym przypadku odpowiedzialne za to, by żaden zawodnik nie wystartował w krosie jednego dnia na większej liczbie koni, niż pozwalają na to jego możliwości.

504.2 Inne ograniczenia uczestnictwa

504.2.1 Zawody na poziomie dwóch i jednej gwiazdki

Koń, który uzyskał Minimalne Wymagania Kwalifikacyjne w zawodach na poziomie W-CH/IO/5*-L w bieżącym lub poprzednim roku, nie może być zgłoszony do konkursu CCI1* lub CCI2* w długim lub krótkim formacie, chyba że zawodnik jest zawodnikiem niekategoryzowanym.

504.2.2 Mistrzostwa

W danym roku kalendarzowym zawodnicy i konie mogą wziąć udział tylko w jednym rodzaju mistrzostw : kuców, juniorów, młodych jeźdźców albo seniorów. Przepis ten nie dotyczy mistrzostw młodych koni.

504.2.3 Mistrzostwa Juniorów

Mistrzostwa juniorów są otwarte dla wszystkich koni, z wyjątkiem tych, które uzyskały MWK w zawodach CCI4*-L, lub na Igrzyskach Olimpijskich lub na MŚ (W-CH) WKKW w bieżącym lub poprzednim roku.

Jeśli zawodnik choć raz weźmie udział w mistrzostwach seniorów lub Igrzyskach Olimpijskich lub igrzyskach regionalnych WKKW, nie może wrócić do mistrzostw juniorów WKKW.

Rozdział 3 ADMINISTRACJA ZAWODÓW

505 Koszty, opłaty wpisowe, nagrody pieniężne, odpowiedzialność

505.1 Zawody CI i CIO

Określenie opłaty wpisowej i innych kosztów udziału w zawodach znajduje się w gestii komitetu organizacyjnego.

Wszyscy zawodnicy z kraju gospodarza, w tym zawodnicy zagraniczni zamieszkujący w tym kraju, muszą mieć oferowane takie same koszty udziału w zawodach.

Wszyscy inni zawodnicy zagraniczni muszą ponosić takie same koszty, jednakże ich poziom może się różnić od poziomu kosztów oferowanych zawodnikom krajowym i zagranicznym zamieszkałym w kraju gospodarza.

505.2 Mistrzostwa

505.2.1 Mistrzostwa Kontynentu

Komitet organizacyjny jest zobowiązany zorganizować i pokryć koszty kwarantanny i cła (jeśli dotyczy) włącznie z prowizją agenta oraz opłaty weterynaryjne za przekroczenie w obie strony granicy państwa organizującego oraz/i miejsca zawodów.

Komitet organizacyjny ma wtedy możliwość:

- a) Zażądać rozsądnej opłaty wpisowej od zawodników indywidualnych i/lub od drużyn i dodatkowo zapewnić od dnia poprzedzającego pierwszy przegląd koni do dnia po próbie skoków:
 - pobyt dla zawodników, luzaków, szefów ekip i lekarzy weterynarii drużyn (zakwaterowanie, wyżywienie, transport miejscowy)
 - stajnie, ściółkę i paszę dla koni
- b) odstąpić od pobierania opłaty wpisowej i nie pokrywać dodatkowych kosztów. W tym wypadku, komitet organizacyjny nie ma obowiązku zapewnić zakwaterowania, stajni czy paszy dla koni.

W mistrzostwach juniorów, młodych jeźdźców i seniorów opłata wpisowa może być pobierane tylko, gdy przyznawane są nagrody pieniężne.

505.2.2 Mistrzostwa Świata

Opłata wpisowa i koszty zaoferowane na Mistrzostwach Świata będą zgodne z ustaleniami między FEI a komitetem organizacyjnym.

505.2.3 Odpowiedzialność

Szefowie ekip są odpowiedzialni za to, by być obecnym i reprezentować zawodników na oficjalnych spotkaniach szefów ekip.

Szefowie ekipy są odpowiedzialni za zachowanie drużyn i zawodników indywidualnych podczas zawodów. Zarówno oni jak i ich federacje narodowe są odpowiedzialni za powstałe szkody. Jeśli zawodnicy nie są ulokowani w prywatnych domach, szefowie ekip muszą mieszkać w tym samym miejscu, co ich drużyny i/lub zawodnicy indywidualni.

Komisja sędziowska jest upoważniona do oszacowania ewentualnych szkód. Zgodnie z prawodawstwem FEI komisja sędziowska może nałożyć grzywnę i ma prawo zdyskwalifikować drużynę lub/i zawodników indywidualnych za niedopuszczalne zachowanie na każdym etapie zawodów.

505.3 Nagrody pieniężne

505.3.1 Wypłata

Łączna kwota nagród pieniężnych opublikowana dla każdego konkursu w propozycjach zawodów musi zostać wypłacona według podziału zawartego w propozycjach dla każdego konkursu.

Komitety organizacyjne muszą dokładnie określić sposób wypłaty nagród pieniężnych w propozycjach zawodów. Komitety organizacyjne mogą przewidzieć w propozycjach dwie opcje wypłaty aby umożliwić dostosowanie kwoty oraz liczby nagród do ostatecznej liczby startujących.

Minimalna liczba nagród oferowanych w konkursie musi zostać ustalona na zasadzie: jedna nagroda na każdą rozpoczętą czwórkę zawodników (startujących w ujeżdżeniu), a minimalnie pięć nagród.

Jeśli konkurs ukończy mniej niż pięciu zawodników, minimalna liczba przyznanych nagród powinna zostać zmodyfikowana i być równa liczbie zawodników, którzy ukończyli.

Wartość pierwszej nagrody dla zawodników indywidualnych lub dla drużyn, czy to w gotówce, czy w nagrodach rzeczowych łatwo wymienialnych na gotówkę, nie może nigdy przekroczyć jednej trzeciej wartości nagród w gotówce bądź nagród rzeczowych wymienialnych na gotówkę w danym konkursie.

505.3.2 Konkursy z kilkoma seriami

Nagrody pieniężne muszą być takie same w każdej serii i muszą być określone w propozycjach.

505.3.3 Konkursy kuców

Nagrody pieniężne są niedozwolone w konkursach kuców.

505.3.4 Dekoracja

Zdobywcy nagród muszą wziąć udział w ceremonii dekoracji i powinni wyjechać do dekoracji na koniach, które zajęły nagradzane miejsca (jednak, jeśli próba terenowa jest ostatnią próbą, nie wymaga się, by konie brały udział w dekoracji).

KO musi oficjalnie poinformować zawodników o protokole dekoracji i liczbie nagrodzonych zobowiązanych do udziału w ceremonii dekoracji.

Jeśli nagrodzony nie weźmie udziału w ceremonii dekoracji bez wiarygodnego usprawiedliwienia i powiadomienia KO, komisja sędziowska może, według własnego uznania, pozwolić KO na zatrzymanie nagrody.

506 Telewizja wewnętrzna

Zapewnienie telewizji wewnętrznej w czasie próby terenowej dostępnej w miejscu wyznaczonym dla zawodników w pobliżu startu oraz w centrum kontroli do dyspozycji komisji sędziowskiej i kontrolera próby terenowej jest obowiązkowe dla wszystkich zawodów na poziomie pięciu gwiazdek (CCI 5*-L) i dla mistrzostw na poziomie czterech i pięciu gwiazdek (4&5*CH).

507 Propozycje i wyniki

507.1 Propozycje

W przypadku wszystkich zawodów propozycje zawodów sporządzone na formularzu wyznaczonym przez FEI muszą zostać wysłane do FEI do zatwierdzenia na co najmniej:

- a) Cztery tygodnie przed zawodami międzynarodowymi CCI1*- Intro, CCI2* i CCI3* - w formacie długim i krótkim
- b) Dziesięć tygodni przed zawodami międzynarodowymi CCI4* w długim lub krótkim formacie, CCI5* w długim formacie oraz w przypadku wszystkich zawodów CCIO i CH (mistrzostw) na wszystkich poziomach.

Niedotrzymanie powyższych terminów będzie rozpatrywane zgodnie z zapisami Przepisów Ogólnych.

Żadne propozycje nie mogą zostać zaaprobowane po dacie zamknięcia zgłoszeń.

507.2 Wyniki

Pełne wyniki zawodów muszą zostać przekazane do FEI przez komitet organizacyjny w formacie elektronicznym określonym przez FEI najlepiej natychmiast po zakończeniu zawodów, ale nie później niż dwa dni po zakończeniu zawodów.

Niedotrzymanie powyższych terminów będzie rozpatrywane zgodnie z zapisami Przepisów Ogólnych.

508 Zaproszenia

Wszystkie zaproszenia muszą być wysłane do narodowych, a nie do zawodników indywidualnie.

508.1 Zawody CI

Komitet organizacyjny decyduje o zaproszeniu narodowych federacji oraz liczbie zawodników i koni z każdego kraju.

Na każdego zawodnika musi zostać zaproszony jeden luzak.

508.2 Zawody CIO

Organizator musi zaprosić co najmniej pięć obcych państw. Liczba zawodników z kraju gospodarza jest nieograniczona.

Komitet organizacyjny może ograniczyć liczbę zaproszonych państw jedynie w porozumieniu z Sekretarzem Generalnym FEI i Komisją WKKW.

Na każdego zawodnika musi zostać zaproszony jeden luzak , a także jedna osoba oficjalna na kraj.

508.3 Mistrzostwa

Mistrzostwa są otwarte dla wszystkich zakwalifikowanych zawodników i drużyn. Zaproszenia muszą zostać wysłane do wszystkich zakwalifikowanych narodowych federacji.

Na każdego zawodnika musi zostać zaproszony jeden luzak , a także dwie osoby oficjalne na kraj.

509 Zgłoszenia

509.1 Zawody CI i CIO

Zgłoszenia muszą zostać dokonane przez narodowe federacje zgodnie z warunkami określonymi przez komitet organizacyjny w zatwierdzonych propozycjach zawodów.

509.1.1 Zgłoszenia ostateczne

Zgłoszenia ostateczne muszą zostać dokonane najpóźniej cztery (4) dni przed rozpoczęciem zawodów. Zawierają one ostateczny skład zawodników i koni, którzy mogą wziąć udział w zawodach. Zamiana zawodników i/lub koni może nastąpić tylko zgodnie z niniejszymi przepisami.

509.2 Mistrzostwa

Zgłoszenia na mistrzostwa FEI oraz Mistrzostwa Świata FEI muszą być dokonywane zgodnie z Przepisami Ogólnymi FEI, art. 116.2.

Zgłoszenia powinny być dokonane przez narodowe federacje w dwóch następujących etapach. Dokładne daty, w których zgłoszenia muszą być przysłane, są opublikowane w zatwierdzonych propozycjach zawodów.

509.2.1 Zgłoszenia imienne

Co najmniej na cztery tygodnie przed zawodami każda narodowa federacja, która dokonała zgłoszeń wstępnych, łącznie z narodową federacją gospodarza:

- a) może zgłosić, za pośrednictwem elektronicznego systemu zgłoszeń FEI, maksymalnie trzy razy więcej koni i zawodników niż jest uprawnionych do startu. W ramach tego limitu nie ma ograniczeń, co do liczby koni zgłoszonych dla danego zawodnika.
- b) jeżeli zgłoszenia nie są dokonywane przez elektroniczny system zgłoszeń FEI, zgłoszenia imienne muszą zawierać numery rejestracyjne wszystkich zawodników oraz numery paszportu/rejestracji koni.

509.2.2 Zgłoszenia ostateczne

Najpóźniej cztery dni przed pierwszym przeglądem koni na zawodach zgłoszenia ostateczne muszą zostać potwierdzone za pośrednictwem elektronicznego systemu zgłoszeń FEI.

Każda narodowa federacja z listy zgłoszeń imiennych potwierdza w zgłoszeniach ostatecznych nazwiska zawodników i nazwy koni w liczbie nie większej niż przysługujący tej federacji limit miejsc startowych. Są to zawodnicy i konie, którzy przyjadą na zawody.

Po wysłaniu zgłoszeń ostatecznych zamiana zawodników i/lub koni z listy zgłoszeń imiennych może być jeszcze dokonana za wyraźną zgodą komitetu organizacyjnego, jednak nie później niż dwie godziny przed pierwszym przeglądem koni.

509.3 Certyfikat umiejętności

W przypadku wszystkich mistrzostw oraz igrzysk narodowa federacja zobowiązana jest pobrać Certyfikat Umiejętności za pośrednictwem elektronicznego systemu zgłoszeń FEI oraz przesłać do FEI podpisaną wersję Certyfikatu z oświadczeniem, że zawodnik i koń wypełnili wymagania narodowe oraz wymagania FEI do daty zgłoszeń imiennych lub innej daty ustalonej przez FEI.

ROZDZIAŁ 4 OSOBY OFICJALNE

Kodeks Postępowanie dla Osób Oficjalnych

Wszystkie osoby oficjalne FEI są zobowiązane do przestrzegania Kodeksu Postępowania dla Osób Oficjalnych (Zgodnie z Przepisami Ogólnymi Aneks H)

510 Kategorie osób oficjalnych

510.1 Sędziowie

Sędziowie międzynarodowi dzielą się na dwie kategorie:

- a) sędziowie 2 klasy
- b) sędziowie 3 klasy

510.2 Delegaci techniczni

Międzynarodowi delegaci techniczni są podzieleni na dwie kategorie:

- a) delegaci techniczni 2 klasy
- b) delegaci techniczni 3 klasy

510.3 Gospodarze toru

Międzynarodowi gospodarze toru są podzieleni na dwie kategorie:

- a) gospodarze toru 2 klasy
- b) gospodarze toru 3 klasy

510.4 Komisarze

Komisarze są podzieleni na trzy klasy:

- a) Klasa 1
- b) Klasa 2
- c) Klasa 3

511 Wymagania dotyczące zmiany uprawnień Osób Oficjalnych

Komisja WKKW będzie dokonywała co roku weryfikacji Systemu Edukacji Osób Oficjalnych WKKW w celu zapewnienia najlepszych standardów postępowania. Wszystkie uaktualnienia będą publikowane na stronie FEI na początku każdego roku kalendarzowego.

Wszystkie wnioski o zmianę uprawnień muszą być wyraźnie udokumentowane przez daną narodową federację zgodnie z opublikowanymi wymaganiami.

511. 1 Komisarze WKKW postanowienia specjalne

Wszyscy sędziowie i delegacji techniczni z listy FEI znajdują się automatycznie na liście komisarzy FEI 1 klasy.

512 Wymagania dla utrzymania statusu

Uwaga: dokumenty dotyczące Systemu Edukacji WKKW zawierają szczegółowe postanowienia dotyczące utrzymania statusu osoby oficjalnej FEI. Osoby oficjalne nie spełniające wymogów Systemu Edukacji Osób Oficjalnych WKKW będą przenoszone w dół lub usuwane z listy osób oficjalnych WKKW według uznania Komisji WKKW FEI.

513 Powoływanie osób oficjalnych

Osoby oficjalne będą powoływane przez FEI lub przez komitet organizacyjny w zależności od różnych typów i poziomów zawodów oraz zgodnie z następującymi tabelami.

Osoby oficjalne z uprawnieniami krajowymi mogą być powoływane na CCI1*, 2* i 3*, tylko jeżeli jest to wyraźnie wymienione w tabelach poniżej. W przypadku powołania takich osób oficjalnych muszą być one powołane z kraju gospodarza (z wyjątkiem asystenta delegata technicznego, asystenta gospodarza toru, asystenta komisarza, pod warunkiem, że mają aktualne ubezpieczenie), chyba że zostaną powołane bezpośrednio przez FEI dla celów Programu Edukacyjnego.

Uwaga: W przypadku zawodów z kilkoma konkursami/sekcjami, KO mógł zaproponować alternatywne zestawienie osób oficjalnych w stosunku do wymagań wyznaczonych w poniższych tabelach i zapisów art.513.9 w celu zmniejszenia kosztów. Taka propozycja powinna być dołączona do propozycji i musi zostać zaakceptowana przez władze FEI.

Dla zapewnienia przestrzegania międzynarodowych standardów, przedstawione propozycje muszą być zgodne z następującymi minimalnymi wymaganiami:

- a) Dla całych zawodów zostanie powołana minimum jedna międzynarodowa osoba oficjalna w każdej kategorii (sędzia, DT i gospodarz toru), na poziomie najwyższego organizowanego konkursu. Te osoby oficjalne będą odpowiedzialne i zdadzą raport FEI z całości zawodów.

Klauzula ta nie dotyczy mistrzostw i igrzysk na żadnym poziomie.

	CCI1* - Intro [Wstępne]
	2 lub 3 sędziów
Komisja sędziowska	Wszyscy sędziowie mogą być sędziami krajowymi kraju gospodarza, jeżeli DT zostanie powołany z listy FEI 2 lub 3 poziomu
Delegat techniczny	DT z listy FEI 2 lub 3 poziomu (lub krajowy DT jeżeli powołany jest jeden sędzia FEI 2 lub 3 poziomu)
Gospodarz toru	Może być krajowym GT
Gospodarz toru –skoki	Rekomendowany skokowy GT z listy krajowej
Delegat weterynaryjny	Oficjalny lekarz weterynarii FEI zgodnie z Przepisami Weterynaryjnymi
Menadżer opieki weterynaryjnej - MOW	Z listy FEI oficjalnych lekarzy weterynarii poziomu 1 lekarze weterynarii zawodów, szef kontroli weterynaryjnej oraz lekarze weterynarii na krosie w zależności od potrzeb
Szef komisarzy	Komisarz WKKW poziomu 1, 2 lub 3

513.2 Zawody w krótkim formacie (CCI-S i CCIO-S)

Zawody w krótkim Formacie	4 gwiazdki	3 gwiazdki	2 gwiazdka
Komisja sędziowska	2 lub 3 sędziów		

	Wszyscy sędziowie z listy FEI poziomu 2 lub 3, w tym co najmniej jeden z listy 3 poziomu	Co najmniej jeden sędzia z listy FEI poziomu 2 lub 3	Minimum jeden sędzia z list FEI
Delegat techniczny – DT	DT musi być wybrany z listy delegatów FEI 3 poziomu	DT poziomu 2 lub 3 z listy FEI	
	Zagraniczny sędzia lub zagraniczny DT obowiązkowo	Wymagania dotyczące osób zagranicznych nie są obowiązkowe	
Wyjątkowy przypadek dla AUS i NZL tylko z powodu kosztów	Wymagania co do osób oficjalnych z zagranicy nie są obowiązkowe, jednakże 2 sędziów, DT i GT muszą być z listy z list 3 poziomu		
Gospodarz toru – GT	Gospodarz toru z listy FEI 3 poziomu	GT poziomu 2 lub 3 z listy FEI	GT może być z listy krajowej
Skokowy GT	Skokowy GT z listy krajowej	Skokowy GT z listy krajowej zalecany	
Menadżer opieki weterynaryjnej- MOW	Z listy FE oficjalnych lekarzy weterynarii 1 poziomu, lekarz(e) zawodów, szef kontroli weterynaryjnej i/lub lekarz/e na krosie - w zależności od potrzeb		
Delegat weterynaryjny	Oficjalni lekarz(e) weterynarii FEI zgodnie z Przepisami Weterynaryjnymi		
Szef komisarzy	Komisarz WKKW poziomu 2 lub 3	Komisarz WKKW poziomu 1,2, lub 3	
Komisarze	Przynajmniej jeden komisarz WKKW klasy 1	Komisarze krajowi	

513.3 Zawody w długim formacie (CCI-L i CCIO-L)

Zawody w długim formacie	5 gwiazdek	4 gwiazdki	3 gwiazdki	2 gwiazdki
Komisja sędziowska	3 sędziów		2 lub 3 sędziów	
	Wszyscy sędziowie z listy FEI		Minimum jeden sędzia z listy FEI poziomu 2 lub 3	
	Wszyscy sędziowie z listy FEI 3 poziomu	Co najmniej dwóch sędziów z listy FEI 3 poziomu	Obowiązkowo jedna zagraniczna osoba oficjalna (sędzia lub GT lub DT)	
	Obowiązkowo zagraniczny członek komisji sędziowskiej			
Delegat techniczny – DT	DT z listy delegatów FEI 3 poziomu		DT z listy FEI poziomu 2 lub 3	
Gospodarz toru – GT	GT z listy gospodarzy FEI 3 poziomu		GT z listy FEI poziomu 2 lub 3	GT może być z listy krajowej
Skokowy gospodarz toru	Skokowy GT z 3&4 poziomu listy skokowej FEI	Skokowy GT z listy krajowej	Zalecany skokowy GT z listy krajowej	
Menadżer opieki weterynaryjnej- MOW	Z listy FE oficjalnych lekarzy weterynarii 1 poziomu, lekarz(e) zawodów, szef kontroli weterynaryjnej i/lub lekarz/e na krosie - w zależności od potrzeb			
Delegat weterynaryjny	Oficjalny lekarz weterynarii FEI zgodnie z Przepisami Weterynaryjnymi			
Szef komisarzy	Komisarz WKKW 2 lub 3 poziomu		Komisarz WKKW 1,2, lub 3 poziomu	
Komisarze	Przynajmniej jeden komisarz		Komisarze krajowi	

513.4 Powołanie przewodniczącego komisji sędziowskiej- dodatkowe wymagania

- a) Sędzia FEI (2 lub 3 poziomu) musi być powołany na przewodniczącego komisji sędziowskiej jeśli drugim z sędziów jest sędzia krajowy.
- b) Na zawodach 4&5 gwiazdkowych na przewodniczącego komisji sędziowskiej musi zostać powołany, sędzia 3 poziomu.

513.4.1. CCI5*-L

Komisja sędziowska i delegat techniczny na zawody pięciogwiazdkowe będą powoływani przez komitet organizacyjny w konsultacji z FEI zgodnie z wymaganiami ustanowionymi przez Komisję WKKW FEI i opublikowanymi na stronie FEI.

Komisja sędziowska, delegat techniczny i gospodarz toru muszą być wybrani z listy FEI osób z poziomu 3.

513.5.1 Mistrzostwa i igrzyska

Mistrzostwa, Igrzyska	Mistrzostwa Świata i IO	4 gwiazdki	3 gwiazdki	2 gwiazdki
Komisja sędziowska	3 sędziów z listy sędziów 3 klasy FEI			
	Co najmniej jeden sędzia zagraniczny			
	Sędzia skokowy z listy FEI obowiązkowy			
Delegat techniczny – DT	DT z listy delegatów technicznych FEI 3 klasy			
Gospodarz toru – GT	GT z listy gospodarzy toru FEI 3 klasy			
Skokowy gospodarz toru	Skokowy GT z 3&4 listy skokowej FEI		Skokowy GT z listy krajowej	
Komisja weterynaryjna	Zagraniczny delegat weterynaryjny i dodatkowy delegat weterynaryjny - zgodnie z Przepisami Weterynaryjnymi			
Menadżer opieki weterynaryjnej- MOW	Z listy FEI oficjalnych lekarzy zawodów Lekarz zawodów, szef kontroli weterynaryjnej i/lub lekarze próby krosu – w zależności od potrzeb			
Szef komisarzy	Komisarz WKKW 3 klasy		Komisarz WKKW 2 lub 3 klasy	

Komisja sędziowska, zagraniczny delegat techniczny będą powoływani przez FEI w porozumieniu z komitetem organizacyjnym. Wszystkie osoby oficjalne WKKW muszą być wybrane z listy FEI 3 poziomu. Komisja weterynaryjna zostanie powołana zgodnie z Przepisami Weterynaryjnymi.

513.6 Lekarze weterynarii (zgodnie z Przepisami Weterynaryjnymi)

513.7 Komisarze

513.7.1 Szef komisarzy FEI

Na każde zawody komitet organizacyjny musi wybrać i powołać szefa komisarzy z listy komisarzy FEI, który będzie odpowiedzialny za sprawy stewardingu związane z zawodami. Jest on kluczową osobą w zespole osób oficjalnych pracujących z delegatem technicznym i komitetem organizacyjnym.

513.7.2 Asystenci komisarzy

Odpowiednio do rozmiarów (liczby wszystkich startujących w zawodach) i typu zawodów dostateczna liczba asystentów komisarza musi zostać powołana przez komitet organizacyjny działający w porozumieniu z szefem komisarzy.

Wszyscy asystenci komisarzy na zawodach międzynarodowych powinni raczej mieć status 1 klasy. Jeśli tak nie jest, powinni otrzymać od szefa komisarzy formalne instrukcje co do ich konkretnej funkcji.

Na zawodach CCI4* i 5*-L (w długim formacie) asystenci komisarza, którym powierzone są ważne zadania, takie jak nadzór rozprężalni, kontrola ochraniaczy i bandaży, obowiązki w stajni, muszą mieć status co najmniej 1 poziomu.

513.8 Dodatkowe wymagania i ograniczenia przy powoływaniu

513.8.1 Komisja sędziowska

Taki sam zestaw członków komisji sędziowskiej nie może być powoływany w dwóch (2) kolejnych latach lub trzech (3) kolejnych zawodach organizowanych w danym miejscu

Żaden sędzia nie może być członkiem komisji sędziowskiej więcej niż 5 razy w zawodach CCI-L na poziomie 4 lub 5 gwiazdek (w długim formacie) w jednym roku kalendarzowym.

513.8.2 Delegat techniczny

Delegat techniczny nie może pełnić obowiązków na zawodach organizowanych w danym miejscu więcej niż przez trzy (3) kolejne lata lub więcej niż cztery (4) razy z rzędu.

Delegat techniczny nie może pełnić obowiązków więcej niż 5 razy w roku kalendarzowym na zawodach w długim formacie.

513.8.3 Liczba delegatów technicznych na zawodach

W przypadku więcej niż jednego konkursu (międzynarodowego i krajowego) na jednych zawodach:

- a) Na dwa konkursy musi być powołany jeden delegat techniczny.
- b) Na trzy lub cztery konkursy musi być powołanych dwóch delegatów technicznych.
- c) Na pięć lub więcej konkursów musi być powołanych trzech delegatów technicznych.

Gdy na zawodach jest 100 lub mniej zawodników w żadnym przypadku nie jest wymaganych więcej niż dwóch delegatów technicznych.

Dodatkowo powołani delegaci techniczni mogą być delegatami krajowymi.

Różne serie są uznawane za jeden konkurs.

W przypadku powołania więcej niż jednego delegata technicznego na te same zawody musi zostać wybrany jeden ogólny delegat techniczny. Będzie on odpowiedzialny za koordynację pracy delegatów technicznych i raportowanie do FEI całych zawodów.

513.8.4 Asystent delegata technicznego

Asystent delegata technicznego musi zostać powołany przez komitet organizacyjny na wszystkie igrzyska, mistrzostwa, finały pucharów, zawody CIO i zawody CCI na poziomie 4 i 5 gwiazdek oraz może być powołany na każde inne zawody międzynarodowe.

Asystent delegata technicznego może być wybrany z listy FEI lub może być krajowym delegatem technicznym.

Na igrzyskach, mistrzostwach, finałach pucharów i zawodach na poziomie 4 gwiazdek asystent delegata technicznego musi być innej narodowości niż delegat techniczny.

513.8.5 Równowaga doświadczenia i wiedzy

W przypadku zawodów 4&5 gwiazdkowych, w szczególnych okolicznościach, FEI ma prawo, w odpowiednim czasie, skonsultować się z komitetem organizacyjnym i poprosić o inne zrównoważenie doświadczenia i wiedzy w zespole osób oficjalnych zaproponowanym w propozycjach zawodów.

513.9 Zawody 1, 2 i 3 gwiazdkowe z kilkoma seriami na tym samym poziomie

Konkursy jedno, dwu i trzygwiazdkowe mogą być podzielone na kilka serii na tym samym poziomie i mogą być traktowane jako odrębna całość zgodnie z konkretnymi zapisami.

Jeżeli organizowane są konkursy z kilkoma seriami, cały konkurs traktowany jest jako jedność i osoby oficjalne będą powoływane w następujący sposób:

- a) Jeśli rozgrywana jest więcej niż jedna seria w zawodach, istnieje możliwość powołania tylko jednej komisji sędziowskiej na zawody składającej się z przewodniczącego oraz jednego lub dwóch członków, którzy będą odpowiedzialni za podejmowanie wszystkich decyzji wspólnych dla różnych serii.
- b) Dodatkowi sędziowie zostaną powołani do pomocy w sędziowaniu próby ujeżdżenia, jeśli to konieczne w celu uzupełnienia zespołów na przeglądzie koni i jeśli to wymagane, do pomocy w sędziowaniu próby skoków. Tacy dodatkowi sędziowie mogą być wybrani z listy osób oficjalnych FEI, sędziów 3 klasy i 2 klasy lub mogą być sędziami krajowymi.
- c) Na zawodach w długim formacie CCI co najmniej jeden członek komisji sędziowskiej musi pełnić obowiązki na każdym przeglądzie koni. Wszystkie konie, w każdej serii muszą zostać sprawdzone przez tego samego lekarza weterynarii i członka komisji sędziowskiej na wszystkich przeglądach.
- d) We wszystkich seriach organizowanych na zawodach na tym samym poziomie gwiazdkowym obowiązki musi pełnić tylko jeden delegat techniczny.
- e) Komisja sędziowska musi składać się z członków wybranych przez komitet organizacyjny zgodnie z przepisami odpowiadającymi poziomowi gwiazdek.

514 Konflikt interesów

514.1 Definicja ogólna

Istotny konflikt interesów interesu ma miejsce, kiedy ktokolwiek, kto występuje w roli związanej z FEI, jest zaangażowany lub może być postrzegany, jako zaangażowany w wieloaspektowe korzyści, z których chociaż jedna może mieć wpływ, albo może być postrzegana jako mająca wpływ, na motywację, by działać na rzecz innej.

Konflikt interesów jest zdefiniowany jako każdy stosunek osobisty, zawodowy czy finansowy, włączając związki rodzinne, który może wpływać lub być postrzegany jako mający wpływ na

obiektywność podczas reprezentowania, prowadzenia działań lub dokonywania czynności w imieniu lub na rzecz FEI.

Należy unikać konfliktów interesów jeśli tylko jest to praktycznie możliwe. Jednakże mogą one być związane z doświadczeniem i wiedzą niezbędną do kwalifikowania osób oficjalnych.

Właściwa równowaga między konfliktem a kwalifikacjami powinna być regulowana przez odpowiednie przepisy sportowe.

515 Obowiązki osób oficjalnych

Komisja sędziowska, delegat techniczny, gospodarz toru i komisja weterynaryjna we współpracy z komitetem organizacyjnym powinni dołożyć wszelkich starań, by upewnić się, że zawody zostały przygotowane należycie, bezpiecznie i zgodnie z zasadą fair play.

Dotyczy to placów konkursowych, tras, przeszkód i podłoża ze szczególnym uwzględnieniem poziomu trudności tras próby terenowej i próby skoków, które muszą w każdej sytuacji w pełni brać pod uwagę poziom konkursu.

Zapewnienie właściwego poziomu trudności tras próby terenowej i próby skoków stosownego do odnośnego poziomu gwiazdek konkursu jest kwestią najważniejszą dla osiągnięcia właściwego i efektywnego postępu technicznego koni i zawodników na wszystkich poziomach.

515.1 Jurysdykcja osób oficjalnych

Okres jurysdykcji komisji sędziowskiej na zawodach rozpoczyna się jedną godzinę przed pierwszym przeglądem koni lub na godzinę przed rozpoczęciem próby ujeżdżenia, w zależności od tego, które z tych wydarzeń nastąpi wcześniej i kończy się pół godziny po ogłoszeniu wyników końcowych

Komisja sędziowska ma pełną jurysdykcję także od momentu, gdy dokona odbioru i zatwierdzi trasę krosu.

515.2 Komisja sędziowska

512.2.1 Ogólne obowiązki

Komisja sędziowska jest ostatecznie odpowiedzialna za sędziowanie zawodów i rozwiązywanie wszystkich problemów, które mogą powstać w czasie jej jurysdykcji.

Każdy członek komisji sędziowskiej ma obowiązek i pełne prawo do wyeliminowania z zawodów każdego kulawego, chorego lub wyczerpanego konia oraz zawodnika, który nie jest w stanie kontynuować przejazdu.

Komisja sędziowska będzie również odpowiedzialna za monitorowanie i podjęcie działania w każdym przypadku niebezpiecznej jazdy (art. 525) i okrucieństwa wobec konia.

515.2.2 Inspekcja i zatwierdzenie tras

Komisja sędziowska dokonuje przeglądu i zatwierdza trasę krosu i parkuru razem z delegatem technicznym i gospodarzem toru.

Jeżeli po konsultacji z delegatem technicznym komisja sędziowska nie jest zadowolona z tras, ma prawo dokonać zmian.

515.2.3 Przegląd koni

Komisja sędziowska prowadzi pierwszy i drugi przegląd koni wraz z delegatem weterynaryjnym.

515.2.4 Próba ujeżdżenia

Komisja sędziowska będzie sędziować próbę ujeżdżenia,

515.2.5 Próba terenowa

Komisja sędziowska jest odpowiedzialna za rozstrzyganie protestów przeciwko decyzjom personelu technicznego, włącznie z decyzjami sędziów na przeszkodach i mierzących czas w trakcie próby terenowej i może ona zastąpić swoją decyzją decyzję każdego sędziego lub osoby oficjalnej, na korzyść lub na niekorzyść zawodnika.

Podczas próby terenowej przewodniczący komisji sędziowskiej musi być w centrum kontroli krosu albo jeśli nie mówi on w języku lub nie rozumie języka, który jest używany do komunikacji, w centrum kontroli przebywać powinien jeden z członków komisji sędziowskiej, który rozumie i mówi w tym języku.

Przewodniczący komisji sędziowskiej w porozumieniu z delegatem technicznym podejmuje tę decyzję, jak również decyduje o roli i pozycji pozostałych członków komisji sędziowskiej podczas próby terenowej.

Przewodniczący oraz członkowie komisji sędziowskiej będą wypełniać to samo zadanie w czasie całej próby terenowej.

515.2.6 Próba skoków

Komisja sędziowska jest odpowiedzialna za sędziowanie w próbie skoków przez przeszkody.

Podczas wszystkich igrzysk i mistrzostw komisja sędziowska musi być wspierana przez sędziego skokowego z listy FEI.

Na wszystkich innych zawodach takie wsparcie jest nieobowiązkowe. Jeśli któryś z członków komisji sędziowskiej jest również kwalifikowanym sędzią skokowym, nie jest wymagany dodatkowy sędzia.

Koniecznym jest, aby przewodniczący komisji sędziowskiej lub powołany sędzia dyscypliny skoków sprawował kontrolę nad używaniem dzwonka.

W zawodach w krótkim formacie CCI, jeśli próba skoków prowadzona jest w czasie, gdy rozgrywane są inne próby, ten obowiązek może być przekazany sędziemu krajowemu, który zna i rozumie przepisy FEI.

515.3 Delegat techniczny

515.3.1 Obowiązki ogólne

Delegat techniczny zatwierdza warunki techniczne i przygotowania administracyjne do zawodów, w tym badania i przeglądy koni, rozlokowanie koni i zawodników oraz organizację pracy komisarzy jak również współpracę z szefem służb medycznych w zakresie planu medycznego oraz wdrożenie Procedury Postępowania w Poważnych Przypadkach.

Władza delegata technicznego jest absolutna aż do momentu, gdy poinformuje komisję sędziowską, że wszystkie warunki go satysfakcjonują. Następnie zajmuje się nadzorem nad warunkami technicznymi i administracyjnymi zawodów oraz asystuje i doradza komisji sędziowskiej, komisji weterynaryjnej i komitetowi organizacyjnemu.

515.3.2 Trasy i place treningowe

Delegat techniczny dokonuje przeglądu i zatwierdza trasy, place treningowe i rozprężalnie do wszystkich trzech prób łącznie z rodzajem i wymiarami przeszkód oraz mierzeniem trasy, ze szczególnym uwzględnieniem dostosowania ich do poziomu zawodów.

Delegat techniczny zobowiązany jest szczególnie do zmierzenia wszystkich tras w próbach w celu sprawdzenia, czy mają wymaganą długość. Musi mieć możliwość obejrzenia ich odpowiednio wcześniej, by była szansa wniesienia ewentualnych poprawek.

Delegat techniczny nadzoruje zebranie techniczne i kieruje całym personelem technicznym (np. sędziowie przeszkodowi, sędziowie mierzący czas).

515.3.3 Instrukcje dla osób oficjalnych

Jeśli pojawia się jakakolwiek wątpliwość dotycząca właściwej interpretacji przepisów przy sędziowaniu któregoś z elementów przeszkody lub kombinacji przeszkód, zaleca się, by delegat techniczny, jeśli to możliwe w porozumieniu z komisją sędziowską, zaakceptował instrukcje dla osób oficjalnych, a jeśli to konieczne, dostarczył szkic. Wszyscy zawodnicy zostaną o tym poinformowani na zebraniu technicznym lub najszybciej jak to możliwe, jeśli decyzja została podjęta później.

515.3.4 Wyniki

Delegat techniczny będzie badał ewentualne wątpliwości dotyczące wyników i nałożonych punktów karnych oraz składa raport i doradza komisji sędziowskiej w sprawach podlegających jej decyzji. Delegat techniczny jest odpowiedzialny za podpisanie końcowych wyników zawodów.

515.3.5 Okrucieństwo wobec konia i/lub niebezpieczna jazda

Delegat techniczny ma prawo do udzielenia ostrzeżenia albo do zatrzymania zawodnika na krosie za niebezpieczną jazdę (art.525), jazdę na wyczerpanym koniu, stawianie nadmiernych wymagań zmęczonemu koniowi, jazdę na koniu ewidentnie kulawym, nadmierne użycie bicia i/lub ostróg (art.526).

515.3.6 Raportowanie do FEI

Delegat techniczny jest odpowiedzialny za złożenie sprawozdania z zawodów do władz FEI w ciągu 10 dni od ich zakończenia.

515.4 Gospodarz toru

Wszyscy gospodarze toru po raz pierwszy budujący trasę 4 lub 5 gwiazdkową muszą pracować pod opieką i nadzorem doświadczonego gospodarza toru na takim poziomie.

Gospodarz toru musi być obecny podczas oglądania trasy krosu przez komisję sędziowską dla konkursu, za który jest odpowiedzialny. Jeżeli z jakichś ważnych powodów wyznaczony gospodarz toru nie może być obecny również w czasie trwania próby terenowej, ta informacja musi być przekazana do FEI wraz z odpowiednią propozycją zastępstwa, przed rozpoczęciem zawodów.

Jakiegokolwiek naruszenie tego artykułu musi być zgłoszone do Sekretarza Generalnego FEI.

515.4.1 Próba terenowa

Gospodarz toru jest odpowiedzialny za układ, wymiary, przygotowanie i oznakowanie wszystkich odcinków próby terenowej oraz za projekt, budowę i oznakowanie przeszkód w próbie terenowej.

Rola gospodarza toru podczas próby terenowej polega na współpracy z delegatem technicznym i komisją sędziowską w zakresie rozstrzygania zapytań dotyczących sędziowania, sankcji (niebezpieczna jazda, okrucieństwo wobec konia, niewłaściwe zachowanie, dobrostan konia) oraz sprawdzaniu trasy/przeszkód podczas próby terenowej w przypadku powtarzających się upadków lub sytuacji pogodowej.

Gospodarz toru odpowiada za zapewnienie, by były zastosowane wszystkie technologie zapewniające rozpadanie się przeszkód zgodnie z przepisami i aktualnymi wytycznymi.

515.4.2 Próba skoków

Gospodarz toru WKKW jest ostatecznie odpowiedzialny za układ, projekt i budowę toru próby skoków i musi upewnić się, że tor ten jest zgodny z aktualnymi przepisami.

Obowiązki związane z budową toru próby skoków będą ostatecznie przekazane gospodarzowi toru z dyscypliny skoków zgodnie z tabelami w art. 513.

515.5 Delegat Weterynaryjny/ Komisja Weterynaryjna (patrz Przepisy Weterynaryjne)

515.6 Zespół komisarzy

Obowiązkiem zespołu komisarzy jest pomagać komitetowi organizacyjnemu, komisji sędziowskiej, delegatowi technicznemu i jeźdźcom przeprowadzić zawody zgodnie z przepisami zwracając należytą uwagę na wytyczne podane w Kodeksie Postępowania Zgodnego z Dobrem Konia oraz zapewnić równy poziom przygotowania miejsca rozgrywania zawodów dla wszystkich biorących w nich udział.

Zespół komisarzy jest odpowiedzialny za zastosowanie przepisów FEI na trzy dni przed pierwszym przeglądem weterynaryjnym lub próbą ujeżdżenia.

W szczególności, ale nie wyłącznie, ich obowiązki polegają na planowaniu i nadzorze pracy na wszystkich placach służących ćwiczeniom z końmi i ich rozprężaniu, terenów stajni, sprawdzaniu ubioru i rzędu, asystowaniu przy przeglądach i badaniu koni i kontroli medycznej koni (EADMCR) i zawodników (ADRHA) jeśli taka pomoc jest potrzebna. Od komisarzy oczekuje się ścisłej współpracy z komitetem organizacyjnym, zawodnikami, delegatami technicznymi i innymi osobami oficjalnymi.

Rozdział 5 TECHNICZNE WYMOGI UCZESTNICTWA

516 Zasady podstawowe

Aby zostać zgłoszonym na międzynarodowe zawody zawodnik i koń muszą najpierw i przede wszystkim wypełnić kryteria ustalone przez narodową federację.

Ponadto, oprócz kryteriów ustalonych przez narodową federację zakwalifikowanie do współzawodnictwa będzie uzależnione od osiągnięcia określonej liczby Minimalnych Wymagań Kwalifikacyjnych (art.517) w zawodach międzynarodowych. MWK muszą być osiągnięte przez konia lub przez zawodnika albo przez zawodnik/konia jako parę zgodnie z poziomem kompetencji/doświadczenia (art.519 Kategorie zawodników) zawodnika i poziomu konkursu.

Zachęca się federacje narodowe do ustanowienia ostrzejszych i dodatkowych kryteriów niż minimalne wymagania FEI wobec koni i zawodników.

Komitety organizacyjne, za zgodą FEI i ich własnych narodowych federacji mogą również nakładać dla koni i /lub jeźdźców dodatkowe kryteria, które muszą być opublikowane w propozycjach zatwierdzonych przez FEI.

Delegat techniczny lub osoba powołana przez niego sprawdzi, czy wszystkie konie i zawodnicy są poprawnie zgłoszeni przez ich narodowe federacje i zarejestrowani w FEI.

517 Minimalne wymagania kwalifikacyjne (MWK)

Minimalne wymagania kwalifikacyjne uzyskuje się poprzez ukończenie zawodów z uzyskaniem wszystkich minimalnych parametrów jak poniżej:

- a) Próba ujeżdżenia: nie więcej niż 45 punktów karnych (lub 55%).
- b) Próba terenowa:
 - Przejazd bez błędów na przeszkodach (aktywacja jednego elementu łamliwego przeszkody lub jeden błąd flagi utrzymuje wynik do MKW w próbie terenowej).
 - Przekroczenie normy czasu w próbie terenowej na poziomie jednej, dwóch, trzech i czterech gwiazdek o nie więcej niż 75 sekund i nie więcej niż 100 sekund w przypadku konkursów pięciogwiazdkowych.
- c) Próba skoków: nie więcej niż 16 punktów karnych na przeszkodach.

UWAGA: Wszystkie MWK osiągnięte w poprzednich latach będą zaliczone zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym czasie.

518 Okres ważności minimalnych wymagań kwalifikacyjnych

518.1 Mistrzostwa

Okres uzyskania ważnych Minimalnych Wymagań Kwalifikacyjnych to okres od poprzedniego roku kalendarzowego do daty zamknięcia zgłoszeń imiennych.

518.2 Zawody CI & CIO:.

Okres uzyskania ważnych Minimalnych Wymagań Kwalifikacyjnych to czas do:

- a) Co najmniej 24 dni przed próbą terenową konkursu, do którego są potrzebne, jeśli MWK zostały osiągnięte w zawodach w długim formacie (CCI-L).
- b) Co najmniej 10 dni przed próbą terenową konkursu, do którego są potrzebne, jeśli MWK zostały osiągnięte w zawodach w krótkim formacie (CCI-S).

519 Kategorie zawodników

Kategorie zawodników FEI określają uznanie udowodnionych umiejętności zawodnika na pewnym poziomie.

Zawodnicy zostaną skategoryzowani (międzynarodowi bez kategorii, D, C, B, A) zależnie od ich dokonań w okresie kolejnych ośmiu lat, jak określono w następującej tabeli.

MWK z Mistrzostw Świata oraz IO są traktowane jak zawody na poziomie 5 gwiazdek jeśli chodzi o kategoryzację zawodników

D	Piętnaście (15) MWK w zawodach FEI w krótkim (CCI-S) lub długim (CCI-L) formacie na poziomie dwóch gwiazdek lub powyżej; lub pięć (5) MWK w zawodach FEI w krótkim (CCI-S) lub długim (CCI-L) formacie na wyższym poziomie
C	Piętnaście (15) MWK w zawodach FEI w krótkim (CCI-S) lub długim (CCI-L) formacie na poziomie trzech gwiazdek lub powyżej; lub pięć (5) MWK w zawodach FEI w krótkim (CCI-S) lub długim (CCI-L) formacie na wyższym poziomie
B	Piętnaście (15) MWK w zawodach FEI w krótkim (CCI-S) lub długim (CCI-L) formacie na poziomie czterech gwiazdek lub powyżej; lub pięć (5) MWK w zawodach FEI długim (CCI-L) formacie na wyższym poziomie
A	Piętnaście (15) MWK w zawodach FEI w krótkim (CCI-S) lub długim (CCI-L) formacie na poziomie czterech gwiazdek lub powyżej, z których pięć na poziomie 5 gwiazdek

Kategoria zawodnika będzie aktualizowana w oparciu o osiągnięte wyniki każdego 1 lipca oraz na koniec każdego roku kalendarzowego z uwzględnieniem bieżącego okresu ośmiu i pół roku (8,5) biorąc pod uwagę anulowanie zawodów w związku z pandemią Covid w 2020 r.

520 Minimalne wymagania kwalifikacyjne na zawody CI i CIO

Poniższa tabela wyszczególnia wymagania, które muszą być wprowadzone w różnych formatach, kategoriach i poziomach zawodów międzynarodowych. FN mają obowiązek określić krajowe wymogi uczestnictwa zgodnie z art. 516 i stosować je do wszystkich kategoryzacji.

Wyjątki od MWK:

- Pierwsza aktywacja łamliwego elementu przeszkody (11 pkt. karnych) nie będzie miała wpływu na uzyskanie MWK
- Kiedy wymagane jest wielokrotne spełnienie minimalnych wymagań kwalifikacyjnych (dla zawodów CI i CIO), jeden MWK może być zaliczone z 20 punktami karnymi na przeszkodach w próbie terenowej (patrz poniżej zapisy dot. Minimalnych Wymagań Kwalifikacyjnych na mistrzostwa i Igrzyska).

Zawodnicy posiadający kategorię na odpowiednim lub wyższym poziomie mogą albo wykorzystać pełne wymogi dla zawodników nieskategoryzowanych jako para lub Minimalne Wymogi Kwalifikacyjne według posiadanej kategorii zawodnika.

Wymagania Kwalifikacyjne muszą zostać spełnione dla pary zgodnie z następującą tabelą:

Format zunifikowany

CCI1* - Intro	Wszyscy zawodnicy	Tylko wymogi FN
---------------	-------------------	-----------------

Krótki format: obejmują również MWK ustanowione przez FN

CCI 2*-S	Wszyscy zawodnicy	Tylko wymogi federacji narodowej
CCI 3*- S	Zawodnicy bez kategorii	1 x CCI2*-S
	zawodnicy kategorii D zawodnicy FEI kategorii C, B lub A	Tylko wymogi NF Tylko wymogi NF
CCI 4*-S	Zawodnicy bez kategorii lub zawodnicy kategorii D lub C zawodnicy FEI kategorii B lub A	3 x CCI 3*- S 1 x CCI3*-S (tylko koń)

Długi format: obejmują również wymogi ustanowione przez FN

CCI2*-L	Wszyscy zawodnicy	Tylko wymogi narodowej federacji
CCI3*-L	Zawodnicy bez kategorii	2 x CCI3*- S oraz CCI2*-L lub CCI3*-S
	Zawodnicy kategorii D	1 x CCI3*-S lub 1x CCI2*-L
	Zawodnicy FEI kategorii C, B lub A	1 x CCI2*-L lub 1 x CCI3*-S (tylko koń)
CCI4*-L	Zawodnicy bez kategorii i zawodnicy kategorii D lub C	2 x CCI3*-L oraz 1x CCI4*-S lub 1 x CCI3*-L oraz 2 x CCI4*-S
	Zawodnicy FEI kategorii B lub A	1 x CCI3*-L (tylko koń)
CCI5 *-L	Zawodnicy bez kategorii i zawodnicy kategorii D lub C	2x CCI4*-L + 3x CCI3*-S
CCI5*-L	Zawodnicy kategorii B	1x CCI4*-L + 3 x CCI4*-S
	Zawodnicy FEI kategorii A z końmi nie mającymi jeszcze MWK w zawodach CCI5*-L	1 x CCI4*-L (jako para)
	Zawodnicy FEI kategorii A z końmi mającymi MWK w zawodach CCI5*-L	2 x CCI4*-S (jako para)

UWAGA: w uzasadnionych przypadkach, NF będą miały możliwość wykorzystania ZK (zawodów krajowych) tylko dla potrzeb kwalifikacji, dla zastąpienia zawodów odwołanych z powodu pogody i/lub wyjątkowych okoliczności.

Wybrane zawody krajowe to te, w sprawie których FEI otrzymała i ze szczególnych względów zaaprobowała prośbę odpowiedniej federacji narodowej. MWK uzyskane na tych specjalnie wybranych zawodach narodowych będą się liczyć jedynie do aktualizacji w tym samym roku, a nie do kategoryzacji jeźdźców.

Podanie musi zostać wysłane minimum 4 tygodnie przed zawodami. Na zawodach funkcje musi pełnić delegat techniczny 3 klasy, który będzie odpowiedzialny za standardy i poziom techniczny zawodów i który musi wysłać do FEI raport (raport DT) zawierający pełne wyniki.

521 Minimalne wymagania kwalifikacyjne na Mistrzostwa i Igrzyska

Wszystkie minimalne wymagania kwalifikacyjne na mistrzostwa i igrzyska muszą być uzyskane przez parę (zawodnik/koń) i muszą to być czyste przejazdy na przeszkodach w próbie terenowej.

Pierwsza aktywacja łamiwego elementu przeszkody (11 pkt. karnych) nie ma znaczenia dla uzyskania MWK.

Obejmuje to MWK uzyskane zgodnie z wymogami FN.

CH 2*	1 CCI 2*- L
CH 3*	1 CCI 3*-L
CH 4*	1 CCI 4*- L
W-CH i IO	1x CCI 5*-L lub 1x(CCI 4*-L+ 1 CCI 4*-S)

--	--

Dla sprawdzenia okresu ważności spełnienia minimalnych wymagań, patrz powyższy artykuł: Okres ważności minimalnych wymagań kwalifikacyjnych.

Kwalifikacje na Mistrzostwa Młodych Koni będą ustalane osobno przez Komisję WKKW co roku.

522 Odwrotna kwalifikacja

522.1 Odwrotna kwalifikacja - koń

Odwrotna kwalifikacja jest obowiązkowa dla konia, aby pokazać przywrócone umiejętności na niższych poziomach (MWK) po serii nieudanych prób na określonym poziomie. Odwrotna kwalifikacja dotyczy tylko konia.

Za odwrotną kwalifikację uznaje się:

- dwie (2) kolejne eliminacje w próbie terenowej lub
- trzy (3) eliminacje w próbie terenowej w ciągu 12 kolejnych miesięcy na zawodach międzynarodowych

Dla tego celu uznaje się następujące przyczyny eliminacji w krosie:

- a) trzy (3) odmowy
- b) upadek konia lub jeźdźca
- c) niebezpieczna jazda

Odwrotna kwalifikacja zostanie zniesiona po zdobyciu odpowiedniego MWK.

W przypadku odwrotnej kwalifikacji na pewnym poziomie koń musi spełnić minimalne wymagania kwalifikacyjne na zawodach międzynarodowych na niższym poziomie zanim dostanie zezwolenie na współzawodnictwo na pierwotnym poziomie (np. koń z 2 eliminacjami na poziomie 3 gwiazdek w dowolnym formacie musi uzyskać MWK na poziomie 2 gwiazdek w dowolnym formacie przed powrotem na poziom 3 gwiazdek w dowolnym formacie).

Jeśli odwrotna kwalifikacja jest spowodowana eliminacjami, które wystąpiły na różnych poziomach (w dowolnym formacie), koń musi uzyskać MWK na poziomie niższym (w dowolnym formacie) niż najwyższy poziom, na którym wystąpiła eliminacja.

Jeśli do odwrotnej kwalifikacji dochodzi w wyniku eliminacji na poziomie dwóch gwiazdek (w dowolnym formacie), narodowa federacja musi dokonać oceny konia na poziomie krajowym lub w konkursie CC1* i dostarczyć pisemny raport do Departamentu WKKW w FEI, zanim koń będzie mógł ponownie wziąć udział w międzynarodowych zawodach WKKW. To samo dotyczy kuców objętych odwrotną kwalifikacją na poziomie CC12P.

522.2 Odwrotna kwalifikacja - zawodnik

Ponadto, jeśli zawodnika spotkają dwie (2) odwrotne kwalifikacje w ciągu 12 kolejnych miesięcy jego kategoria (art. 519) zawodnicza zostanie obniżona o jeden poziom na jeden rok licząc od daty drugiej odwrotnej kwalifikacji.

Rozdział 6 DOBROSTAN KONIA I ZAWODNIKA

523 Dobrostan zawodnika

523.1 Informacja medyczna

W celu zapewnienia ekipie udzielającej pierwszej pomocy lub personelowi medycznemu dostępu do niezbędnych informacji w razie nagłego wypadku, zawodnicy zobowiązani są dostarczyć:

- a) Dostarczenie ważnych informacji kontaktowych jest obowiązkowe dla wszystkich zawodników.

Po przyjeździe na zawody należy dostarczyć do sekretariatu zawodów numer kontaktowy osoby towarzyszącej/ krewnego (komitet organizacyjny i szef służby medycznej muszą się upewnić, że otrzymali wszystkie informacje przed rozpoczęciem krosu).

- b) Oświadczenie o stanie zdrowia

Zawodnicy z dolegliwościami zdrowotnymi, które mogą być istotne w razie nagłego wypadku, zobowiązani są do tego, aby mieć przy sobie podczas jazdy na każdych zawodach WKKW nośnik informacji medycznej* zawierający istotne dane przynajmniej w języku angielskim. Alternatywnie (co stanowi jednocześnie absolutne minimum) może być użyta dobrej jakości opaska medyczna. Zawodnicy, którzy wybrali opaskę, muszą pobrać i wypełnić formularz ze strony internetowej FEI.

*Nośnik informacji medycznej (zwany także „medyczną przywieszką identyfikacyjną”): mały emblemat lub przywieszka noszona na bransoletce, łańcuszku na szyi lub na odzieży, mająca na celu powiadomienie paramedyków, chirurgów, czy ratowników o poważnych dolegliwościach zdrowotnych zawodnika.

Do istotnych dolegliwości zdrowotnych zalicza się ostatnio przebyte urazy głowy, poważne kontuzje/operacje przebyte w przeszłości, choroby przewlekłe takie jak cukrzyca, długoterminowe leczenie i alergie. W razie wątpliwości zawodnik powinien skonsultować swój przypadek z lekarzem prowadzącym leczenie.

523.2 Kondycja zdrowotna

Jeśli są jakiegokolwiek wątpliwości dotyczące zdolności fizycznej do udziału w zawodach zawodnika komisja sędziowska, w porozumieniu z lekarzem zawodów, może, według własnego uznania, wyeliminować zawodnika i zdecydować o jego niezdolności do udziału w każdym innym konkursie w zawodach.

Taka eliminacja musi być zgłoszona do FEI w raporcie delegata technicznego.

523.3 Badanie po upadku

Wszyscy zawodnicy, którzy mieli upadek podczas treningu na terenie zawodów lub podczas konkursu muszą być zbadani przez lekarza medycyny zawodów przed udziałem w następnej próbie lub konkursie, czy przed opuszczeniem miejsca zawodów. Zawodnicy nie powinni z powrotem wsiadać na konia przed zakończeniem badania. Zawodnik ponosi pełną odpowiedzialność za to, by takie badanie się odbyło.

Zawodnik, który opuści miejsce zawodów po upadku bez zgłoszenia się do badania wymaganego w niniejszym artykule, będzie automatycznie ukarany rejestrowanym ostrzeżeniem WKKW, które zostanie dostarczone do jego lub jej federacji narodowej.

523.4 Wstrząśnienie mózgu

Jeśli zawodnik ulegnie wypadkowi, który spowoduje wstrząśnienie mózgu, zawodnik musi zostać wyeliminowany z konkursu i nie ma prawa uczestniczyć w jakimkolwiek innym konkursie na tych zawodach.

524 Dobrostan konia

Kodeks Postępowania Zgodnie z Dobrem Konia powinien być zawsze respektowany, w tym między innymi w czasie treningu, przygotowań, transportu na zawody, regeneracji itd.

524.1 Badanie weterynaryjne po przyjeździe

Badanie odbywa się bezpośrednio po przyjeździe koni do miejsca zawodów. Wykonywane jest przez delegata weterynaryjnego lub jego zastępcę, który musi być wykwalifikowanym lekarzem weterynarii. Celem badania jest po pierwsze identyfikacja każdego konia, sprawdzenie historii szczepień i innych danych w paszporcie, a następnie określenie stanu jego zdrowia.

Komitet organizacyjny musi wyznaczyć miejsce i godziny badania w uzgodnieniu z delegatem weterynaryjnym i poinformować o tym wcześniej szefów ekip i zawodników.

Przypadki budzące wątpliwości muszą być zgłoszone do komisji sędziowskiej tak szybko, jak to jest możliwe, zwykle przed pierwszym przeglądem koni.

524.2 Przegląd koni

Przegląd koni będzie otwarty dla publiczności.

524.2.1 Pierwszy przegląd koni

Ma miejsce przed próbą ujeżdżenia, zwykle nie więcej niż na 24 godziny przed rozpoczęciem próby ujeżdżenia. Jest on prowadzony przez komisję sędziowską i delegata weterynaryjnego działających razem jako panel inspekcyjny, której przewodniczy przewodniczący komisji sędziowskiej.

Konie muszą być prowadzone w rękę przez poszczególnych zawodników, i pokazane w spoczynku oraz w ruchu, na twardym, równym, czystym, ale nie śliskim podłożu.

Panel inspekcyjny ma prawo i obowiązek wyeliminować z zawodów każdego konia, którego uzna za niezdolnego do udziału w zawodach, czy to z powodu kulawizny, złej kondycji czy z innego powodu.

W przypadku, gdy kondycja startowa konia jest wątpliwa, komisja może skierować konia do wyznaczonego miejsca (holding boxu) do zbadania przez lekarza weterynarii z holding boxu.

Jeżeli zawodnik zdecyduje się ponownie zaprezentować konia do re-inspekcji, badający lekarz weterynarii z holding boxu złoży raport o wyniku badania panelowi inspekcyjnemu przed ponownym przeglądem konia.

W takim wyznaczonym miejscu (holding box) konie pozostają pod nadzorem i kontrolą komisarzy i lekarza weterynarii z holding boxu.

W przypadku równej liczby głosów w panelu inspekcyjnym, przewodniczący komisji sędziowskiej ma drugi i decydujący głos, a decyzja zostaje ogłoszona natychmiast.

524.2.2 Drugi przegląd koni

Ma on miejsce przed próbą skoków. Jest prowadzony przez ten sam panel inspekcyjny i na takich samych warunkach jak pierwszy przegląd koni.

524.2.3 Opcja przeglądu koni na zawodach krótkich (CIC)

Na krótkich zawodach pierwszy przegląd koni jest nieobowiązkowy, jeśli jednak zostaje wyznaczony, szczegóły muszą zostać opublikowane w propozycjach zawodów.

Jeśli na zawodach nie ma pierwszego przeglądu koni, oficjalny lekarz weterynarii FEI musi ocenić zdolność konia do udziału w zawodach, włącznie z krótką prezentacją w klusie, podczas badania koni po przyjeździe zgodnie z art.524.1 niniejszych Przepisów WKKW. Konie uznane przez oficjalnego lekarza FEI za niezdolne do udziału w zawodach muszą zostać zgłoszone komisji sędziowskiej.

Na zawodach w krótkim formacie drugi przegląd koni jest obowiązkowy jeśli próba skoków będzie ostatnią próbą.

524.3 Dobrostan konia w czasie zawodów

W każdym momencie podczas zawodów komisja sędziowska, po konsultacji z delegatem weterynaryjnym, ma prawo i obowiązek wyeliminować konia, który jest w jej opinii, kulawy lub niezdolny do dalszego udziału w zawodach.

524.3.1 Kros - rozprężalnia

Na starcie do próby terenowej obecny będzie lekarz weterynarii powołany przez komitet organizacyjny w porozumieniu z delegatem weterynaryjnym. Lekarz ten zobowiązany będzie zgłosić wszelkie wątpliwe przypadki komisji sędziowskiej.

524.3.2 Kros - meta

Po zakończeniu krosu przez konia odbędzie się badanie weterynaryjne. Jest ono prowadzone przez wykwalifikowanego lekarza weterynarii powołanego przez komitet organizacyjny w porozumieniu z delegatem weterynaryjnym.

Oprócz natychmiastowych zabiegów, których wymaga koń kontuzjowany lub wyczerpany, lekarz weterynarii decyduje czy koń:

- a) może udać się natychmiast i o własnych siłach do swojej stajni;
- b) pozostanie na miejscu w celu wykonania dalszych zabiegów przed powrotem do stajni;
- c) winien być przewieziony pojazdem prosto do stajni lub do lecznicy weterynaryjnej.

Taki lekarz weterynarii nie ma prawa eliminować żadnego konia z zawodów, ale musi zgłaszać wszystkie wątpliwości dotyczące okrucieństwa wobec konia komisji sędziowskiej i komisji weterynaryjnej.

Zawodnik, który zrezygnował, został wyeliminowany lub zatrzymany podczas próby terenowej, zobowiązany jest pokazać konia delegatowi weterynaryjnemu lub lekarzowi przez niego wskazanemu przed opuszczeniem miejsca zawodów.

Zawodnik, który opuści miejsce zawodów bez zgłoszenia się do kontroli weterynaryjnej wymaganej w niniejszym artykule, będzie automatycznie ukarany rejestrowanym ostrzeżeniem WKKW, które zostanie dostarczona do jego lub jej federacji narodowej.

524.4 Odwołanie się

Podczas dwóch przeglądów koni oraz w dowolnym momencie w trakcie zawodów, gdy koń może zostać wyeliminowany z powodów związanych z jego dobrostanem, nie ma odwołania od decyzji komisji sędziowskiej.

Jednakże na żądanie, przewodniczący musi podać uzasadnienie decyzji.

524.5 Kontrola antydopingowa koni oraz kontrola podawania leków

Patrz Przepisy Weterynaryjne i EADCMR.

525 Niebezpieczna jazda

525.1 Definicja

Każdy zawodnik, który w jakimkolwiek momencie zawodów, celowo lub niechcący, z powodu braku umiejętności naraża siebie, swojego konia lub osobę trzecią na ryzyko większe niż jest to ściśle wpisane w naturę zawodów, będzie uznany za zawodnika zachowującego się niebezpiecznie i będzie ukarany z całą surowością odpowiednią do popełnionego naruszenia.

Do takich zachowań może zaliczać się między innymi:

- a) jazda bez kontroli (koń w widoczny sposób nie odpowiada na wstrzymujące lub prowadzące pomoce jeźdźcy);
- b) pokonywanie przeszkód zbyt szybko lub zbyt wolno;

- c) powtarzające się odbijanie się zbyt daleko od przeszkód (wpychanie konia w przeszkodę „wstrzeliwanie” konia w przeszkodę);
- d) powtarzające się zostawianie za ruchem konia lub wyprzedzania ruchu konia w skoku;
- e) seria niebezpiecznych skoków;
- f) poważny brak reakcji konia lub jeźdźca;
- g) kontynuowanie przejazdu po 3 wyraźnych odmowach skoków, upadku lub każdej innej formie eliminacji;
- h) stworzenie zagrożenia dla publiczności (np. wyskakiwanie z wyznaczonej linami trasy);
- i) skakanie przeszkód nie będących częścią trasy;
- j) celowe utrudnianie wyprzedzającemu zawodnikowi i/lub niestosowanie się do poleceń osób oficjalnych powodujące zagrożenie dla innego zawodnika;
- k) wywieranie presji na zmęczonego konia.

Każdy członek komisji sędziowskiej indywidualnie oraz delegat techniczny mają prawo i obowiązek monitorować możliwe przypadki niebezpiecznej jazdy i w razie potrzeby, jeśli to właściwe, zatrzymać czy wyeliminować zawodnika na krosie za niebezpieczną jazdę.

Jeśli komisja sędziowska nie jest świadkiem incydentu osobiście, taki incydent musi być zgłoszony komisji tak szybko, jak jest to możliwe; komisja zdecyduje czy i jak ukarać zawodnika.

Przewodniczący komisji sędziowskiej może dodatkowo desygnować jednego lub więcej asystentów (np. doświadczone osoby oficjalne WKKW, które nie pełnią oficjalnych funkcji na tych zawodach, doświadczonych zawodników lub/ i trenerów nie związanych ściśle z zawodami) do pomocy przy monitorowaniu możliwych przypadków niebezpiecznej jazdy w crossie.

Przewodniczący komisji sędziowskiej określa ich konkretną rolę, uprawnienia i procedurę raportowania. Zaleca się, by te dodatkowe osoby oficjalne były pogrupowane w pary na trasie krosu.

525.2 Ostrzeżenia i kary

Wszystkie przypadki niebezpiecznej jazdy będą powodowały wydanie rejestrowanego ostrzeżenia WKKW.

Ponadto, w zależności od okoliczności zajścia, może być zastosowana jedna z następujących sankcji:

- a) 25 punktów karnych
- b) eliminacja

Uwaga: 25 punktów karnych jest dodatkowym elementem wyniku i mogą zostać nałożone w dowolnym momencie konkursu. Punkty karne muszą być wykazane w wynikach jako punkty karne za błędy na przeszkodach w krosie, punkty karne w ujeżdżeniu lub punkty karne na przeszkodach w próbie skoków.

Zastosowanie każdej z w/w sankcji musi zawsze zostać zgłoszone delegatowi technicznemu i dodane do listy kar zawodnika.

525.3 Eliminacja przed krosiem

W ramach prewencyjnych środków zarządzania ryzykiem komisja sędziowska, w każdym momencie zawodów, ma prawo i obowiązek wyeliminować zawodnika uniemożliwiając mu dalszy start w próbie terenowej, jeżeli istnieją poważne wątpliwości dotyczące jego umiejętności kontroli nad koniem podczas próby. Ponadto zawodnik musi otrzymać rejestrowane ostrzeżenie WKKW.

526 Okrucieństwo wobec konia

526.1 Definicja

Okrucieństwo wobec konia oznacza działanie lub zaniechanie, które powoduje lub może powodować ból lub niepotrzebny dyskomfort dla konia, w tym między innymi:

- a) barowanie;
- b) jazda na wyczerpanym koniu;
- c) stawianie nadmiernych wymagań zmęczonemu koniowi;
- d) jazda na ewidentnie kulawym koniu;
- e) nadmierne używanie bata, wędzidła i/ lub ostróg;
- f) krwawienie konia
- g) stawianie nadmiernych wymagań: okrutne traktowanie konia, które niekoniecznie zostawia widoczne ślady;
- h) poważny przypadek niebezpiecznej jazdy.

W przypadkach, kiedy komisja sędziowska nie jest naocznym świadkiem incydentu, musi on być zgłoszony najszybciej jak to jest możliwe do komisji sędziowskiej, sekretariatu komitetu organizacyjnego lub odpowiednio do centrum kontroli na krosie. Jeśli to możliwe, raport powinien być poparty oświadczeniem jednego lub więcej świadków.

Komisja sędziowska musi zdecydować, czy należy tę sprawę zbadać.

526.2 Ostrzeżenia i kary

Każde działanie lub szereg działań, które w opinii komisji sędziowskiej może być uznane za okrucieństwo wobec konia, będzie karane przyznaniem żółtej kartki ostrzegawczej. Ponadto, w zależności od okoliczności sprawy, można nałożyć jedną lub więcej z następujących sankcji:

- a) 25 punktów karnych
- b) eliminacja
- c) grzywna
- d) dyskwalifikacja

Wszystkie przypadki jazdy na wyczerpanym koniu będą karane żółtą kartką ostrzegawczą, a sprawa będzie kierowana do FEI celem podjęcia dalszych kroków dyscyplinarnych.

526.3 Użycie bata

Nadużycie lub/i niewłaściwe użycie bata może być uznane za okrucieństwo wobec konia i podlega w każdym przypadku ocenie przez komisję sędziowską zgodnie z następującymi wytycznymi, chociaż nie ograniczonych tylko do nich:

- a) niedozwolone jest użycie bata dla rozładowania złości jeźdźcy;
- b) niedozwolone jest użycie bata po eliminacji;
- c) niedozwolone jest użycie bata po oddaniu przez konia skoku przez ostatnią przeszkodę na trasie;

- d) niedozwolone jest użycie bata „na odlew ” (tzn. batem trzymany np. w prawej ręce nie można uderzać w lewy bok);
- e) niedozwolone jest uderzenie konia batem po głowie;
- f) niedozwolone jest użycie bata więcej niż dwukrotnie w jednym konkretnym przypadku;
- g) wielokrotne, nadmierne użycie bata pomiędzy przeszkodami;
- h) pęknięta skóra konia lub widoczne ślady użycia bata zawsze świadczy o nadmiernym użyciu bata.

526.4 Krwawienie konia

Krwawienie konia musi być w każdym przypadku zbadane indywidualnie przez komisję sędziowską. Nie wszystkie przypadki krwawienia konia prowadzą do eliminacji, wydania rejestrowanego ostrzeżenia WKKW lub żółtej kartki ostrzegawczej.

Próba ujeżdżenia: Jeśli komisja sędziowska podejrzewa pojawienie się krwawienia u konia podczas próby, koń zostanie zatrzymany w celu sprawdzenia. Jeżeli krwawienie konia jest świeże, koń zostanie wyeliminowany. Jest to eliminacja ostateczna. Jeśli sędzia podczas sprawdzania uzna, że krew nie jest świeża, koń może wznowić i ukończyć próbę (zgodnie z art.430 Przepisów Ujeżdżenia FEI).

Próba krosu: W próbie terenowej wszelkie przypadki krwawienia konia spowodowane przez zawodnika (ostrogę, wędzidło, bat) muszą być rozpatrzone, przypadek po przypadku, przez komisję sędziowską. Jeżeli na koniu pojawi się świeża krew, osoby oficjalne mogą zażądać przemycie lub wytarcie pyska i jeżeli nie widać dalszego krwawienia, zawodnik otrzyma pozwolenie na kontynuowanie przejazdu. Przypadki poważnego krwawienia powodują eliminację.

Próba skoków: Konie z krwawieniem na bokach i/lub krwawieniem z pyska będą eliminowane. W przypadku niewielkiego krwawienia z pyska, kiedy istnieje przypuszczenie przygryzienia języka lub wargi przez konia, sędzia może zezwolić na splukanie lub przetarcie warg i zezwolić zawodnikowi na kontynuowanie próby; każde następne zauważone krwawienie w pysku spowoduje eliminację (zgodnie z art.241).

Wszystkie niewielkie przypadki krwawienia spowodowane przez zawodnika w pysku konia lub związane z użyciem ostróg spowodują, iż komisja sędziowska udzieli rejestrowanego ostrzeżenia WKKW po stworzeniu zawodnikowi możliwości złożenia wyjaśnień.

Przypadki spowodowane okrucieństwem wobec konia będą traktowane zgodnie z postanowieniami art.526.2

527. Rejestrowane ostrzeżenie WKKW, żółte kartki ostrzegawcze i zawieszenie

Następujące przypadki będą automatycznie powodowały następujące sankcje wobec zawodnika:

1. Rejestrowane ostrzeżenie WKKW będzie systematycznie przyznawane za następujące wykroczenia:
 - a) zawodnik kontynuuje jazdę po 3 wyraźnych odmowach, po upadku lub jakiegokolwiek formie eliminacji,
 - b) wszelkie inne przypadki niebezpiecznej jazdy,
 - c) po upadku zawodnik nie zgłasza się do lekarza weterynarii lub lekarza medycyny,
 - d) zawodnik opuszcza miejsce zawodów po rezygnacji, eliminacji lub zatrzymaniu podczas próby terenowej bez przedstawienia konia do zbadania przez delegata weterynaryjnego,

- e) wszystkie przypadki niewielkiego krwawienia konia spowodowane przez zawodnika, czy to w pysku, czy na bokach ostrogami, jako minimum, lub zastosowanie sankcji poważniejszej(ych) (zgodnie z art. 526.2)
 - f) wywieranie presji na zmęczonego konia, oprócz 25 punktów karnych.
2. Żółta kartka ostrzegawcza będzie systematycznie udzielana za następujące wykroczenia:
- a) wszystkie przypadki nadmiernego użycia bata, zgodnie z definicją powyżej lub zastosowanie sankcji poważniejszej(ych) (zgodnie z postanowieniami art. 526.2),
 - b) wszelkie inne przypadki okrucieństwa wobec konia,
 - c) nadmierne wywieranie presji na zmęczonego konia,
 - d) jazda na wyczerpanym koniu, w połączeniu dodatkowo z dyskwalifikacją.

Przed wydaniem rejestrowanego ostrzeżenia WKKW komisja sędziowska ma obowiązek wysłuchać zawodnika, jeśli jest on dostępny. Zawodnik ma prawo w dowolnym czasie zwrócić się do komisji sędziowskiej o wyjaśnienie przyczyn zastosowania rejestrowanego ostrzeżenia WKKW lub żółtej kartki ostrzegawczej.

W przypadku zastosowania rejestrowanego ostrzeżenia WKKW lub żółtej kartki ostrzegawczej, po podjęciu decyzji przez komisję sędziowską na oficjalnej tablicy ogłoszeń należy zamieścić zawiadomienie z podaniem imienia i nazwiska zawodnika oraz przyczyny zastosowania ostrzeżenia.

Jeżeli mimo odpowiednich starań zawodnik nie może zostać powiadomiony w czasie zawodów, że otrzymał rejestrowane ostrzeżenie WKKW lub żółtą kartkę ostrzegawczą, musi zostać powiadomiony na piśmie w ciągu czternastu (14) dni od zawodów.

W przypadku, gdyby ta sama osoba odpowiedzialna otrzymała trzy (3) lub więcej rejestrowanych ostrzeżeń WKKW na tych samych lub jakichkolwiek innych zawodach międzynarodowych w okresie dwóch (2) lat (24 miesięcy) od otrzymania pierwszej kartki ostrzegawczej WKKW za jakiekolwiek wykroczenie, będzie automatycznie zawieszona na okres dwóch (2) miesięcy po oficjalnym zawiadomieniu przez lub w imieniu Sekretarza Generalnego FEI. Data rozpoczęcia okresu zawieszenia będzie ustalana zgodnie z Przepisami Ogólnymi FEI i potwierdzona w zawiadomieniu.

W przypadku, gdy ta sama osoba odpowiedzialna otrzyma jeszcze jedną (1) żółtą kartkę ostrzegawczą na tych samych zawodach lub jakichkolwiek innych zawodach międzynarodowych w okresie jednego (1) roku (12 miesięcy) od otrzymania pierwszej żółtej kartki ostrzegawczej za jakiekolwiek wykroczenie, zostanie automatycznie zawieszona na okres dwóch (2) miesięcy od oficjalnego powiadomienia przez lub w imieniu Sekretarza Generalnego FEI. Data rozpoczęcia okresu zawieszenia będzie ustalana zgodnie z Przepisami Ogólnymi FEI i potwierdzona w zawiadomieniu.

Rozdział 7 OGÓLNE ZASADY KONKURSÓW

528 Klasyfikacja

528.1 Klasyfikacja indywidualna

528.1.1 Próba ujeżdżenia

Dodatknie punkty przyznawane przez sędziów dla każdego zawodnika są zamieniane na punkty karne. Punkty te są rejestrowane i publikowane po próbie w ramach klasyfikacji po ujeżdżeniu i w wynikach końcowych.

528.1.2. Próba terenowa

W próbie terenowej punkty karne, które zawodnik uzyskał za błędy na przeszkodach, są dodawane do punktów karnych za przekroczenie normy czasu oraz do innych punktów karnych, które mogą być naliczone w krosie. Punkty te są rejestrowane i publikowane po próbie w ramach klasyfikacji po krosie i w wynikach końcowych.

528.1.3 Próba skoków

W próbie skoków punkty karne każdego zawodnika za błędy na przeszkodach są dodawane do punktów karnych, które mogą być nałożone za przekroczenie normy czasu. Punkty te są rejestrowane i publikowane po próbie w ramach klasyfikacji po skokach i w wynikach końcowych.

528.1.4 Eliminacja

Eliminacja w jednej z prób pociąga za sobą eliminację z całego konkursu.

528.1.5 Klasyfikacja końcowa

Zwycięzcą zostaje zawodnik z najmniejszą sumą punktów karnych po trzech próbach.

528.1.6 Remis w klasyfikacji końcowej (indywidualnej)

W przypadku równej liczby punktów dwóch lub więcej zawodników o klasyfikacji decyduje:

- a) najlepszy wynik próby terenowej, obejmujący punkty karne za błędy na przeszkodach, za czas i inne punkty karne, które mogą być naliczone w próbie terenowej;
- b) gdy to nie daje rozstrzygnięcia, o klasyfikacji decyduje się na korzyść zawodnika, którego czas krosu najbliższy był czasowi optymalnemu;
- c) gdy i to nie rozstrzyga o zwycięstwie, decyduje najlepszy wynik w próbie skoków włączając w to punkty karne na przeszkodach i za czas;
- d) jeżeli dalej nie ma rozstrzygnięcia decyduje najkrótszy czas przejazdu na parkurze w próbie skoków;
- e) gdy poprzednie sposoby nie ustaliły kolejności, o klasyfikacji decyduje lepsza ocena za ogólne wrażenie zawodnika i konia (ostatnia ocena na arkuszu) w próbie ujeżdżenia;
- f) jeśli i w tym przypadku nie dojdzie do rozstrzygnięcia, zawodnicy zostaną sklasyfikowani na tym samym miejscu (ex equo).

528.2 Klasyfikacja drużynowa

528.2.1 Klasyfikacja końcowa

Drużyny składają się z trzech lub czterech zawodników.

Zwycięża zespół, który po dodaniu wyników trzech najwyżej sklasyfikowanych członków zespołu uzyskał najmniej punktów karnych. Aby sklasyfikować drużynę w klasyfikacji zespołowej, której zawodnik nie ukończył zawodów, to wyłącznie dla celów tej klasyfikacji, zawodnik otrzyma 1000 punktów karnych.

528.2.2 Remis w klasyfikacji końcowej (drużynowej)

W przypadku równego wyniku dwóch lub więcej zespołów, o klasyfikacji decyduje lepsza suma (kombinacja) 3 najlepszych miejsc.

528.3 Dyskwalifikacja

Dyskwalifikacja oznacza, że zawodnik, koń lub konie i/lub para została zdyskwalifikowana w danym konkursie lub w całych zawodach. Dyskwalifikacja może również działać wstecz.

W WKKW dyskwalifikacja podczas konkursu może mieć zastosowanie wg uznania komisji sędziowskiej w przypadku:

- a) najpoważniejszych przypadków okrucieństwa wobec konia;
- b) najpoważniejszych przypadków niewłaściwego zachowania zawodnika.

W WKKW dyskwalifikacja będzie następować automatycznie po konkursie w przypadku:

- a) uczestniczenia w zawodach bez odpowiednich wymagań kwalifikacyjnych (zawodnika lub konia);
- b) uczestniczenia w zawodach bez odpowiedniej rejestracji (zawodnika lub konia).

528.3.1 Pozytywny wynik testu na obecność substancji umieszczonych na liście FEI Substancji Zakazanych u Koni u zawodnika lub konia

- Patrz FEI EADCMAR i ADRHA

529 Deklaracja startów

Zapisów do startów należy dokonać w czasie ustalonym przez komitet organizacyjny. Odbędzie się to po oficjalnym oglądaniu trasy próby terenowej i po pierwszym przeglądzie koni.

Jeśli prowadzona jest wyłącznie klasyfikacja indywidualna, komitet organizacyjny może ogłosić, że zgłoszenie się na pierwszym przeglądzie koni jest równoznaczne z dokonaniem zapisu do startu.

W przypadku, gdy prowadzona jest klasyfikacja zespołowa, szefowie ekip muszą na piśmie dokonać zgłoszenia zawierającego skład zespołu, kolejność startu w zespole, a w przypadku, gdy zespół składa się z trzech zawodników, określić, która pozycja startowa pozostanie wolna.

Jeżeli zawodnik przedstawił na pierwszym przeglądzie większą liczbę koni niż jest dopuszczona do startu, zawodnik albo szef ekipy musi zgłosić na piśmie nazwę konia lub koni, które mają ostatecznie wystartować.

Jeżeli na tym samym poziomie rozgrywane są dwie lub więcej serii jednocześnie, zawodnik z więcej niż jednym koniem ma prawo do rozdzielania koni pomiędzy serie. Procedura, według której zawodnicy są rozdzielani pomiędzy serie, musi być określona w propozycjach.

530 Zmiany

530.1 Zawody CI

Po dacie zamknięcia zgłoszeń tylko właściwie zakwalifikowani zawodnicy/konie, pod warunkiem wyrażenia zgody przez komitet organizacyjny, mogą zostać zamienieni na godzinę przed pierwszym przeglądem koni (jeśli to nie ma zastosowania, na dwie godziny przed rozpoczęciem próby ujeżdżenia).

530.2 Zawody CIO i Mistrzostwa

Po dokonaniu zapisów do startu, zmiana składu zespołu musi być zgodna z następującymi zasadami:

- a) zamiana może być dokonana najpóźniej dwie godziny przed rozpoczęciem próby ujeżdżenia przez pierwszego zawodnika startującego według listy w dniu, w którym zmieniany zawodnik miał wystartować zgodnie z losowaniem;

- b) razie wypadku lub choroby zawodnika, winno być przedstawione zaświadczenie wystawione przez oficjalnie uznanego lekarza;
- c) w przypadku kulawizny lub choroby konia powinno zostać dostarczone pozwolenie od delegata weterynaryjnego;
- d) na zamianę musi wyrazić zgodę delegat techniczny po konsultacji z komisją sędziowską.

531 Losowanie

531.1 Przyjęcie sposobu losowania

Metoda losowania musi zostać zaakceptowana przez delegata technicznego, jeśli to możliwe, po konsultacji z komisją sędziowską. Może on również zaakceptować przestawienie kolejności lub liczby bloków drużyn lub zawodników indywidualnych, jeśli jest to konieczne ze względu na liczbę zawodników.

531.2 Zawody CI

Jeśli prowadzona jest tylko klasyfikacja indywidualna, komitet organizacyjny przeprowadzi losowanie, a kolejność startów zostanie ogłoszona w programie.

531.3 Zawody CIO i Mistrzostwa

Jeżeli prowadzona jest klasyfikacja drużynowa i indywidualna, losowanie odbędzie się w celu ustalenia kolejności krajów na pierwszy i drugi przegląd koni. Jest to także kolejność startu krajów do próby ujeżdżenia i próby terenowej.

Losowanie odbędzie się przed pierwszym przeglądem weterynaryjnym w obecności komisji sędziowskiej, delegata technicznego i szefów ekip. Wszystkie reprezentowane kraje startujące zarówno zespołowo jak i indywidualnie muszą być uwzględnione w tym losowaniu.

532 Ustalenie kolejności startów (CIO i mistrzostwa)

Jeżeli prowadzona jest klasyfikacja drużynowa i indywidualna, ustalenie kolejności startów w zawodach dla wszystkich jeźdźców odbędzie się po pierwszym przeglądzie weterynaryjnym w obecności komisji sędziowskiej, delegata technicznego i szefów ekip w sposób następujący.

Łączna liczba startujących zostanie podzielona na osiem bloków (od A do H) i jeźdźcy będą umieszczeni w każdym bloku w następujący sposób :

- Blok A : pierwsi zawodnicy z każdego zespołu;
- Blok B : 25 % zawodników indywidualnych;
- Blok C : drudzy zawodnicy z każdego zespołu;
- Blok D : 25 % zawodników indywidualnych;
- Blok E : 25 % zawodników indywidualnych;
- Blok F : trzeci zawodnicy z każdego zespołu;
- Blok G : 25 % zawodników indywidualnych;
- Blok H : czwarcy zawodnicy z każdego zespołu.

532.1 Kolejność startów członków drużyny

Kolejność startów członków drużyny zostanie ustalona zgodnie z wynikami losowania kolejności państw (art.530.3) oraz kolejnością startów w każdej drużynie zadeklarowaną przez szefa ekipy po pierwszym przeglądzie koni. Szef ekipy, w której jest tylko trzech członków, musi zadeklarować, która pozycja startowa zostaje niezajęta.

532.2 Kolejność startów zawodników indywidualnych

Kolejność startów zawodników indywidualnych będzie określona w następujący sposób:

- a) zawodnicy z jednym koniem w klasyfikacji drużynowej drugie konie będą mieli umieszczone przez szefa ekipy na niezajętych miejscach w bloku G dowolnie, w kolejności losowania zgodnie z wynikami losowania państw (art.530.3);
- b) zawodnicy startujący na dwóch koniach w klasyfikacji indywidualnej zostaną rozmieszczeni przez szefa ekipy na niezajętych miejscach w bloku B i G dowolnie, w kolejności zgodnej z wynikami losowania państw (art.530.3). Tylko jeden koń jeźdźca może zostać umieszczony przez szefa ekipy na liście w danej turze – aż do następnej tury;
- c) zawodnicy indywidualni startujący na jednym koniu, bez drużyny reprezentacyjnej, będą umieszczeni przez szefa ekipy na pozostałych, niezajętych miejscach w bloku B, D, E lub G dowolnie, w kolejności zgodnej z wynikami losowania państw (art.530.3);
- d) zawodnicy indywidualni startujący na jednym koniu, z drużyną reprezentacyjną, będą umieszczeni przez szefa ekipy na pozostałych, niezajętych miejscach w bloku B, D, E lub G dowolnie, w kolejności zgodnej z wynikami losowania państw (art.530.3).

Więcej niż jeden zawodnik z drużyny będzie mógł startować na dwóch koniach tylko jeśli jest wystarczająco dużo zawodników na zawodach, by oba konie mogły zostać umieszczone w planie czasowym zgodnie z powyższym paragrafem.

533 Kolejność startów

533.1 CCI-L oraz CCI-S o następującej kolejności prób: Próba ujeżdżenia – Próba terenowa – Próba skoków

533.1.1 Próba ujeżdżenia i próba terenowa

Wylosowana kolejność startów będzie obowiązywać w obu powyższych próbach.

533.1.2 Próba skoków

Start do próby skoków następuje w odwrotnej kolejności do klasyfikacji po próbie terenowej (zawodnik z największą liczbą punktów karnych wystartuje jako pierwszy, a zawodnik z najmniejszą liczbą punktów karnych wystartuje jako ostatni)

533.2 CCI-S o następującej kolejności prób: Próba ujeżdżenia – Próba skoków – Próba terenowa

533.2.1 Próba ujeżdżenia i próba skoków

Wylosowana kolejność startów będzie obowiązywać w obu powyższych próbach.

533.2.2 Próba terenowa:

Według uznania komitetu organizacyjnego:

- a) może odbywać się wg tej samej kolejności, co próba ujeżdżenia i skoków;

- b) może odbyć się w odwrotnej kolejności dla 25% najwyżej sklasyfikowanych zawodników; kolejność startów z próby ujeżdżenia i skoków pozostanie dla pozostałych zawodników.

533.3 Zawodnik z wieloma przejazdami

Zawodnik z wieloma przejazdami nie może zmieniać kolejności swoich koni. Jednakże, jeśli tego wymaga harmonogram i jest to uzgodnione z komisją sędziowską i delegatem technicznym, zawodnik może startować na jednym lub większej liczbie koni w innym czasie niż normalnie zaplanowany zarówno w próbie skoków jak i próbie terenowej.

Jeśli zawodnik startuje na kilku koniach w różnych konkursach, należy odpowiednio dostosować czas startu w konkursie niższej klasy.

534 Harmonogram

534.1 Próba ujeżdżenia

Harmonogram informujący o godzinie startu do próby ujeżdżenia musi być dostępny dla każdego zawodnika. Odstępy pomiędzy startami ustala komitet organizacyjny po uzyskaniu akceptacji delegata technicznego.

534.2 Próba terenowa

Harmonogram podający każdemu zawodnikowi czas startu musi być dostępny dla każdego zawodnika nie później niż godzinę po zakończeniu próby ujeżdżenia.

Odstępy pomiędzy godzinami startu zawodników ustala komitet organizacyjny po akceptacji delegata technicznego.

534.3 Próba skoków

Musi zostać opublikowany harmonogram informujący o godzinie rozpoczęcia i o przybliżonej godzinie zakończenia próby skoków. Jeśli ten harmonogram dzieli startujących na dwie części, na przykład na startujących w serii rannej i popołudniowej, musi być podana liczba zawodników biorących udział w drugiej serii.

534.4 Minimalne odstępy między próbami

Jeśli próba terenowa odbywa się przed próbą skoków minimalna przerwa pomiędzy próbami musi wynosić 60 minut.

535 Place treningowe i rozprężalnie

535.1 Numery identyfikacyjne

W momencie przybycia na miejsce zawodów każdy koń otrzymuje numer identyfikacyjny, który musi być noszony stale. Może on być zastąpiony numerem startowym z losowania, który musi być noszony do końca zawodów.

Uchybienie w noszeniu numeru powoduje najpierw ostrzeżenie, a w przypadku powtórzenia się uchybienia, nałożenie grzywny na zawodnika przez komisję sędziowską.

535.2 Ograniczenia w treningu koni

535.2.1 Okres obowiązywania ograniczeń

W okresie 3 dni poprzedzających pierwszy przegląd koni, lub odpowiednio, próbę ujeżdżenia, oraz podczas ich trwania, zabrania się, pod karą eliminacji pracować z koniem komukolwiek innemu niż zawodnikowi startującemu na tym koniu w konkursie.

535.2.2 Przejażdżki i ruszanie konia

Luzak, który dosiada konia, nie może na nim trenować, a tylko jechać na spacer, ruszyć go, lub jeździć na nim na długiej wodzy. Luzak może pracować z koniem na lonży.

535.2.3 Niedozwolone tereny

Zabrania się, pod karą eliminacji, jeżdżenia w pobliżu przeszkód próby terenowej lub jeżdżenia na czworoboku konkursowym przed rozegranie próby ujeżdżenia, bądź na parkurze, chyba że zezwoli na to komisja sędziowska lub delegat techniczny.

535.3 Tereny treningowe

Tereny, odpowiednie dla ogólnego treningu koni muszą być odpowiednio przygotowane i dostępne w godzinach dziennych.

Komitet organizacyjny musi poinformować zawodników, które tereny są przeznaczone do tego celu. Konie mogą być trenowane tylko na obszarze wyznaczonych terenów i/lub na rozprężalniach do ujeżdżenia, krosu i próby skoków.

535.4 Place treningowe

535.4.1 Plac do ujeżdżenia

Do dyspozycji zawodników, na dwa dni przed pierwszym dniem, w którym rozgrywana będzie próba ujeżdżenia, musi być oddany przynajmniej jeden czworobok treningowy o wymiarach 60 m na 20 m. Jeśli to możliwe, czworobok ten powinien mieć takie samo podłoże, jak czworobok konkursowy.

535.4.2 Plac do skoków

Komitet organizacyjny musi zapewnić dostęp do co najmniej jednego placu z przeszkodami stałymi i umożliwiającymi zrzutkę. Następujące zasady będą mieć zastosowanie:

- a) jedynymi przeszkodami treningowymi, które mogą być skakane przez zawodnika, są te dostarczone przez komitet organizacyjny;
- b) wszystkie przeszkody muszą być oznaczone czerwonymi i białymi flagami;
- c) przeszkody treningowe mogą być skakane tylko w czasie wyznaczonym przez komitet organizacyjny;
- d) komitet organizacyjny musi zapewnić co najmniej dwie treningowe przeszkody stałe;
- e) wymiary przeszkód stałych, zarówno na placach treningowych, jak i na rozprężalniach, nigdy nie mogą przekraczać wymiarów przeszkód w odpowiedniej próbie terenowej;
- f) przeszkody z możliwością zrzutki, zarówno na placach treningowych, jak i na rozprężalniach przed próbą terenową i przed próbą skoków, nie mogą być nigdy podnoszone więcej niż 10 cm ponad maksymalną wysokość dozwoloną w odpowiedniej próbie, a ich szerokość nie może nigdy przekroczyć maksymalnej szerokości dozwolonej w odpowiedniej próbie;
- g) część przeszkody z możliwością zrzutki nigdy nie może być trzymana przez kogokolwiek.

535.5 Rozprężalnie

Rozprężalnie, do których dostęp zapewnia komitet organizacyjny, muszą się znajdować w pobliżu odpowiednich placów konkursowych dla prób ujeżdżenia i skoków oraz blisko startu próby terenowej.

Rozprężalnie mogą być tymi samymi placami, co place treningowe, jeśli wymiary, układ i jakość podłoża na to pozwalają z zachowaniem następujących minimalnych warunków.

535.5.1 Ujeżdżenie

Co najmniej jeden plac treningowy o wymiarach 60 na 20 metrów musi być oddany do dyspozycji zawodnika, który będzie startował jako następny.

535.5.2 Kros

Co najmniej dwie przeszkody stałe lub z możliwością zrzutki oznaczone czerwonymi i białymi flagami.

535.5.3 Skoki

Co najmniej dwie przeszkody z możliwością zrzutki oznaczone czerwonymi i białymi flagami.

535.6 Zapoznanie się z czworobokiem

535.6.1 Zapoznanie się z czworobokiem

Jeśli to możliwe można zezwolić zawodnikom i luzakom na zapoznanie się konia z czworobokiem konkursowym przed próbą ujeżdżenia w czasie wyznaczonym przez komitet organizacyjny poprzez jazdę stępem na luźnych wodzach na zewnątrz szranków czworoboku konkursowego.

W przypadku powierzchni dostosowanych do wszystkich warunków pogodowych, komitet organizacyjny może wyrazić zgodę na szkolenie wewnątrz (tylko przez zawodnika) i/lub na zewnątrz szranków.

535.7 Komisarze

Dla zapewnienia przestrzegania przepisów dotyczących trenowania i rozprężania koni musi być wyznaczony co najmniej jeden komisarz.

Przeszkody mogą być używane tylko pod nadzorem komisarza.

Inne tereny do rozprężania i treningu mogą być przez komisarzy kontrolowane wyrywkowo. Naruszenie jakiegokolwiek przepisu związanego z przeszkodami treningowymi jest zabronione pod groźbą eliminacji.

536 Dostęp do tras i placów

536.1 Czworobok

Zabrania się zawodnikom, pod groźbą eliminacji, wjazdu konno na czworobok konkursowy w czasie innym niż ich przejazd w konkursie podczas próby ujeżdżenia, chyba że zezwoli na to komisja sędziowska. Plac można sprawdzić pieszo przed rozpoczęciem lub w czasie przerw w konkursie.

536.1.1 W WKKW zamykanie czworoboku nie jest obowiązkowe.

536.2 Trasa krosu

Zabrania się zawodnikom, pod groźbą eliminacji, oglądania przeszkód lub trasy krosu przed oficjalnym otwarciem.

536.2.1 Czas otwarcia

Trasa krosu zostanie otwarta dla zawodników najpóźniej na dzień przed próbą terenową. Po oficjalnym otwarciu trasy zawodnicy mają prawo ponownie oglądać trasę i przeszkody w godzinach dziennych. Oglądać trasę można wyłącznie pieszo, chyba że komisja sędziowska wyrazi specjalną zgodę.

536.2.2 Chorągiewki i oznaczenia

Po otwarciu trasy dla zawodników wszystkie przeszkody, chorągiewki i oznakowania muszą być dokładnie na swych pozycjach. Pod karą eliminacji, nie mogą być przesuwane albo zmieniane przez zawodników.

536.3 Trasa próby skoków

Tor przeszkód próby skoków będzie otwarty dla zawodników nie później niż 15 minut przed rozpoczęciem próby. Zezwolenie na wejście daje komisja sędziowska. Musi to być także ogłoszone publicznie przez dostępne środki przekazu.

Zawodnicy otrzymują pozwolenie na oglądanie trasy wyłącznie pieszo, pomiędzy otwarciem trasy a rozpoczęciem próby skoków.

Zakazane jest pod groźbą eliminacji wchodzenie przez zawodników na parkur pieszo po rozpoczęciu próby skoków, chyba że komisja sędziowska wyda specjalne pozwolenie.

537 Przerwy i zmiany

537.1 Przerwy

Harmonogram startów może być przerwany z powodu niebezpiecznych warunków. W razie konieczności, start do próby lub odcinka może być przerwany, przełożony lub odwołany.

Decyzję o przerwaniu, przełożeniu lub anulowaniu próby podejmuje przewodniczący komisji sędziowskiej, jeśli to możliwe, po konsultacji z członkami komisji sędziowskiej i delegatem technicznym.

W przypadku przerwy, konkurs wznowia się, jak będzie tylko to możliwe, w punkcie, w którym został przerwany. Każdy zainteresowany zawodnik musi otrzymać odpowiednio wcześniej informację o wznowieniu konkursu.

537.2 Zmiany

Po oficjalnym pokazaniu trasy zawodnikom zmiany mogą być dokonane tylko w nadzwyczajnych okolicznościach i/lub na specjalną prośbę reprezentanta zawodników lub szefów ekip po uzyskaniu zgody komisji sędziowskiej, działającej w porozumieniu z delegatem technicznym i gospodarzem toru.

Każda taka zmiana musi zostać ogłoszona zawodnikom na spotkaniu przed krossem.

Po oficjalnym rozpoczęciu krosu, zmiany mogą być dokonane tylko, jeżeli nadzwyczajne okoliczności (takie jak silna ulewa lub upał) sprawiają, iż przeszkoda lub próba staje się nie fair lub niebezpieczna.

Decyzję podejmuje przewodniczący komisji sędziowskiej po konsultacji, jeśli jest to możliwe, z członkami komisji sędziowskiej i delegatem technicznym.

W tych przypadkach szefowie ekip i każdy zawodnik muszą zostać oficjalnie i osobiście poinformowani o zmianach przed startem do odcinka lub próby, w której dokonano zmian. Jeśli to konieczne, w miejscu, gdzie dokonano zmian winna znajdować się osoba oficjalna, która będzie ostrzegać zawodników.

538 Ubiór

538.1 Zasady ogólne

W trakcie jazdy na zawodach zawodnik musi zapewnić, by jego włosy były spięte i schludne.

538.1.1 Ochronne nakrycie głowy [kask]*

W czasie jazdy gdziekolwiek na terenie zawodów obowiązkowe jest używanie właściwie zapiętego ochronnego nakrycia głowy. Ochronne nakrycie głowy musi spełniać warunki określone w międzynarodowych normach, których wykaz jest opublikowany na stronie FEI. Brak ochronnego nakrycia głowy w czasie i w miejscu, w którym jest to wymagane, po upomnieniu przez osobę oficjalną, będzie skutkować wręczeniem zawodnikowi żółtej kartki ostrzegawczej, chyba że zaistnieją szczególne okoliczności.

Wyjątek stanowią seniorzy, którzy mogą otrzymać pozwolenie na zdjęcie kasku podczas przyjmowania nagród lub hymnu narodowego. Zaleca się, by zawodnicy nie zdejmowali kasku podczas rundy honorowej.

538.1.2 Baty

- a) Trening: bat o długości nie większej niż 120 cm łącznie z końcówką jest dozwolony cały czas, podczas jazdy po płaskim terenie. Bat nie dłuższy niż 75 cm z nieobciążonym końcem jest dozwolony podczas skakania jakichkolwiek przeszkód.
- b) Przegląd koni: bat nie dłuższy niż 120 cm łącznie z końcówką jest dozwolony na przeglądzie koni.
- c) Próba ujeżdżenia: bat jest niedozwolony podczas wjazdu na teren wokół czworoboku i podczas przejazdu.
- d) Próba terenowa i próba skoków: bat nie dłuższy niż 75 cm z nieobciążonym końcem jest dozwolony podczas tych prób.

538.1.3 Ostrogi

- a) Zasady ogólne: ostrogi są nieobowiązkowe we wszystkich trzech próbach. Zabronione są ostrogi, które mogą kaleczyć konia. Ostrogi muszą być wykonane z gładkiego materiału (plastiku lub metalu). Jeśli jest trzpień, nie może być dłuższy niż 4 cm (całość trzpienia musi być mierzona od buta do końca ostrogi) i musi być skierowany tylko do tyłu. Końcówka musi być tępą w sposób zabezpieczający przed skaleczeniem konia. Jeżeli trzpień ostrogi jest zgięty, ostrogi muszą być noszone wyłącznie bodźcem skierowanym w dół. Metalowe lub plastikowe ostrogi z okrągłą twardą plastikową lub metalową gałką („ostrogi impulsowe”) oraz atrapy ostróg są dozwolone.
- b) Ostrogi z kółkami: ostrogi z kółkami są dozwolone w trzech próbach oraz podczas treningu/rozprężenia. Jeżeli są używane kółka, to muszą obracać się swobodnie oraz być okrągłe i gładkie (zębki nie są dozwolone). W konkursach dla kuców ostrogi z kółkami nie są dozwolone w żadnej próbie.

538.1.4 Buty

Podczas próby ujeżdżenia i skoków buty (oprócz butów przewidzianych przez regulaminy określające strój służbowy) muszą być czarne, brązowe lub czarne z brązowymi wyłogami.

538.2 Próba ujeżdżenia

538.2.1 Ubiór cywilny

W tej próbie obowiązuje strój myśliwski lub klubowy strój jeździecki, frak lub marynarka zatwierdzona przez NF zawodnika (dozwolone są kolory kontrastowe i lamówki); biała koszula i krawat, rękawiczki, białe, jasno-beżowe lub kremowe bryczesy, wysokie buty jeździeckie lub sztyblety z pasującymi czapsami z licowej skóry), ochronne nakrycie głowy [kask].

W zawodach –na niższych poziomach zawodnicy będący cywilami mogą nosić tweedową marynarkę, jasnobieżowe lub kremowe bryczesy i czarne lub brązowe buty.

Patrz Przepisy Ujeżdżenia odnośnie ochronnego nakrycia głowy, a także wjazdu na czworobok z batem, ochraniaczami na nogach konia lub niezgodności w ubiorze.

538.2.2 Członkowie i pracownicy instytucji wojskowych i stadnin narodowych

Służbowy mundur, rękawiczki, ochronne nakrycie głowy są obowiązujące dla członków i pracowników instytucji militarnych i stadnin narodowych.

538.3 Próba terenowa

Podczas tej próby obowiązkowa jest kamizelka ochronna*, włącznie z treningiem na przeszkodach terenowych w dowolnym czasie.
Zaleca się używanie kamizelek powietrznych.

* Ochraniacze na plecy nie są uważane za kamizelki ochronne.

538.4 Próba skoków

538.4.1 Ubiór cywilny

W tej próbie obowiązuje strój myśliwski lub klubowy strój jeździecki, frak lub marynarka zatwierdzona przez NF zawodnika (dozwolone są kolory kontrastowe i lamówka); biała koszula i krawat, rękawiczki, białe, jasno-beżowe lub kremowe bryczesy, buty jeździeckie. W zawodach na niższych poziomach zawodnicy mogą nosić tweedową marynarkę, jasnobieżowe lub kremowe bryczesy i czarne lub brązowe buty.

538.4.2 Członkowie sił zbrojnych oraz policji

Służbowy mundur jest obowiązujący dla członków i pracowników instytucji wojskowych i stadnin narodowych.

538.5 Sprawdzanie ubioru

Do sprawdzania batów, ostróg i elementów stroju przed każdą próbą może być wyznaczony komisarz.

Ma on prawo odmówić pozwolenia na start każdemu zawodnikowi, którego bat lub ostrogi lub sprzęt ochronny są niezgodne z przepisami artykułu 538. Komisarz powinien natychmiast zgłosić takie fakty komisji sędziowskiej w celu potwierdzenia decyzji.

Zawodnik, który uczestniczy w zawodach z niedozwolonym batem (batami), ostrogami lub nieodpowiednim elementem stroju, podlega karze eliminacji, według uznania komisji sędziowskiej.

539 Rząd koński/ Ubiór

Odnośnie rzędu, sprzętu i ubioru należy sprawdzić wytyczne FAQ zawierające najnowsze objaśnienia, opublikowane na stronie internetowej FEI. Patrz także art. 538.2.1.

539.1 Trening i szkolenie

539.1.1 Obowiązkowe

Na terenach treningowych obowiązuje siodło typu angielskiego i wszelkie typy ogłowia, w tym munsztukowe, wędzidłowe, gogue lub hackamore.

539.1.2 Dozwolone

Wytoki, wytoki irlandzkie (wytoczki), ślinianki, ochraniacze, bandaże, osłony przed muchami, osłony na pysk konia i osłony na siodła są dozwolone.

Na każdym pasku policzkowym ogłowia można użyć skóry, kozuska lub podobnego materiału pod warunkiem, że średnica tego materiału nie przekracza 3 cm mierzone od policzka konia.

539.1.3 Dozwolone do lonżowania

Pojedyncze, zwykłe wypinacze dozwolone są tylko podczas lonżowania (lonżowanie tylko na jednej lonży) podobnie jak wodze pomocnicze i czambony.

539.1.4 Zabronione

Inne wytoki oraz wszelkie inne urządzenia (takie jak martwe wodze, czarne wodze, wodze kierunkowe, itp.) oraz wszelkie rodzaje okularów są niedozwolone pod karą eliminacji.

539.2 Próba ujeżdżenia

539.2.1 Obowiązkowe

Siodło typu angielskiego i dozwolone ogłowia są obowiązkowe.

539.2.2 Dozwolone

- a) Ogłowie munsztukowe zgodne z Aneksem A z nachrapnikiem zwykłym, tj. wędzidełko i munsztuk z łańcuszkiem (wykonanym z metalu lub skóry lub ich kombinacji) (osłona łańcuszka może być wykonana ze skóry, gumy lub kozuska) są dozwolone zgodnie z Aneksem A. Ogłowie munsztukowe podczas próby ujeżdżenia jest dozwolone tylko w konkursach 4* i 5*. Munsztuk i wędzidełko muszą być wykonane z metalu i/lub twardego plastiku i mogą być pokryte gumą lub lateksem. Czanka munsztuka nie może być dłuższa niż 10 cm (długość dolnej części – poniżej ścięgierza). Górna część czanek nie może być dłuższa niż dolna. Jeśli munsztuk ma ruchomy ścięgierz, to dolna czanka, poniżej ścięgierza nie może przekraczać 10 cm, jeśli ścięgierz jest w górnym położeniu. „Łańcuszek” munsztuka może być wykonany z metalu lub skóry lub ich kombinacji. Osłona „łańcuszka” może być wykonana ze skóry, gumy lub owczego futerka. Średnica ścięgierza i/lub wędzidła musi być taka, aby nie ranić konia. Minimalna średnica ścięgierza to dwanaście milimetrów (12 mm)–, a wędzidła – dziesięć milimetrów (10 mm).
- b) Ogłowie wędzidłowe z wędzidłem zrobionym z metalu, elastycznej gumy lub syntetyku, z plastiku lub ze skóry jest również dozwolone zgodnie z Aneksem A. Wędzidło jest dozwolone i musi mieć minimum czternaście milimetrów średnicy (14 mm). Minimalna średnica wędzidła dla kuców może wynosić dziesięć milimetrów (10 mm). Średnica części znajdującej się w pysku jest mierzona w sąsiedztwie kólek lub wąsów. Wodze muszą być przypięte do wędzidła.

- c) Ogłowie może być wykonane wyłącznie ze skóry lub materiału skóropodobnego, z wyjątkiem małego kółka jako miękkiej podkładki, które może być użyte pod skrzyżowaniem dwóch skórzanych pasków w nachrapniku krzyżowym, na pasku potylicznym lub pod nachrapnikiem.
- d) Wymagany jest naczólek i - z wyjątkiem części łączących się z paskami ogłowia - nie musi być wykonany ze skóry lub materiału skóropodobnego.
- e) Napierśnik jest dozwolony.
- f) Nauszniki są dozwolone dla wszystkich rodzajów zawodów i mogą jednocześnie chronić przed hałasem. Jednakże nauszniki muszą zapewnić koniowi swobodę ruchów i nie mogą nachodzić koniowi na oczy. Niedozwolone są zatyczki do uszu (z wyjątkiem ceremonii wręczenia nagród) patrz Przepisy Ujeżdżenia 428.7.2. Nauszniki muszą być stonowane jeśli chodzi o kolor i wzór oraz nie mogą być przymocowane do nachrapnika.

Uwaga: logo sponsora oraz identyfikacja kraju na nausznikach – patrz przepisy ogólne art. 135

Rysunki dozwolonych wędzideł i nachrapników zawarte są w Aneksie A, Rząd, tablica kielzna i tablica nachrapniki. Niektóre programy mogą określać, że dozwolone jest tylko kielzno wędzidłowe.

539.2.3 Niedozwolone

Pod karą eliminacji zabronione są wytoki, ślinianki, wszelkie rodzaje pomocniczych wodzy (takie jak martwa wodza, czarna wodza, wodza kierunkowa itp.), wszelkie rodzaje okularów, zatyczki do uszu, osłony na pysk konia i osłony na siodła. Patrz Przepisy Ujeżdżenia oraz art. 538.2.1. powyżej.

Sztuczne ogony są dozwolone pod warunkiem, że nie są obciążone i nie stanowią jakiegokolwiek pomocy.

Wędzidla, w których kółka policzkowe ograniczają swobodę ruchu wodzy, są niedozwolone podobnie jak wędzidla, które mogą przesuwać się w płaszczyźnie pionowej, tworząc efekt gogue'a.

Jakakolwiek część rzędu, która uniemożliwia swobodny ruch uszu, jest niedozwolona.

539.3 Próba terenowa i próba skoków

539.3.1 Dozwolone

Rodzaj rzędu jest dowolny. Gogue jest dozwolony, podobnie jak ruchomy wytok lub wytok irlandzki (wytoczek). Wodze muszą być przypięte do wędzidla (wędzideł) lub wprost do ogłowia. Strzemię i puślisko muszą zwisać swobodnie na maszynie przy siodle, na zewnątrz tybinek.

539.3.2 Niedozwolone

Zabronione są wszelkie formy okularów, wypinaczy, martwa i czarna wodza, rzemyki na język lub przyciskające w dół język konia, wszelkie inne ograniczenia, kielzna i inne części rzędu stwarzające możliwość skaleczenia konia.

Jakakolwiek część rzędu, która uniemożliwia swobodny ruch uszu, jest niedozwolona.

W próbie terenowej jakiegokolwiek dodatki do pasków policzkowych są niedozwolone (z kożuszka lub dodatkowego materiału).

Tylko w próbie skoków na każdym pasku policzkowym ogłowia można użyć skóry, kożuszka lub podobnego materiału pod warunkiem, że materiał nie wystaje więcej niż 3 cm w średnicy od policzka konia.

Jakiegokolwiek urządzenia, które nie pozwalają na natychmiastowe i swobodne wysunięcie się buta zawodnika ze strzemienia w razie upadku, są niedozwolone.

Jakiegokolwiek gadżety, które nie pozwalają na natychmiastowe i swobodne odłączenie się zawodnika w razie upadku, są niedozwolone.

Paski na szyi, jeśli są używane w krosie, muszą być przypięte do napierśnika lub do siodła.

W próbie terenowej obowiązkowy jest pasek podgardlany, aby utrzymywać ogłowie w odpowiednim miejscu.

W próbie terenowej ogłowia bezwędzidłowe są niedozwolone.

W próbie terenowej hackamore musi mieć wędzidło. Maksymalna długość czanki wynosi 24 cm mierzone w linii prostej od środka górnego kółka do środka dolnego.

W próbie terenowej długość czanki kielzna działającej jak dźwignia nie może przekraczać 10 cm. Długość takiej czanki mierzona jest w linii prostej od najwyższego punktu zatrzymania kielzna do najniższego punktu czanki.

539.3.3 Próba skoków- ochraniacze

W próbie skoków, całkowita dozwolona waga sprzętu na nodze konia, przedniej lub tylnej (pojedyncze lub złożone ochraniacze, ochraniacze na koronkę itp.) to 500 g (wyłączając podkowę).

Stosowanie ochraniaczy na tylne nogi w próbie skoków musi być zgodne z art. 257 Przepisów Skokowych.

Niewypełnienie postanowień tego paragrafu będzie powodowało eliminację.

539.4 Sprawdzanie rzędu

Do sprawdzania rzędu każdego konia przed wjazdem na plac albo startem do próby może zostać wyznaczony komisarz.

W próbie ujeżdżenia sprawdzanie ogłowia winno odbywać się z najwyższą ostrożnością.

Na prośbę zawodnika sprawdzenie ogłowia i kielzna może odbyć się natychmiast po zakończeniu próby. Jednakże gdyby ogłowie lub kielzno okazało się niedozwolone zawodnik zostanie wyeliminowany.

540 Niedozwolona pomoc

Za pomoc niedozwoloną uważa się każdą interwencję osób trzecich, na życzenie lub nie, podjętą w celu ułatwienia zadania zawodnikowi albo pomocy koniowi. Pomoc niedozwolona może spowodować eliminację wg uznania komisji sędziowskiej.

Osoby oficjalne lub widzowie, którzy zwrócą uwagę zawodnikowi na zboczenie z trasy, udzielając mu niedozwolonej pomocy, która może spowodować eliminację zawodnika.

W szczególności w próbie terenowej następujące zachowania będą uznawane za niedozwoloną pomoc:

- a) celowe przyłączenie się do innego zawodnika;
- b) gonienie, poprzedzanie lub towarzyszenie zawodnikowi w jakiegokolwiek części trasy przez jakiegokolwiek pojazd, rower, pieszego lub jeźdźca nie biorącego udziału w zawodach;
- c) ustawianie znajomych osób w określonych miejscach dla wskazywania kierunku lub przekazywania instrukcji w trakcie przejazdu;
- d) ustawianie kogokolwiek przy przeszkodzie w celu zachęcania konia do skoku w jakiegokolwiek sposób;
- e) manipulowanie przy przeszkodach lub jakiegokolwiek części trasy, włączając na przykład chorągiewki, kierunkowskazy, wskaźniki, napisy, liny, drzewa, gałęzie, druty lub ogrodzenia, zarówno tymczasowe jak i stałe.

540.1 Wyjątki

- a) Bat, kask ochronny lub okulary mogą być podane zawodnikowi, który nie zsiadł z konia, podczas próby terenowej.
- b) Po potrąceniu chorągiewki na przeszkodzie w konsekwencji wyłamania zawodnik może poprosić sędziego przeszkodowego o poprawienie chorągiewki, ale czas nie zostanie odjęty.

540.2 Urządzenia odbiorcze / Kamery

Używanie przez zawodników na koniu w trakcie konkursu jakichkolwiek elektronicznych urządzeń odbiorczych jest ściśle zabronione.

Automatyczny zapis danych w trakcie próby (np. monitorowanie czynności serca, temperatura, itp.) do wykorzystania w celach badawczych po zakończeniu przejazdu jest dozwolony.

Zastosowanie kamery na zawodniku lub na sprzęcie - patrz Przepisy Ogólne. W czasie zawodów z FEI w nazwie prosba o zgodę na użycie kamer musi być zaaprobowana przez Zarząd FEI, prosba o zgodę na innych zawodach musi być rozpatrzona przez delegata technicznego w porozumieniu z organizatorem.

541 Reklama i promocja na zawodnikach i koniach

Zgodnie z art.35 Przepisów Ogólnych w przypadku WKKW, na wszystkich zawodach z wyjątkiem igrzysk regionalnych i Igrzysk Olimpijskich pod patronatem MKOl, logo producenta może się pojawić na ubraniu zawodnika lub na rzędzie konia. Poza tym zawodnicy mogą nosić ubrania i używać sprzętu (w tym, ale nie wyłącznie, sprzętu jeździeckiego), które identyfikują producenta, sponsora zawodnika, sponsora drużyny zawodnika, sponsora federacji narodowej, sponsora narodowego zawodnika i/lub samego zawodnika, ale tylko pod specjalnymi warunkami określonymi poniżej.

541.1 Oznaczenia producenta niebędącego sponsorem

Podczas obecności na terenie rozgrywania konkursów i podczas ceremonii dekoracji nazwy lub logo producentów odzieży i sprzętu niebędących sponsorami mogą pojawić się tylko raz na każdym elemencie ubioru i/ lub sprzętu i wyłącznie na powierzchni nieprzekraczającej trzech centymetrów kwadratowych (3 cm²) dla odzieży i sprzętu.

541.2 Oznaczenia sponsora

Podczas obecności na terenie rozgrywania konkursów i podczas ceremonii dekoracji, nazwa i/lub logo sponsora(ów) zawodnika, sponsora(ów) jego ekipy, sponsora(ów) federacji narodowej może się pojawić na powierzchni nieprzekraczającej:

- a) dwieście centymetrów kwadratowych (200 cm²) po każdej stronie czapra;
- b) osiemdziesiąt centymetrów kwadratowych (80 cm²) na każdej stronie fraka lub górnej części stroju na wysokości kieszeni na piersi dla zawodów w skokach, zawodów w ujeżdżeniu, prób skoków i ujeżdżenia zawodów w WKKW;
- c) osiemdziesiąt centymetrów kwadratowych (80 cm²) tylko raz wzdłuż na lewej nogawce bryczesów podczas próby ujeżdżenia, terenowej i próby skoków w WKKW. W każdym przypadku, powierzchnia na bryczesach powinna być poświęcona tylko na nazwisko zawodnika, oznaczenie narodowości zawodnika, nazwę i/lub logo sponsora(ów) zawodnika, sponsora(ów) jego ekipy i/lub sponsora(ów) federacji narodowej;
- d) szesnaście centymetrów kwadratowych (16 cm²) na obu stronach kołnierzyka koszuli.
- e) albo dwieście centymetrów kwadratowych (200 cm²) na jednym rękawie kurtki lub górnej części stroju, albo sto centymetrów kwadratowych (100 cm²) na każdym rękawie kurtki lub górnej części stroju w próbie terenowej w WKKW;
- f) sto dwadzieścia pięć centymetrów kwadratowych (125 cm²) na środku kasku w próbie skoków i w próbie terenowej w WKKW;
- g) siedemdziesiąt pięć centymetrów kwadratowych (75 cm²) na logo na nausznikach w próbie ujeżdżenia, skoków oraz podczas krosu w WKKW.

541.3 Zastosowanie na mistrzostwach FEI

Niezależnie od powyższego komitety organizacyjne mistrzostw FEI mogą zakazać nazw i logo w propozycjach z wyjątkiem nazw i logo sponsorów drużyn i/lub sponsora(ów) federacji narodowej zgodnie z ograniczeniami ustalonymi w art. 135.2.2.1. Przepisów Ogólnych

541.4 Sponsor KO

Komitety Organizacyjne mogą eksponować nazwę i/ lub logo sponsora(ów) konkursu i/lub zawodów na ubraniach członków obsługi obecnych na terenach konkursowych oraz na koszulkach z numerami startowymi noszonych przez zawodników podczas próby terenowej WKKW, jak również na derkach używanych podczas konkursów i podczas ceremonii dekoracji na wszystkich zawodach FEI. Rozmiar nazwy i/lub logo na koszulce z numerem zawodnika nie może przekraczać 100 cm².

541.5 Oznaczenie narodowości zawodnika

Podczas obecności na terenie rozgrywania konkursów i podczas ceremonii dekoracji, nazwa i logo narodowości zawodnika, jego symbole narodowe i/lub flaga państwowa i/lub logo lub nazwa federacji narodowej zawodnika może pojawić się na powierzchni nieprzekraczającej:

- a) rozsądnego rozmiaru na każdej z dwóch (2) stron fraka lub górnej części stroju na wysokości kieszeni na piersi i na kołnierzyku w próbach skoków i ujeżdżenia w WKKW;
- b) dwustu centymetrów kwadratowych (200 cm²) po każdej stronie czapra;
- c) dwustu centymetrów kwadratowych (200 cm²) na jednym rękawie kurtki lub górnej części stroju lub sto centymetrów kwadratowych (100 cm) na każdym rękawie kurtki lub górnej części stroju w próbie terenowej w WKKW;
 - pionowo na środku kasku w zawodach w skokach;
 - pionowo na środku ochronnego nakrycia głowy w ujeżdżeniu;
 - pionowo na środku ochronnego nakrycia głowy w WKKW; barwy narodowe mogą pojawić się na całej powierzchni takiego ochronnego nakrycia głowy;
- d) siedemdziesiąt pięć centymetrów kwadratowych (75 cm²) w przypadku logo na nausznikach w próbie ujeżdżenia, skoków i terenowej WKKW.

W każdym przypadku oznaczenie narodowości zawodnika może być połączone na tej samej powierzchni z nazwą i/lub logo sponsora(ów) zawodnika, sponsora(ów) jego ekipy i/lub sponsora(ów) jego federacji narodowej pod warunkiem, że ich obecność i widoczność są zgodne z powierzchniami określonymi w art. 135.2.2.1. i 2.3.1. Przepisów Ogólnych.

W próbie terenowej mistrzostw oraz oficjalnych konkursów drużynowych członkowie drużyny narodowej mają obowiązek używać barw identyfikacyjnych na sprzęcie, ubiorze i czaprakach, aby umożliwić wizualne określenie startujących krajów. Barwy i wzory należy uprzednio zarejestrować w FEI.

Flaga narodowa zawodnika lub oficjalny, trzyliterowy skrót nazwy państwa wg MKOL może pojawić się na tyle fraka w próbie skoków – centralnie, pomiędzy łopatkami.

Góra flagi lub trzyliterowy skrót (jeśli jest stosowany) musi być umieszczona 4 cm poniżej kołnierzyka. Flaga nie może mieć więcej niż 25 cm szerokości z wysokością proporcjonalną do szerokości; trzyliterowy skrót MKOL musi pojawić się w standardzie MKOL i nie przekraczać 8 cm wysokości.

Uwaga 2019: Wszyscy zawodnicy i konie muszą mieć na sobie minimum jeden element identyfikujący narodowość.

541.6 Nazwisko zawodnika

Podczas obecności na terenie rozgrywania konkursów i podczas ceremonii dekoracji nazwisko zawodnika może pojawić się na powierzchni nieprzekraczającej:

- a) osiemdziesięciu centymetrów kwadratowych (80 cm²) tylko raz, wzdłuż, na lewej nogawce bryczesów w próbie skoków i próbie terenowej w WKKW.

541.7 Logo Federacji Narodowej

Jeżeli artykuł niniejszy nie stanowi inaczej, żadne reklamy ani ogłoszenia nie są dozwolone na zawodniku, osobie oficjalnej, koniu czy sprzęcie jeździeckim podczas obecności na terenie rozgrywania konkursów czy podczas przejazdu. Jednakże, zawodnicy podczas oglądania trasy mogą nosić logo swojego sponsora, sponsora(ów) ekipy, sponsora(ów) narodowej federacji i/lub narodowości w ramach nieprzekraczających czterystu centymetrów kwadratowych (400

cm²) z przodu i z tyłu górnej części stroju i w ramach nieprzekraczających pięćdziesięciu centymetrów kwadratowych (50 cm²) na nakryciach głowy.

541.8 Reklama na placu konkursowym

Jeżeli przepisy sportowe nie stanowią inaczej, reklamy mogą pojawiać się na przeszkodach parkurowych, przeszkodach crossowych i na ogrodzeniu placu konkursowego z zastrzeżeniem, że obowiązujące warunki transmisji, przekazu internetowego czy temu podobnego prawa bądź umowy pozwalają na taką reklamę.

541.9 Definicja terenu zawodów

Jeżeli FEI nie postanowi inaczej na piśmie, dla celów niniejszego artykułu teren zawodów obejmuje wszystkie tereny, na których zawodnik jest oceniany lub jego/jej koń przechodzi przegląd koni. Teren ten nie obejmuje placów w okolicy startu do próby oraz boks startowego i boks na mecie.

541.10 (135.8 przepisów ogólnych)

Szef komisarzy jest odpowiedzialny za zapewnienie, aby przez zawodników, przed wjazdem na arenę konkursową, powyższe przepisy były przestrzegane. Zawodnicy, którzy nie będą przestrzegać tych przepisów nie zostaną dopuszczeni do wjazdu na arenę konkursową podczas zawodów. Oficjalny strój zawodnika zaakceptowany przez federację narodową, a niezgodny z tym artykułem nie otrzyma autoryzacji FEI.

ROZDZIAŁ 8 PRÓBA UJEŹDŻENIA

542 Przepisy ujeżdżenia FEI

Przepisy Ujeżdżenia FEI mają zastosowanie do ujeżdżenia w WKKW z wyjątkami wymienionymi w niniejszych przepisach. Wszystkie zmiany wprowadzane w ciągu roku do Przepisów Ujeżdżenia będą oceniane i włączane do przepisów WKKW od 1 stycznia następnego roku.

543 Administracja

543.1 Rodzaj i poziom programu

Rodzaj i poziom programu ujeżdżenia jest uwarunkowany rodzajem i poziomem konkursu i dostosowany jest do jakości i poziomu przygotowania zawodników i koni.

542.1.1 Zawody CI i CIO

W ramach określonych w aneksie ujeżdżenie, tabela programy ujeżdżenia, komitet organizacyjny ma prawo wyboru konkretnego programu zgodnie z poziomem konkursu.

543.1.2 Mistrzostwa i Igrzyska

Na wszystkich mistrzostwach i igrzyskach będzie używany program „B”, chyba że FEI postanowi inaczej.

543.2 Liczba przejazdów do sędziowania jednego dnia

Komitet organizacyjny może wyznaczyć maksimum pięćdziesiąt (50) koni do sędziowania dla jednej komisji sędziowskiej, z dopuszczalnym odchyleniem 10%, jeżeli wyrazi na to zgodę delegat techniczny i przewodniczący komisji sędziowskiej.

543.3 Pozycje sędziów

Stanowiska dla dwóch z trzech sędziów powinny zostać ustawione wzdłuż krótkiej ściany, po jej zewnętrznej stronie, w odległości pięciu metrów od czworoboku. Stanowisko przewodniczącego (C) będzie ustawione w przedłużeniu linii środkowej, a drugie stanowisko (M lub H) 2,50 metra w stronę linii środkowej, licząc od linii będących przedłużeniem długich ścian.

Trzeci sędzia będzie usytuowany w literze E lub B, pięć do dziesięciu metrów od czworoboku. Trzy stanowiska sędziowskie powinny być usytuowane w literach C, H, B lub C, M, E, jak wyznaczy delegat techniczny z uwzględnieniem danego programu i pozycji słońca.

W przypadku, gdy będzie tylko dwóch sędziów, zajmą oni miejsca w literach C, B lub C, E, jak wyznaczy delegat techniczny z uwzględnieniem danego programu i pozycji słońca.

Dla każdego sędziego musi być przeznaczona oddzielna budka. Stanowisko to winno być na podwyższeniu nie mniejszym niż 50 cm od poziomu ziemi i zapewniać dobrą widoczność czworoboku.

544 Wyniki

544.1 Punktacja

544.1.1 Punkty dodatnie

Sędziowie przyznają punkty dodatnie w skali od 0 do 10 włącznie z ocenami połówkowymi za każdy numerowany ruch i za ocenę za harmonię.

544.1.2 Ocena lotnej zmiany nogi

W mistrzostwach na poziomie 4* i zawodach na najwyższym poziomie, jeśli wynik za lotną zmianę różni się o 3 punkty lub więcej pomiędzy sędziami, komisja sędziowska przejrzy oficjalne nagranie video tak szybko jak będzie to możliwe po próbie ujeżdżenia. Weryfikacja taka musi mieć miejsce tego samego dnia.

Korekty mogą zostać wprowadzone tylko w ocenie za lotną zmianę za zgodą komisji sędziowskiej i powinny być oparte na jednej lub więcej z pierwotnych ocen.

544.1.3 Sędziowanie elektroniczne – bez użycia papieru

Organizator ma możliwość skorzystania z elektronicznych systemów sędziowania.

Jeżeli się na to zdecyduje, system sędziowania elektronicznego podlega zatwierdzeniu przez FEI, a informacja o tym musi być zamieszczona w propozycjach zawodów.

Systemy sędziowania elektronicznego zatwierdzone przez FEI i zgodne z wymogami FEI są wymienione na stronie internetowej FEI.

W każdym przypadku papierowa wersja arkuszy ujeżdżeniowych musi być dostępna dla sędziów podczas konkursu na wypadek awarii.

544.2 Obliczanie wyników

544.2.1 Punkty dodatnie i pomyłki

Punkty dodatnie, w skali od 0 do 10, przyznane zawodnikowi przez każdego sędziego za każdy ruch wymieniony w programie oraz za harmonię są dodawane. Odejmuje się od tej sumy punkty za każdą pomyłkę programu lub pomyłkę trasy.

544.2.2 Wyniki procentowe sędziów

Następnie oblicza się uzyskany procent maksymalnego możliwego wyniku od każdego sędziego. Procent obliczany jest przez podzielenie sumy punktów dodatnich i pomyłek wystawionych przez sędziego przez maksymalną możliwą do uzyskania liczbę punktów, a następnie pomnożenie przez 100 i zaokrąglenie wyniku do dwóch miejsc po przecinku. Wartość ta jest wynikiem uzyskanym u danego sędziego.

Zaokrąglenie wyniku do dwóch miejsc po przecinku oznacza, że wynik $x.xx5$ i powyżej jest zaokrąglany w górę, a poniżej $x.xx5$, w dół.

544.2.3 Wyniki procentowe zawodników

Wynik procentowy dla każdego zawodnika obliczany jest jako średnia punktów dodatnich i pomyłek przez dodanie wszystkich punktów dodatnich uzyskanych od wszystkich sędziów i podzielenie tej sumy przez liczbę oceniających sędziów. Wynik procentowy zawodnika będzie zawsze zaokrąglony do dwóch miejsc po przecinku.

544.2.4 Punkty karne

Aby przekształcić średni wynik procentowy uzyskany przez zawodnika na punkty karne, należy odjąć go od 100. Otrzymany wynik zaokrągla się do jednego miejsca po przecinku i jest to wynik zawodnika w próbie ujeżdżenia wyrażony w punktach karnych.

Zaokrąglenie wyniku do jednego miejsca po przecinku oznacza, że wynik x.x5 i powyżej jest zaokrąglany w górę, a poniżej x.x5, w dół.

Punkty karne w próbie ujeżdżenia WKKW:

1. pomyłka	dwa (2) punkty
2. pomyłka	cztery (4) punkty
3. pomyłka	eliminacja
Inne błędy	dwa (2) punkty odejmowane za błąd

Uwaga: Przepisy WKKW nie dostosowują się do zmian w Przepisach Ujeżdżenia, zachowane zostają zasady z 2015 r. dotyczące punktów karnych w programach ujeżdżenia WKKW.

544.2.5 Ocena ogólnego wrażenia zawodnika i konia

We wszystkich programach ujeżdżenia będzie przyznawana jedna ocena za harmonię zawodnika i konia, z podwójnym mnożnikiem.

Rozdział 9 PRÓBA TERENOWA

545 Przepisy dotyczące próby terenowej

545.1 Start

545.1.1 Procedura startu

Na starcie zawodnik musi być pod kontrolą sędziego startera i nie wolno mu rozmyślnie wystartować zanim nie zostanie sygnał do startu, grozi to bowiem eliminacją – wg uznania komisji sędziowskiej.

Koń nie musi stać absolutnie nieruchomo, lecz zawodnik nie może mieć jakiegokolwiek korzyści ze startu lotnego.

Każdy zawodnik powinien być należycie uprzedzony o zbliżającym się czasie startu, ale to zawodnik jest odpowiedzialny za gotowość do startu o właściwym czasie.

545.1.2 Boks startowy

Dla ułatwienia zadania sędziemu starterowi na starcie musi być zbudowane ogrodzenie o wymiarach 5 x 5 m, z otwartym przodem, przez który zawodnik startuje i z przerwą na jednej lub dwóch ścianach ogrodzenia, przez które zawodnik wjedzie do start boxu.

Każdy zawodnik musi wystartować z tego ogrodzenia, ale wolno mu poruszać się wkoło ogrodzenia lub przejeżdżać przez nie, jeśli sobie tego życzy.

Pomocnik może wprowadzić konia do ogrodzenia i może trzymać konia aż do otrzymania sygnału startu. Od tej chwili uważa się, że zawodnik rozpoczął przejazd i nie może on dalej otrzymać żadnej pomocy.

545.2 Norma czasu i pomiar czasu

545.2.1 Norma czasu / Limit czasu

Wybrany dystans przejechany w wybranym tempie daje normę czasu. Przejechanie poniżej normy czasu nie jest nagradzane. Zawodnik przekraczający normę czasu będzie karany zgodnie z art. 548.2 aż do osiągnięcia limitu czasu.

Limit czasu to podwójna norma czasu.

545.2 Pomiar czasu

Każdy zawodnik w próbie terenowej będzie miał mierzony czas od momentu, w którym dostanie sygnał do startu lub od momentu przecięcia linii startu, zależnie od tego, co stanie się wcześniej, do momentu przecięcia linii mety.

Jeśli zawodnik został zatrzymany przez osobę oficjalną, na przykład z powodu uszkodzenia przeszkody, wypadku, wyprzedzania przez innego zawodnika, w celu przeprowadzenia badania medycznego lub weterynaryjnego itp., czas, na który został on zatrzymany, zostanie zmierzony i odjęty od całkowitego czasu ukończenia próby terenowej.

545.3 Błędy w trasie

Wszystkie przejazdy obowiązkowe i wszystkie przeszkody, łącznie z ich poszczególnymi elementami i alternatywami, muszą być pokonane lub przeskoczone we właściwej kolejności pod karą eliminacji.

Wszystkie chorągiewki czerwone i białe, gdziekolwiek się znajdują na trasie, muszą być respektowane pod karą eliminacji, z wyjątkiem przypadku podanego w art. 549.4.

Zabrania się, pod karą eliminacji, ponownego pokonywania przeszkody już skoczonej, z wyjątkiem przypadku podanego w art. 549.2 i 549.4.

545.4 Chody i przypadki zejścia z konia

Pomiędzy startem a metą próby terenowej zawodnicy mogą jechać chodem dowolnym.

Zawodnik może dobrowolnie zejść z konia nie narażając się na eliminację zgodnie z art. 549.5.1, by sprawdzić konia, poprawić rząd lub sprzęt, lub gdy został zatrzymany na trasie.

545.5 Wyprzedzanie

Każdy zawodnik, który jest wyprzedzany przez następnego zawodnika, musi niezwłocznie ustąpić drogi. Każdy zawodnik, który wyprzedza innego zawodnika, może to zrobić wyłącznie w bezpiecznym i odpowiednim do tego miejscu.

Jeśli wcześniejszy zawodnik jest przed przeszkodą i ma za chwilę zostać wyprzedzony, musi postąpić zgodnie z poleceniem osoby oficjalnej.

Jeśli wcześniejszy zawodnik przygotowuje się do skakania przeszkody, zawodnik, który go dogania, może ją skakać tylko pod warunkiem, że nie będzie to przeszkadzało, ani nie stworzy niebezpiecznej sytuacji dla żadnego z nich.

545.6. Problemy zawodnika w przeszkodzie

Jeśli w trakcie pokonywania przeszkody koń zostanie unieruchomiony w taki sposób, że nie będzie w stanie wydostać się bez pomocy lub grozi mu kontuzja, zawodnik otrzyma polecenie od sędziego przeszkodowego, aby zsiadł z konia i zostanie wyeliminowany.

Sędzia przeszkodowy zadecyduje, czy jakaś część przeszkody powinna zostać zdemonstrowana lub czy będzie potrzebna inna pomoc do uwolnienia konia.

545.7 Zatrzymanie zawodnika

Jeśli jakaś część przeszkody jest zablokowana przez zawodnika, który ma kłopoty, lub jakaś przeszkoda została zdemonstrowana w celu uwolnienia konia po upadku, albo została uszkodzona i nie została jeszcze odbudowana, lub też w innych podobnych okolicznościach, następni zawodnicy muszą zostać zatrzymani.

W takim przypadku na trasie nadjeżdżającego zawodnika powinna być ustawiona osoba oficjalna, która machając czerwoną chorągiewką da znać zawodnikowi, że musi się zatrzymać.

Nie zatrzymanie się jest karane eliminacją – według uznania komisji sędziowskiej.

Osoby oficjalne mogą zatrzymać zawodników tylko na polecenie centrum kontroli, albo w sytuacji wyjątkowej, przed ich własną przeszkodą.

Zawodnicy mogą być zatrzymani przed przeszkodą lub w punktach zatrzymania/kontroli czasu na trasie.

545.7.1 Pomiar czasu

Czas, który upływa, gdy zawodnik jest zatrzymany, tzn. od momentu przejechania punktu zatrzymania, aż do momentu ponownego przejechania tego punktu po otrzymaniu polecenia do ponownego startu, będzie zmierzony, a następnie odjęty od całkowitego czasu pokonania trasy przez zawodnika.

Jest oczywiste, że czas powinien zostać zmierzony w chwili, gdy zawodnik przejeżdża galopem punkt pomiaru czasu, a nie wówczas, gdy się już zatrzyma, a także nie wówczas, gdy rusza ze stój po otrzymaniu sygnału do kontynuowania jazdy.

545.8 Opuśczenie trasy po eliminacji

Zawodnik wyeliminowany, bez względu na powód eliminacji, musi natychmiast opuścić trasę i nie ma prawa kontynuowania przejazdu. Zawodnik musi zjechać stępem z trasy lub iś pieszo obok konia.

Za nieprześtrzymanie powyższego komisja sędziowska może ukarać zawodnika zgodnie z art. 525 (niebezpieczna jazda).

546 Trasa

546.1 Oznakowanie

546.1.1 Czerwone i białe chorągiewki ograniczające

Czerwone i białe chorągiewki ograniczające muszą być używane do oznakowania linii startu i mety, przejazdów obowiązkowych i oznaczenia frontu przeszkody. Są one umieszczone tak, że

przejeżdżający zawodnik musi pozostawić czerwoną chorągiewkę po swojej prawej stronie, a białą chorągiewkę po swojej lewej stronie.

546.1.2 Numery i litery

Każda przeszkoda w krosie musi być ponumerowana. Przeszkody z elementami lub z alternatywami (art. 547.5.1) będą dodatkowo oznaczone literami (A, B, C itd.). Każdy przejazd obowiązkowy musi być oznaczony i kolejno ponumerowany.

546.1.3 Oznaczenia startu i mety

Dodatkowo, poza czerwonymi i białymi chorągiewkami ograniczającymi, linie startu i mety muszą być oznaczone oddzielnymi znakami.

546.2 Dystanse i tempa

Dystanse i tempa dla poszczególnych poziomów są uzależnione od zamierzonego stopnia trudności całej próby.

W granicach podanych w tabeli dystansów, tempa, czasu i skoków odpowiednich dla danego poziomu konkursu, patrz Aneks B Dystanse, gospodarz toru wybierze najbardziej odpowiedni dystans dla danego konkursu.

Przypadki wyjątkowych modyfikacji dystansów i tempa określonych w Aneksie B Tabela dystansów muszą być zatwierdzone przez Komisję WKKW FEI, z wyjątkiem sytuacji opisanych w art. 537.2.

546.3 Linia mety

Ostatnia przeszkoda krosu nie może być bliżej niż 20 metrów i dalej niż 50 metrów od linii mety.

546.4 Plany trasy

Każdy zawodnik powinien z wyprzedzeniem otrzymać plan trasy przejazdu.

Plan trasy musi zawierać:

- a) usytuowanie linii startu i mety;
- b) ponumerowane przeszkody i przejazdy obowiązkowe;
- c) dystans;
- d) normę czasu i limit czasu.

547 Przeszkody

547.1 Definicja

Za przeszkodę uważa się tylko i wyłącznie przeszkodę ograniczoną chorągiewkami czerwoną i białą i oznaczoną odpowiednio numerem i/ lub literami. Wszystkie znaczące skoki, które przeciętny koń musi wykonać podczas pokonywania trasy, należy określić jako przeszkodę lub jej element i oznaczyć odpowiednio chorągiewkami, numerem lub numerem i literą.

547.2 Typy przeszkód

547.2.1 Zasady ogólne

Przeszkody muszą być stałe, o imponującym kształcie i wyglądzie. Jeśli wykorzystywane są przeszkody naturalne, to powinny - jeśli zachodzi taka potrzeba - zostać wzmocnione w taki

sposób, by podczas całej próby pozostały niezmienione. Należy podjąć odpowiednie środki, aby nie było możliwe przejechanie pod przeszkodą przez jeźdźca na koniu. Przeszkody przenośne muszą być umocowane do podłoża w taki sposób, by pozostały nieruchome w przypadku uderzenia przez konia.

547.2.2 Konstrukcja

Przeszkody, w których upadający koń może się zablokować lub zranić, powinny być zbudowane w taki sposób, by części przeszkody mogły być szybko zdemontowane i szybko odbudowane dokładnie w taki sam sposób. Konstrukcja taka nie powinna jednak mieć wpływu na trwałość przeszkody.

547.2.3 Hyrdy

Gałęzie do czesania muszą być wykonane z elastycznego, odkształcalnego materiału. Przeszkoda powinna być zbudowana w taki sposób, by koniowi pokonującemu część stałą nie groziło zranienie o gałęzie lub żywopłot. Przeszkody typu "bullfinch", tzn. rzadkie gałęzie lub rzadki żywopłot, przez które można się spodziewać, że koń jest w stanie przeskoczyć, są dozwolone pod warunkiem, że będą utrzymane w takim samym stanie przez całą próbę.

547.2.4 Rozpadające się/ Odkształcające się przeszkody

Przeszkody mogą być wyposażone w technologię rozpadania /odkształcania się tylko jeśli dana technologia jest zaaprobowana przez FEI zgodnie ze standardami FEI dla minimalnej wytrzymałości rozpadających się/odkształcających przeszkód. Lista zaaprobowanych technologii jest opublikowana na stronie internetowej FEI.

Na wszystkich poziomach wszystkie otwarte okse, otwarte kornery, stacjonaty lub przeszkody prawie pionowe z pojedynczymi drągami, górne drągi na triplebar'ach lub bramkach, gdzie wymiary i waga drąga spełniają dopuszczalne parametry urządzenia zapewniającego rozpadanie się/odkształcanie przeszkody [bezpiecznika] zatwierdzone przez FEI, muszą być wyposażone w takie urządzenie zapewniające rozpadanie się/odkształcanie przeszkody.

547.2.5 Przeszkody związane z wodą

Każda trasa krosu musi mieć przynajmniej jedną przeszkodę (skok) związaną z wodą.

547.2.6 Ukośne i zaokrąglone przody przeszkód

Przeszkody szerokie, w tym kornery, nie mogą mieć przodu w formie stacjonaty lub elementu pionowego. Górna krawędź przodu przeszkody musi być zaokrąglona lub ukośna. Wszystkie inne przeszkody, w tym bramki i płoty, w których wykorzystywane są materiały kwadratowe i/lub piłowane nie mogą mieć żadnych ostrych lub kwadratowych krawędzi. Hyrdy są niedozwolone, chyba że powyżej części stałej przeszkody znajduje się przynajmniej 20 cm „do czesania”.

547.2.7 Podstawa przeszkody

Wskazówki podstawy przeszkód muszą być zaznaczone na wszystkich poziomach [zawodów].

Uwaga: Wytyczne dla osób oficjalnych dotyczące próby terenowej zawierają dalsze informacje na temat zastosowania wskazówki podstawy przeszkody.

547.3 Wymiary

Wymiary przeszkód muszą mieścić się w ramach określonych w tabeli wysokości i szerokości przeszkód dla odpowiedniego poziomu konkursu - patrz Aneks B Tabela wymiarów.

Przeszkody muszą być zgodne z dozwolonymi wymiarami podanymi w Aneksie B w momencie zatwierdzania przez komisję sędziowską (w przypadku, gdy zmienia się stan podłoża).

547.3.1 Część stała

Trwała i nieruchoma część przeszkody nie może przekraczać określonej wysokości lub szerokości w żadnym z punktów, w których zawodnik mógłby, zachowując zasady rozsądku, próbować pokonać przeszkodę.

547.3.2 Hyrdy

Ogólna wysokość oraz wysokość stałej części hyrdy lub żywopłotu nie może przekraczać odpowiedniej wysokości określonej w tabeli wysokości i szerokości przeszkód dla odpowiedniego poziomu konkursu patrz Aneks B Tabela wymiarów.

547.3.3 Woda

W przeszkodach zawierających przejazd przez wodę (bród, jezioro lub szeroką rzekę), głębokość wody od wjazdu do wyjazdu nie może przekraczać 35 cm. Długość przejazdu przez wodę między wjazdem a wyjazdem musi wynosić co najmniej 6 metrów, za wyjątkiem miejsc, gdzie wyskok (wyskoki) lub przeszkoda są skakane wprost z wody, w takim przypadku długość przejazdu przez wodę musi wynosić co najmniej 9 m.

Przeszkoda musi być usytuowana nie mniej niż dwa kroki galopu przed wyjazdem z wody lub trzy kroki galopu po zeskoku do wody.

Przeszkoda typu zeskok z wody do wody jest niedozwolona na żadnym poziomie.

547.3.4 Przeszkody tylko szerokie

W przeszkodach tylko szerokich (suchy rów lub rów z wodą) w celu ułatwienia skoku dopuszczalne jest umieszczenie jako wskazówki drąga lub hyrdy. Taka wskazówka nie może być wyższa niż 50 cm. Musi ona być wliczona do pomiaru szerokości przeszkody.

547.3.5 Zeskoki

W zawodach 1 gwiazdkowych nie są dozwolone żadne zeskoki powyżej 160 cm. W zawodach na poziomie 2, 3 i 4 gwiazdek liczbę zeskoków z płaskim lądowaniem przekraczających 160 cm ogranicza się do dwóch.

547.4 Pomiar

547.4.1 Wysokość

Wysokość przeszkody jest mierzona od punktu, w którym mógłby się odbić przeciętny koń.

547.4.2 Szerokość

Szerokość przeszkody otwartej (np. okser lub rów) jest mierzona na zewnątrz belek lub innego materiału, z którego zrobiona jest przeszkoda, na linii, z której można spodziewać się oddania skoku przez przeciętnego konia. Szerokość przeszkody zamkniętej ze stałą częścią górną (np. stoły) jest mierzona od najwyższego do najwyższego punktu na linii, z której można spodziewać się oddania skoku przez przeciętnego konia.

547.4.3 Zeskok

Zeskok po stronie lądowania jest mierzony od najwyższego miejsca przeszkody, włączając w to szczyt hyrdy lub żywopłotu, do miejsca, w którym przeciętny koń powinien wylądować.

547.4.4 Przeszkody naturalne

Jeśli wysokość przeszkody nie może być jasno określona (np. naturalne hyrdy lub bullfinch), wysokość jest mierzona do stałej części przeszkody, której koń nie może pokonać bezkarnie.

547.5 Przeszkody z elementami i/lub opcjami

547.5.1 Przeszkody składające się z kilku elementów

Jeśli na trasie dwa lub więcej skoki są usytuowane blisko siebie i zaplanowane jako jedna całość winny być one traktowane jako „człony” przeszkody o jednym numerze. Każdy człon takiej przeszkody powinien być oznaczony inną literą (A, B, C itd.) i musi być pokonany we właściwej kolejności.

Jeżeli dwa lub więcej skoki są usytuowane tak blisko siebie, że po zatrzymaniu lub wyłamaniu nieracjonalnie trudne byłoby pokonanie kolejnego lub następnych członów bez ponownego skoczenia wcześniej pokonanego jednego lub więcej członów, muszą być one oznaczone jako członki przeszkody o jednym numerze odpowiednio oznakowane literami.

547.5.2 Przeszkody z alternatywami

Jeśli przeszkoda może być pokonana jednym skokiem, ale zawiera również alternatywę wymagającą dwóch lub więcej skoków, każda z tych alternatyw musi być oznaczona numerem lub literą i numerem jako człon przeszkody.

Przeszkoda z alternatywą musi być rozplanowana w taki sposób, by koń/zawodnik po odmowie lub spłynięciu musiał podjąć nową próbę/najazd.

547.5.3 Alternatywy z czarnymi chorągiewkami

Przeszkody lub elementy alternatywne mogą być oznaczone oddzielnymi chorągiewkami i muszą być oznaczone takim samym numerem/literą, jak droga na wprost. W tym przypadku oba zestawy chorągiewek muszą być oznaczone czarną linią.

547.6 Liczba skoków

Łączna liczba skoków musi mieścić się w granicach (minimalnych i maksymalnych) określonych w tabeli dystansów, tempa, czasu i skoków odpowiednich dla danego poziomu konkursu - patrz Aneks B - Dystanse.

Do liczby skoków muszą być wliczone skoki na trasie, po której prawdopodobnie będzie poruszał się przeciętny koń.

We wszystkich konkursach na wszystkich poziomach dopuszczalne są 2 dodatkowe skoki, przy czym stopnie i rowy nie są uważane za skoki pod następującymi warunkami:

- a) 2 stopnie w ramach kombinacji/ linii liczone są jako jeden skok, np. coffin, który zwykle składa się z 4 skoków (przeszkoda przed, zeskok, wskok, przeszkoda po), będzie liczony jako 3 skoki
- b) 3 stopnie w górę lub w dół będą liczone jako 2 skoki
- c) rów w ramach kombinacji (np. w przeszkodzie typu coffin lub zeskok) nie będzie liczony jako skok
- d) stopnie i rowy oznaczone chorągiewkami/literami jak normalnie będą sędziowane jak zwykle. GT i DT muszą przed zawodami ustalić ile takich ewentualnych skoków może wystąpić w danym konkursie, zważywszy na ukształtowanie terenu i równowagę, płynność oraz intensywność trasy.

548 Punktacja

548.1 Błędy na przeszkodach

Błąd	Kara
Pierwsza odmowa, wyłamanie lub wolta	20 punktów karnych;
Druga odmowa, wyłamanie lub wolta na tej samej przeszkodzie	40 punktów karnych;
Trzecia odmowa, wyłamanie lub wolta na krosie	eliminacja
Upadek jeźdźcy lub konia na krosie	eliminacja
Aktywacja elementu przeszkody przystosowanej do rozpadnięcia się [bezpiecznika] powodująca zmianę wymiarów przeszkody	11 punktów karnych
Niebezpieczna jazda	25 punktów karnych.
Ominięcie chorągiewki zgodnie z art.549.2	15 punktów karnych;

Dowód: Tylko oficjalne nagranie video może być użyte jako dowód. Sędziowie będą wyjaśniać przed startem do krosu i informować szefów ekip podczas odprawy z zawodnikami, które video będzie pokazywało oficjalny obraz w przypadku wątpliwości.

548.2 Błędy czasu

Błąd	Kara
Przekroczenie normy czasu	zero przecinek cztery (0,4) punktu karnego za rozpoczętą sekundę
Przekroczenie limitu czasu	eliminacja

548.3 Dodatkowe powody eliminacji

548.3.1 Obowiązkowa eliminacja

Eliminacja musi być zastosowana w następujących przypadkach:

- start w zawodach na koniu z niewłaściwym rzędem, (art.539).
- nienaprawiony błąd w trasie przejazdu, (art.545.3)
- ominięcie przeszkody lub obowiązkowego przejazdu (art.545.3).
- skoczenia lub przejechanie przeszkody w złej kolejności albo pokonanie obowiązkowych przejazdów w złej kolejności, (art.545.3).
- skoczenie przeszkody w złym kierunku, (art.545.3).
- ponownego skoczenia przeszkody już pokonanej, (art.545.3).
- gdy zawodnik utknął w przeszkodzie, (art.545.6).

548.3.2 Według uznania komisji sędziowskiej

Eliminacja jest uzależniona od uznania komisji sędziowskiej w następujących przypadkach:

- niebezpieczna jazda, (art.525).

- b) okrucieństwo wobec konia, (art.526).
- c) umyślne wystartowanie przed otrzymaniem sygnału startu, (art.545.1.1).
- d) skakanie lub próbę skoczenia przeszkody bez kasku lub w niezapiętym kasku, (art. 538.1.1)
- e) umyślne przeszkadzanie wyprzedzającemu zawodnikowi lub niezastosowanie się do polecenia osoby oficjalnej w chwili, gdy zawodnik jest wyprzedzany, (art.525).
- f) spowodowanie niebezpiecznej sytuacji dla zawodnika w trakcie wyprzedzania go, (art.525).
- g) niezatrzymanie się po sygnale, (art.545.7).
- h) pomoc niedozwolona, (art.540).

549 Definicje błędów

Punkty karne nalicza się za błędy na przeszkodach (odmowa, wyłamanie lub wolta), chyba że w opinii wyznaczonych do tego osób oficjalnych błąd wyraźnie nie był związany z pokonaniem lub próbą pokonania przeszkody oznaczonej numerem lub jej członu.

W przypadku alternatyw oznaczonych czarnymi chorągiewkami, gdy jedna przeszkoda lub element został przeskoczony, zawodnik ma prawo, bez punktów karnych, zmienić drogę z jednej oznaczonej czarnymi chorągiewkami na drugą (np. skacze 6a lewą trasą, następnie 6b prawą trasą) pod warunkiem, że nie najechał na kolejny element pierwotnej linii.

W przypadku alternatyw oznaczonych czarnymi chorągiewkami błędy na przeszkodach (odmowa, wyłamanie i wolta) będą karane tylko, jeśli będą związane z próbą pokonania lub najazdem (elementy, których nie usiłowano pokonać i na które nie najechano będą nieistotne dla sędziowania takich alternatyw).

549.1 Odmowa

549.1.1 Przeszkody z wysokością

Na przeszkodach lub elementach z wysokością (tzn. przekraczających 30 cm) za odmowę skoku uważa się zatrzymanie konia przed przeszkodą, którą powinien skoczyć.

549.1.2 Przeszkody bez wysokości

Na wszystkich innych przeszkodach (tzn. przeszkodach nie przekraczających wysokości 30 cm) zatrzymanie, po którym natychmiast następuje skok, nie jest karane, jeśli jednak zatrzymanie trwa lub przedłuża się w jakikolwiek sposób, będzie uznane za odmowę. Koń może robić kroki w bok, ale jeśli zrobi krok w tył, jest to traktowane jako odmowa.

549.1.3 Wielokrotna odmowa

Jeśli po odmowie zawodnik ponawia lub zmienia najazd w celu skoczenia przeszkody bez powodzenia, albo koń, który jest nadal przed przeszkodą po cofnięciu się, zatrzyma się i ponownie zrobi krok w tył, będzie to traktowane jako druga odmowa i tak dalej.

549.2 Wyłamanie – ominięcie chorągiewki [błąd flagi]

- a) **Czyste pokonanie przeszkody (0 punktów karnych):** uważa się, że koń pokonał przeszkodę bezbłędnie, jeżeli głowa, szyja oraz obie łopatki konia przeszły pomiędzy skrajnymi punktami przeszkody oznakowanymi chorągiewkami. Jeżeli chorągiewka zostanie przemieszczona, zad konia musi przeskoczyć najwyższy fragment części stałej przeszkody.
- b) **Ominięcie chorągiewki [błąd flagi] (15 punktów karnych):** uważa się, że koń ominął chorągiewkę, jeżeli łopatka konia nie przeszła pomiędzy skrajnymi punktami przeszkody oznakowanymi chorągiewkami. Głowa i szyja muszą przejść pomiędzy skrajnymi

punktami przeszkody oznakowanymi chorągiewkami. Jeżeli chorągiewka zostanie przemieszczona, zad konia musi przeskoczyć najwyższy fragment części stałej przeszkody.

- c) **Wyłamanie (20 punktów karnych):** uważa się, że koń wyłamał, jeżeli po najeździe na przeszkodę na trasie unika jej w taki sposób, że głowa, szyja i obie łopatki nie przechodzą pomiędzy skrajnymi punktami przeszkody oznakowanymi chorągiewkami lub zad nie przeskoczył najwyższego fragmentu części stałej przeszkody. Kontynuowanie jazdy po trasie bez ponownego najazdu powoduje eliminację.

549.2.1 Zmiana intencji

Jeździec w dowolnym momencie może zmienić zamiar, co do tego w którym miejscu chce pokonać przeszkodę lub jej człon. Nie będą za to nałożone punkty karne, także w przypadku, gdy jest to rezultatem błędu na poprzedniej przeszkodzie lub na poprzednim jej członie. Jednakże, jeśli koń unika części przeszkody, na którą był naprowadzany, uważa się to za wyłamanie.

549.2.2 Sędziowanie przeszkód na skok-wyskok

Na każdej przeszkodzie, gdzie odległość między członami wynosi 5 m lub mniej (na skok-wyskok), gdy koń pokonał pierwszy człon bezbłędnie, uważać się będzie, że atakuje drugi – i podobnie, jeśli skok-wyskok np. będzie między drugim i trzecim członem kombinacji. Zatem jeśli jeździec „zmieni zamiar” podczas pokonywania pierwszego członu i np. wybierze dłuższą trasę, będzie ukarany 20 punktami za wyłamanie.

549.3 Wolta

549.3.1 Osobno numerowane przeszkody

Przy przeszkodach o osobnych numerach zawodnik może wykonać woltę lub przeciąć swój ślad pomiędzy nimi lub wokół nich bez punktów karnych pod warunkiem, że nie najechał na drugą lub kolejną przeszkodę.

549.3.2 Przeszkody złożone z kilku członów

W przeszkodzie wieloczłonowej (A, B, C, itd.) koń zostanie ukarany punktami karnymi, jeśli przeskoczy pierwszy człon i przed skoczeniem ostatniego:

- a) przejedzie z tyłu jakiegokolwiek członu kombinacji oznaczonej literami, który następnie przeskoczy;
- b) przecina swój ślad pomiędzy członami;
- c) wykonuje woltę w tył wokół członu, który już przeskoczył przed skoczeniem jakiegokolwiek kolejnego członu kombinacji oznaczonej literami.

549.4 Ponowny najazd po nieposłuszeństwie

Jeśli zawodnik został ukarany za odmowę, wyłamanie lub woltę, w celu dokonania następnego najazdu zawodnik może wykonać woltę lub kilka wolt bez punktów karnych aż do momentu, gdy koń zostanie ponownie naprowadzony na przeszkodę.

Na przeszkodach złożonych z kilku elementów, jeśli zawodnik miał odmowę, wyłamanie lub woltę na jakimkolwiek członie, może on skoczyć każdy człon już pokonany, jednak może otrzymać punkty karne za każdy błąd, nawet jeśli poprzednio pokonał ten człon bezbłędnie.

Po odmowie, wyłamaniu lub woltce zawodnik może przejechać pomiędzy chorągiewkami w niewłaściwym kierunku w celu ponownego pokonania członu bez narażania się na punkty karne.

549.5 Upadek

549.5.1 Zawodnik

Za upadek zawodnika uważa się sytuację, w której rozłączy się on z koniem w taki sposób, że aby ponownie znaleźć się siodle, musi wsiąść lub wskoczyć na konia.

549.5.2 Koń

Za upadek konia uważa się sytuację, w której jednocześnie dotyka on łopatką i biodrem ziemi albo przeszkody i ziemi lub kiedy utknął, został uwięziony w przeszkodzie w taki sposób, że nie wydostanie się bez pomocy oraz gdy może doznać kontuzji.

Rozdział 10 PRÓBA SKOKÓW

550 Przepisy skokowe FEI

W próbie skoków WKKW mają zastosowanie Przepisy FEI w Skokach przez Przeszkody, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsze przepisy stanowią inaczej. Wszystkie modyfikacje wprowadzone przez komisję skoków FEI w ciągu roku podlegają ocenie pod kątem włączenia do niniejszych przepisów WKKW od 1 stycznia następnego roku.

551 Cel

Próba ta jest podobna do zwykłych konkursów dyscypliny skoków z tą różnicą, że nie ma na celu wyłonienia zwycięzcy w próbie jako takiej. Ma ona głównie na celu pokazanie dobrego przygotowania koni do konkurencji skoków.

Rodzaj toru przeszkód, jego długość, wymagane tempo i wymiary przeszkód zależą od stopnia trudności całego konkursu

552 Tor i przeszkody

W granicach określonych w Aneksie C- Skoki, gospodarz toru może dowolnie wyznaczać trasę przejazdu odpowiednią dla poziomu konkursu.

Wymiary przeszkód nie mogą przekraczać wymiarów podanych w Aneksie C- Skoki. Przynajmniej dwie trzecie przeszkód powinno mieć maksymalną wysokość dla danego poziomu zawodów.

Dopuszczalna jest różnica +/- 5 cm w wysokości, jeśli jest to spowodowane ukształtowaniem terenu lub odstępem między kłódkami jak na to pozwalają przepisy w skokach FEI.

552.1 Typy przeszkód

Przeszkody to standardowe przeszkody skokowe.

W przeszkodach powinna być równowaga pomiędzy przeszkodami pionowymi i szerokimi oraz powinny znaleźć się wśród nich dwa lub trzy podwójne lub jeden podwójny i jeden potrójny szereg.

Kombinacje zamknięte nie są dopuszczalne. Przeszkoda wodna jest niedozwolona, ale dopuszcza się rów z wodą z drągami zawieszonymi nad nim.

Obowiązkowe jest stosowanie kłódek bezpiecznych zaaprobowanych przez FEI do tylnych drągów przeszkód szerokich, a w przypadku triplebar'u do drągów środkowych i tylnych przeszkody.

Dozwolone jest stosowanie alternatywnych przeszkód. Na planie parkuru takie przeszkody powinny być oznakowane takim samym numerami i opisane słowem „alternatywa”.

553 Punktacja

553.1 Błędy na przeszkodach

Błąd	Kara
Zrzutka na przeszkodzie	4 punkty karne
Pierwsza odmowa, wyłamanie lub wolta w całej próbie	4 punkty karne
Druga odmowa, wyłamanie lub wolta w całej próbie	eliminacja
Upadek zawodnika lub konia	eliminacja

553.2 Błędy czasu

Długość trasy i wyznaczona szybkość określają normę czasu.

Ukończenie przejazdu w krótszym czasie nie daje żadnej bonifikaty, ale przekroczenie normy czasu zawodnik zostanie ukarany 0,4 punktu karnego za każdą rozpoczętą sekundę.

Przekroczenie limitu czasu powoduje eliminację.

Aneks A Ujeżdżenie - Aneksy

Uwaga: W WKKW kielzna dozwolone w próbie ujeżdżenia zostały przeformułowane, aby wziąć pod uwagę szerokie użycie wędzideł w WKKW (inaczej niż w Przepisach Ujeżdżenia), jak również definiować działanie.

Każde dozwolone kielzno może być użyte z każdym dozwolonym kółkiem policzkowym.

1 Dozwolone kielzna w próbie ujeżdżenia

1.1. Działanie kielzna

- a) Kielzno wędzidłowe działa na kąćki warg, język i diastemę (bezzębną część szczęki) w zależności od kształtu i efektu działania wodzy powodowanego przez zawodnika
- b) Pojedynczo łamane wędzidło może także działać na podniebienie, jeśli nie jest dopasowane i używane prawidłowo
- c) Proste (niełamane) wędzidło powoduje większy nacisk na język
- d) Podwójnie łamane wędzidło dopasowuje się do kształtu pyska i języka, powodując bardziej wyrównany nacisk
- e) Zaokrąglona lub ruchoma część środkowa powoduje ruch języka i ślinienie
- f) Zakrzywione, łamane wędzidło i wędzidła Mullen dopasowuje się do kształtu języka i pyska
- g) Części policzkowe wędzidła
- h) Wędzidła z wąsami, oliwkowe i z kółkiem w kształcie D są bardziej stabilne i działają też na kąćki warg
- i) Wędzidła z luźnymi kółkami mają bardziej ruchome wędzidło i powodują żucie wędzidła i ślinienie
- j) Wędzidła typu Baucher mają większe działanie dźwigni i działają bardziej na kąćki warg i potylicę

1.2. Materiał

- a) Wystarczająco wytrzymały, by zapewnić bezpieczeństwo
- b) Musi utrzymywać gładką i twardą powierzchnię, nie być zmieniany przez żucie w celu ochrony konia przed zranieniem
- c) Nie powodować utraty zdrowia
- d) Wędzidło: może być wykonane z metalu, elastycznej gumy lub syntetyku, plastiku, skóry i może być pokryte gumą / lateksem lub skórą.
- e) Munsztuk i wędzidełko: musi być wykonane z metalu i/lub twardego plastiku i może być pokryty gumą/lateksem.

1.3. Dozwolone wędzidła (patrz rysunki)

- a) Może być pojedynczo lub podwójnie łamane
- b) Może być podwójnie łamane z zaokrąglonym lub obrotowym elementem dla lepszego dopasowania i wygody. Krawędzie muszą być zaokrąglone, a maksymalna długość ogniwa środkowego nie może przekraczać 4,5 cm.
- c) Może być nieco zakrzywione, dając więcej miejsca na język. Maksymalna wysokość to 30 mm od niższej części po stronie języka do najwyższego punktu krzywizny. Najszersza część krzywizny musi znajdować się w tam, gdzie kielzno dotyka języka i musi mieć przynajmniej 30 mm szerokości. Kielzno wędzidła łamanego lub niełamanego może mieć kształt łuku o wymiarach jak określono powyżej.
- d) Wędzidła faliste są dozwolone
- e) Połączenie jest dozwolone jako ogniwo środkowe i musi być trwałe bez ruchomych części innych niż wałek
- f) Ogniwo środkowe musi być zaokrąglone
- g) Średnica wędzidła przy kółkach lub wąsach musi mieć minimum 14 mm dla koni i 10 mm dla kuców.

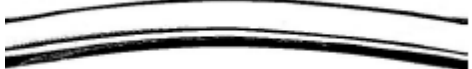
- h) Maksymalna długość czanki wędzidla w czankami wynosi 7 cm od powierzchni górnej wędzidla do góry małego kółka.

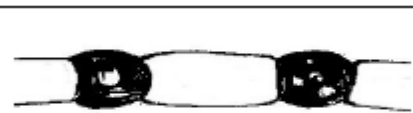
1.4 Niedozwolone wędzidla

- Wędzidla z płytką sterującą (np. Dr Bristol: jeśli położone nieprawidłowo koniec płytki powoduje nadmierny nacisk na język)
- Każde pojedynczo lub podwójnie łamane wędzidło z linki (może szczypać język lub policzki)
- Wędzidla, które powodują mechaniczne unieruchomienie języka (duże nieruchome ogniwo na środku powodujące nadmierny nacisk na język).
- Wędzidla poruszające się w płaszczyźnie pionowej dające efekt „gogue’a”.
- Wąsy wędzidla ograniczające swobodę ruchu wodzy.

1.5. Wędzidla

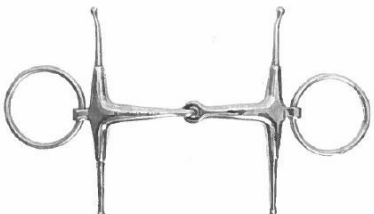
a) Dozwolone wędzidla

1. pojedynczo łamane 	10.
2. podwójnie łamane 	11.
3. pojedynczo łamane wygięte 	12.
4. pojedynczo łamane pokryte gumą 	13.
5. podwójnie łamane z obrotową częścią środkową 	14.
6. Podwójnie łamane z plastikową częścią środkową 	15.
7. łączone kulką 	16.

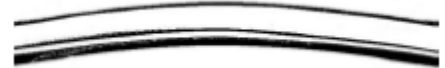
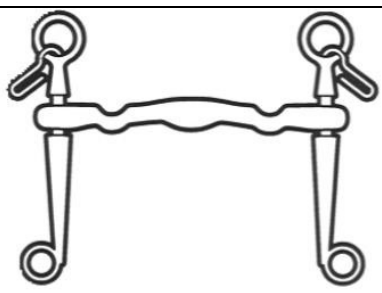
8. wielokrotnie łączone kulką	17.
	
9. podwójnie łamane wygięte	18.
	
	19.
	

b) Dozwolone kółka wędzidełka:

1. kółko ruchome	7. kółko w kształcie D
	
2. kółko oliwkowe	8. kółko w kształcie D
	
3. kółko oliwkowe	9. kółko oliwkowe z rękawami
	
4. kółko w kształcie D	10. kółko z wąsami
	

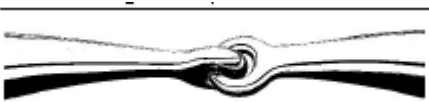
5. kółko w kształcie D		11. kółko tradycyjne z wąsami	
6. kółko wiszące		12. tradycyjne kółko z wąsami	

1.6. Munsztuki

Dozwolony kształt munsztuka	Dozwolone czanki munsztuka
1. 	1. czanka prosta
2. 	2. czanka prosta
3. 	3. czanka w kształcie S
4. 	4. czanki ruchome

5.		
----	---	--

Dozwolone węzidełka do munsztuka

1. pojedynczo łamane		5. podwójnie łamane z obrotową częścią środkową	
2. podwójnie łamane		6. podwójnie łamane z plastikową częścią środkową	
3. wygięte, pojedynczo łamane		7. połączone kulką	
4. pojedynczo łamane, pokryte gumą		8. połączone wieloma kulkami	
		9. wygięte, podwójnie łamane	

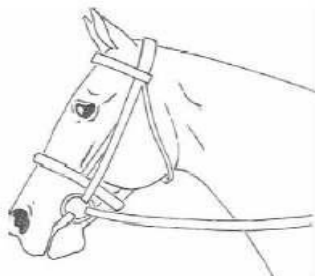
Dozwolone kółka węzidełka

1. kółko ruchome		3. kółko oliwkowe	
2. kółko oliwkowe		4. kółko ruchome z rękawem	

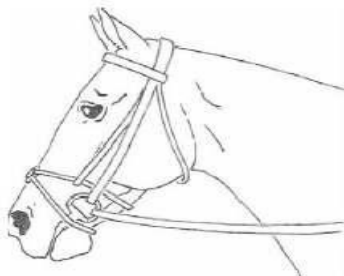
2. Ogłowia dozwolone w próbie ujeżdżenia

Rysunki poniżej stanowią tylko ilustrację i podobne ogłowia o podobnym działaniu na konia są również dozwolone, jeżeli są zgodne z artykułem 539.

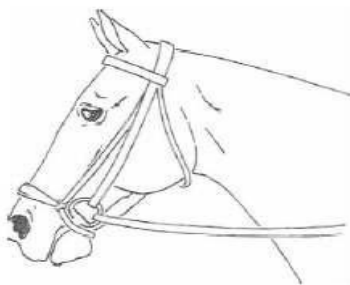
Wszystkie nachrapniki muszą być prawidłowo dopasowane i nie mogą być zbyt cienkie, aby nie powodować dyskomfortu konia zgodnie z Kodeksem Postępowania

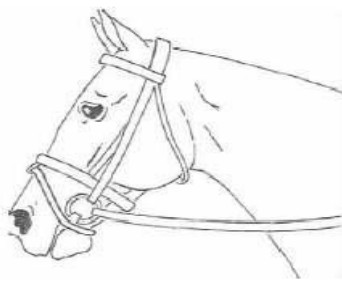
1) nachrapnik polski

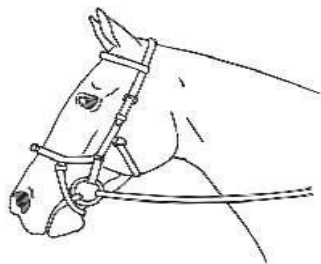
2) nachrapnik meksykański

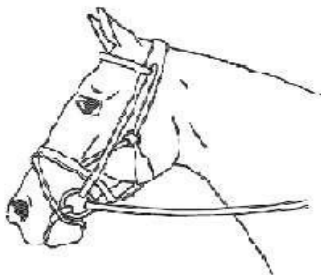
3) nachrapnik hanowerski

4) nachrapnik irlandzki

5) ogłowie Micklem

6) Stotzem (nachrapnik kombinowany bez podgardla)

Nachrapniki 2, 3, 4, 5 i 6 nie są dozwolone, gdy używane jest kielzno podwójne (munsztuk).

3. Programy ujeżdżeniowe WKKW

Programy do próby ujeżdżenia
Obowiązują od 1 stycznia 2020 r.

Konkursy jednogwiazdkowe	Program 1*	ok. 4 min 30 sek
Konkursy dwugwiazdkowe	Program A 2*	Do publikacji
	Program B 2*	Do publikacji
Konkursy trzygwiazdkowe	Program A 3*	ok. 4 min 45 sek
	Program B 3*	Do publikacji
Konkursy czterogwiazdkowe	Program A 4*	ok. 4 min 45 sek
	Program B 4*	ok. 4 min
Konkursy pięciogwiazdkowe	Program A 5*	ok. 4 min 45 sek
	Program B 5*	ok. 5 min
Igrzyska Olimpijskie	Program krótki Igrzysk Olimpijskich	ok. 3 min 30 sek
Kuce CCIP1	CCIP1-L (<i>specjalny program dla kuców</i>)	ok. 5 min 30 sek
Kuce CCIP2	Program B 2* (<i>normalny program B 2*</i>)	ok. 4 min 45 sek

We wszystkich programach próby ujeżdżenia WKKW oceny ogólne zastąpione są oceną za harmonię zawodnika i konia, która opisuje zaufanie i współpracę zbudowaną w oparciu o stosowanie skali treningowej.”

ANEKS B**Kros- aneksy****1. Maksymalne wymiary przeszkód krosowych**

	jedna gwiazdka (1*)	dwie gwiazdki (2*)	trzy gwiazdki (3*)	cztery gwiazdki (4*)	pięć gwiazdek (5*)	W-CH/ Igrzyska Olimpijskie
Część stała przeszkody (m)	1,05	1,10	1,15	1,20	1,20	1,20
Hyrda (m)	1,25	1,30	1,35	1,40	1,45	1,40
Szerokość w najwyższym punkcie (m)	1,20	1,40	1,60	1,80	2,00	1,80
Szerokość podstawy (m)	1,80	2,10	2,40	2,70	3,00	2,70
Przeszkoda tylko szeroka (m)	2,40	2,80	3,20	3,60	4,00	3,60
Maksymalna wysokość zeskoku (m)	1,40	1,60	1,80	2,00	2,00	2,00

2. Dystanse- tempo- liczba skoków

CCI1*- Intro (ujednolicony)		
Dystans (m)	Min.	2000
	Maks.	3000
Liczba skoków	Min.	20
	Maks.	25
Tempo (m/min)	500	
Norma czasu (min)	Min.	4'00"
	Maks.	6'00"

CCI S (krótkie) Dystanse krosu – skoki- szybkości

Poziom		Dwie gwiazdki	Trzy gwiazdki	Cztery gwiazdki
Dystans(m)	min	2600	3025	3420
	max	3120	3575	3990
Skoków	min	25	27	30
	max	30	32	35
Szybkość (m/min)		520	550	570
Czas (min)	min	5'00	5'30"	6'00"
	max	6'00	6'30"	7'00"

CCI L (długie) Dystanse krosu – skoki- szybkości

Poziom		Dwie gwiazdki	Trzy gwiazdki	Cztery gwiazdki	Pięć gwiazdek	W-CH / IO
Dystans (m)	min	3640	4400	5700	6270	5600
	max	4680	5500	6270	6840	5800
Skoków	min	25	30	35	40	38
	max	30	35	40	45	42
Szybkość (m/min)		520	550	570	570	570
Czas (min)	min	7'00	8'00	10'00	11'00	9'50"
	max	9'00	10'00	11'00	12'00	10'10"

W ramach powyższych limitów GT i DT mogą, biorąc pod uwagę warunki terenu, wprowadzać zmiany w jednym i drugim kierunku, liczba skoków powinna być zasadniczo dopasowana do długości trasy.

3. Rysunki przeszkód krosowych i interpretacja błędów

Wszystkie dodatkowe diagramy wyjaśniające będą dostępne jako osobny dokument opublikowany na stronach FEI i są regularnie aktualizowane

Aneks C Skoki

Maksymalne wymiary przeszkód- dystanse- tempo- liczba skoków

CCI – L&S	Jedna gwiazdka	Dwie gwiazdki	Trzy gwiazdki	Cztery gwiazdki	Pięć gwiazdek
Wysokość (m)	1,10	1,15	1,20	1,25	1,30
Szerokość okser (m)	1,25	1,35	1,40	1,45	1,45
Szerokość triplebar'u (m)	1,45	1,55	1,60	1,65	1,65
Dystans (m)	600	600	600	600	600
Tempo	350	350	350	375	375
Max liczba przeszkód/ skoków	10-11/12	10-11/13	10-11/14	11-12/15	11-13/16

Jeżeli parkur ma mniej niż 5000 metrów kwadratowych powierzchni, maksymalne tempo dla zawodów cztero- i pięciogwiazdkowych będzie wynosiło 350 m/min. Na parkurach mniejszych niż 2300 metrów kwadratowych maksymalne tempo dla wszystkich poziomów będzie wynosiło 325 m/min.

Aneks D Służby medyczne

Rekomendacje dla służb medycznych na zawodach FEI

Obecność służb medycznych na zawodach FEI

Aneks niniejszy opisuje zakres obsługi medycznej, jaki musi być zapewniony przez komitety organizacyjne (KO) na zawodach wkkw FEI. Należy go interpretować w połączeniu z „Wytycznymi dla Obsługi Medycznej na Zawodach” dostępnymi na stronie internetowej FEI.

Uwaga: Aneks niniejszy uważany jest za rekomendację przez okres 2 lat przed obowiązkową datą wejścia w życie. Uwagi od NF oraz KO zawodów w ciągu następnego roku będą brane pod uwagę przez Komisję WKKW oraz Komisję Medyczną.

I. WYMOGI DOTYCZĄCE OBSŁUGI MEDYCZNEJ OBOWIĄZUJĄCE PRZEZ CAŁE ZAWODY

1. Kierownik Obsługi Medycznej (KOM) (*)

1.1 Rola

KOM powoływany jest na długo przed zawodami i blisko współpracuje z komitetem organizacyjnym przy planowaniu obsługi medycznej zawodów oraz uczestniczy w przygotowaniu Planu Zarządzania Poważnymi Wypadkami (SIMP) [*Serious Incident Management Plan*] dla zawodów.

Na mistrzostwach KOM organizuje zebranie międzynarodowego zespołu lekarzy i personelu medycznego w celu zapoznania ich z miejscem zawodów oraz dostępnymi zasobami medycznymi, a także dostarcza informacji kontaktowych niezbędnych dla dostępu do usług medycznych.

1.2 Kwalifikacje

KOM nie musi być lekarzem, ale musi mieć odpowiednie doświadczenie w planowaniu obsługi medycznej zawodów jeździeckich oraz mieć wiedzę na temat dostępnych lokalnych zasobów ratownictwa medycznego oraz obowiązujących przepisów lokalnych.

2. Pierwsza pomoc dla widzów i pracowników obsługi

Usługi pierwszej pomocy dla widzów oraz pracowników obsługi muszą być świadczone zgodnie z lokalnymi przepisami prawa oraz wytycznymi oraz po konsultacji z KOM oraz lokalnym personelem ratownictwa medycznego.

3. Personel medyczny na miejscu

Personel medyczny na miejscu, jak pokazano poniżej, musi być dostępny w godzinach konkursów i treningów.

Musi obsługiwać wszystkie tereny do jazdy i place konkursowe, stajnie oraz obiekty noclegowe na miejscu.

DOSTĘPNOŚĆ	PERSONEL MEDYCZNY	LICZBA	KWALIFIKACJE
Próba terenowa: przynajmniej 1 (*)	Zespół Zaawansowanej Reakcji Medycznej	Przynajmniej 1	Przynajmniej: 1 członek mający minimalne umiejętności i doświadczenie, aby wykonać następujące zabiegi: i. zaawansowana interwencja w drogi oddechowe, najlepiej z intubacją i technikami ratowniczymi układu oddechowego ii. dekompresja w przypadku odmy opłucnowej iii. wprowadzenie wkłuć dożylnych i dożwiłkowych w celu podania płynów i środków znieczulających iv. bandażowanie miednicy, zakładanie kołnierza oraz stosowanie szyn w przypadku złamań

			v. wykonanie znieczulenia zabiegowego w celu przeprowadzenia nagłej redukcji kończyn, unieruchomienie przy pomocy szyn, wydobycia i transportu.
Próba ujeżdżenia, skoków i terenowa: Przynajmniej 1	Zespół Standardowej Reakcji Medycznej	Minimum: 1 Najlepiej: 2	Przeszkolenie w doraźnej pomocy i odpowiedni sprzęt do wsparcia układu oddechowego, opatrywania ran, krwotoków i złamań
Przez cały czas	Karetka pogotowia lub równoważny pojazd (**) do transportu zawodników kontuzjowanych lub chorych do odpowiedniej placówki medycznej		- Na zawodach karetki powinny mieć wyposażenie do wsparcia układu oddechowego, w tym tlen, interwencji w przypadku odmy opłucnowej, do włączenia dożylnych włącznie z płynami, stabilizacji kręgosłupa szyjnego i innych kontuzji kręgosłupa oraz złamań kości długich - Personel karetki musi być odpowiednio przeszkolony do używania takiego sprzętu.

Uwaga:

(*) To są nowe wymogi

(**) Karetka pogotowia to pojazdy z wyposażeniem medycznymi przeznaczone do transportu pacjentów rannych lub chorych do odpowiedniej placówki medycznej.

W krajach, gdzie stacjonowanie karetki na zawodach nie jest dozwolone przez prawo musi być wdrożony plan umożliwiający podobną szybką ewakuację.

4. Wstęp personelu medycznego na teren zawodów

Cały personel medyczny wraz ze sprzętem ratowniczym i transportem musi mieć akredytację i przez cały czas wstęp na cały teren zawodów, w tym również do stajni oraz na metę podczas konkursu.

Osoby te muszą zapoznać się przed konkursem z drogami dojazdowymi do placów konkursowych oraz przewidzieć alternatywy w przypadku złych warunków pogodowych, co może oznaczać konieczność użycia pojazdów terenowych do transportu w celu zapewnienia szybkiej ewakuacji.

Należy zapewnić niezawodne krótkofalówki w celu koordynacji z osobami oficjalnymi zawodów.

5. Komunikacja radiowa i telefoniczna

- Komunikacja radiowa musi być dostępna przez cały czas trwania konkursów w celu zaalarmowania służb ratowniczych na miejscu.
- Musi być zarezerwowana linia telefoniczna lub telefon komórkowy do natychmiastowej komunikacji z wyznaczoną lokalną służbą medyczną i ostrym dyżurem szpitalnym w razie gdyby konieczne były dodatkowe zasoby lub w celu powiadomienia o transporcie z terenu zawodów.

II. WYMAGANIA DOTYCZĄCE OBSŁUGI MEDYCZNEJ PODCZAS KONKURSU (W TYM PODCZAS WYZNACZONYCH GODZIN ROZPRĘŻANIA)

1. Czas reakcji służby medycznych – próba ujeżdżenia i skoków

WYMAGANIA MINIMALNE		
Rodzaj personelu medycznego 1 x Zespół Standardowej Reakcji Medycznej dostępny na miejscu	Czas reakcji Silna rekomendacja: maksimum 3 minuty (***) od powiadomienia o wypadku	Logistyka Powinien mieć natychmiastowy dostęp do dowolnej części placu konkursowego i rozprężalni
±		
Dodatkowy personel medyczny wymagany do zapewnienia odpowiedniej obsługi Do ustalenia przez KOM i KO w zależności od położenia i liczby placów konkursowych		
±		
W miarę możliwości: karetka pogotowia lub równoważna usługa (szczegóły patrz tabela w II.3) w celu: - interwencji w razie niewielkich urazów i dolegliwości		

- obserwacji i udzielenia pierwszej pomocy w poważnych urazach i chorobach
- transportu do odpowiednich placówek medycznych.

2. Czas reakcji służby medycznych – PRÓBA TERENOWA

WYMAGANIA MINIMALNE		
Rodzaj personelu medycznego 1 x Zespół Zaawansowanej Reakcji Medycznej zawsze dostępny na miejscu	Czas reakcji Silna rekomendacja: maksimum 5 minut (***) od powiadomienia o wypadku	Logistyka Możliwość bardzo szybkiego dotarcia do każdego miejsca na trasie (w tym do rozprężalni) oraz wszystkich przeszkód na trasie krosu
±		
Dodatkowy personel medyczny wymagany do zapewnienia odpowiedniej obsługi Do ustalenia przez KOM i KO w zależności od rozplanowania tras próby terenowej oraz dostępności terenu		
±		
W miarę możliwości: karetka pogotowia lub równoważna usługa (szczegóły patrz tabela w II.3) w celu: - interwencji w razie niewielkich urazów i dolegliwości - obserwacji i udzielenia pierwszej pomocy w poważnych urazach i chorobach - transportu do odpowiednich placówek medycznych.		

Uwaga: (*)** Określenie czasu reakcji to nowe wymogi.

3.1 Ewakuacja kontuzjowanych zawodników z terenu rozgrywki

Jeszcze przed konkursem należy zorganizować środki do natychmiastowego transportu ewentualnych kontuzjowanych zawodników z terenu rozgrywki do karetki transportowej. Należy przewidzieć ewentualne utrudnienia dla transportu z powodu pogody. Może to obejmować zapewnienie możliwości transportu pojazdami z napędem na cztery koła, co będzie wymagało ich rozstawienia zgodnie z zaleceniami KOM oraz obsługi medycznej na miejscu.

3.2 Plan transportu kontuzjowanych zawodników do szpitala

- Przy ustalaniu liczby karetek KOM i KO powinni wziąć pod uwagę odległość do najbliższego szpitala z oddziałem urazowym w przypadku, gdyby karetka musiała opuścić teren zawodów, oraz zapewnić obecność drugiej należycie wyposażonej karetki gotowej nadal obsługiwać zawody. W przeciwnym wypadku konkurs musi zostać wstrzymany do przyjazdu na miejsce zastępczej karetki.
- Należy wcześniej przygotować szybkie trasy dojazdu i wyjazdu oraz zabezpieczyć je na czas konkursu, aby umożliwić jak najszybszy przewóz poważnie kontuzjowanych do odpowiedniej placówki medycznej. Powinno to obejmować wcześniej przygotowane plany dojazdu i zjazdu z przeszkód uważanych potencjalnie za szczególnie ryzykowne.
- W zależności od dostępu do miejsca oraz odległości do szpitalnego oddziału urazowego (dłuższej niż 60 minut transportem drogowym) należy poważnie rozważyć transport helikopterem dla poważnie kontuzjowanych zawodników, według uznania personelu medycznego na miejscu. Należy z wyprzedzeniem określić odpowiednie lądowisko oraz zabezpieczyć je dla medycznego helikoptera ewakuacyjnego. Informacje te powinny być przekazane przez KOM odpowiednim służbom posiadającym helikopter medyczny jeszcze przed zawodami.

III. OBOWIĄZKOWE BADANIE LEKARSKIE PO UPADKU

Jeżeli zawodnik upadnie podczas konkursu, nie otrzyma pozwolenia na kontynuowanie przejazdu bez badania przeprowadzonego przez personel medyczny obecny na miejscu, nawet jeżeli nie odniósł widocznych obrażeń. Odmowa przez zawodnika poddania się badaniu lekarskiemu skutkuje natychmiastową eliminacją z pozostałej części konkursu, patrz obowiązujące przepisy FEI.

Artykuł 523.3 Wszyscy zawodnicy, którzy mieli upadek podczas treningu na terenie zawodów lub podczas konkursu muszą zostać zbadani przez oficjalnego lekarza, zanim

wystartują w następnej próbie, konkursie lub zanim opuszczą teren zawodów. Zawodnik ponosi pełną odpowiedzialność za to, by takie badanie się odbyło.

Artykuł 527.1 d. Zawodnik, który opuści teren zawodów po upadku bez poddania się badaniu wymaganemu na mocy tego artykułu, automatycznie otrzyma rejestrowane ostrzeżenie WKKW za niewłaściwe zachowanie, które zostanie dostarczone do jego lub jej narodowej federacji.

Aneks E Wymagania organizacyjne dla zawodów WKKW na poziomie pięciu gwiazdek

Zawody pięciogwiazdkowe są uważane za najważniejsze wydarzenie sportowe reprezentujące WKKW na scenie ogólnoswiatowej i w związku z tym istnieje opinia o konieczności sformułowania specjalnych wytycznych dla KO, aby zapewnić, że wizerunek dyscypliny oraz prezentacja zawodów będą na najwyższym możliwym poziomie.

FEI będzie dopuszczała tylko kilka zawodów na tym poziomie i przyznanie ich organizacji będzie podlegało bardzo ostrym kryteriom.

Procedura zgłaszania:

- a) Przed otrzymaniem organizacji zawodów pięciogwiazdkowych KO musi zorganizować, w tym samym miejscu, międzynarodowe zawody WKKW przynajmniej na poziomie czterech gwiazdek i wykazać się umiejętnością ich przeprowadzenia na najwyższym poziomie organizacyjnym.
- b) Do wniosku NF kraju gospodarza do FEI o przyznanie zawodów czterogwiazdkowych musi być dołączona oferta obejmująca szczegółowe informacje na temat miejsca zawodów (dojazd, obiekty itp.), oraz odpowiedniego podłoża, KO, możliwościach finansowych (włącznie z proponowanym poziomem dochodów ze sponsoringu), budżetu i przepływu gotówki, lokalnych możliwościach noclegowych oraz proponowanym poziomem nagród pieniężnych.
- c) KO musi mieć udowodnioną historię udanych przedsięwzięć. Należy przedstawić biznes plan, jak również list motywacyjny uzasadniający powody przejścia do kategorii CCI5*.
- d) Należy przedstawić strategię KO dotyczącą transmisji TV oraz zainteresowanie nadawców TV, w tym transmisją na żywo.
- e) Miejsce zawodów musi zostać zatwierdzone przez delegata powołanego przez FEI, który pojedzie na miejsce na koszt KO/NF.
- f) NF będzie odpowiedzialna za wsparcie wniosku oraz nadzorowanie udanego przebiegu zawodów, a przedstawiciele NF muszą zasiadać w zarządzie KO.
- g) Zgłoszenie musi zawierać nazwisko gospodarza toru, który musi mieć 3 klasę FEI. GT musi poprzeć zgłoszenie i potwierdzić, że teren zawodów jest odpowiedni do zawodów pięciogwiazdkowych.
- h) Zawody będą zatwierdzane przez Komisję WKKW FEI, która rezerwuje sobie prawo do żądania takiej liczby informacji, jaką uzna za konieczną. Komisja WKKW rezerwuje sobie także prawo nie zaakceptowania zmiany poziomu zawodów na pięć gwiazdek wobec jakiegokolwiek organizatora.
- i) Dаты muszą być dopasowane do ogólnego kalendarza WKKW FEI, nie kolidować z najważniejszymi zawodami / mistrzostwami i być z roku na rok stałą pozycją w stosunku do innych zawodów.
- j) Zgłoszenie powinno być przesłane do FEI najpóźniej w czerwcu w roku poprzedzającym termin zgłaszanych zawodów.

Wymagania:

- k) Minimalny poziom nagród pieniężnych: €125'000 w 2020 i 2021, € 150'000 w 2022.
- l) Wymóg telewizji wewnętrznej: obowiązkowe dla publiczności, zawodników, właścicieli koni i komisji sędziowskiej, oraz ze względów bezpieczeństwa.
- m) Podłoże dostosowane do wszystkich rodzajów pogody jest mocno zalecane

- n) Zachęca się, aby KO powołał konsultanta ds. krosu w konsultacji z FEI i gospodarzem toru do nadzoru.

Standardy techniczne

- o) próba ujeżdżenia i próba skoków na poziomie 5*
11-12 minutowy kros (6270-6840_m), 40-45 skoków
5* wysokość i standard przeszkód
- p) Zarządzanie ryzykiem: wskaźnik upadków dla zawodów 5* będzie się mieścił w 100 % w ustalonej normie. Jeśli wskaźnik punktów karnych w krosie będzie wyższy lub niższy od przeciętnego, będzie to analizowane z KO i gospodarzem toru.
- q) Doświadczenie widzów i zawodników: zostanie określone
- r) Komitet organizacyjny powoła sędziego głównego i delegata technicznego na 5 gwiazdek w konsultacji z FEI

Roczna ocena:

- s) Komisja oceniająca złożona z przedstawicieli Komisji WKKW FEI, delegata FEI i Sekretarza Generalnego FEI dokona oceny istniejących cztero/pięciogwiazdkowych zawodów na rocznej podstawie. Jeśli jakieś zawody nie wypełniają wymogów, będzie możliwość zmiany ich poziomu.
- t) Zarządzanie ryzykiem: będzie przeprowadzony roczna ocena wskaźnika upadków wszystkich zawodów 5*
- u) Wszystkie zawody będą oceniane co roku

1. Powołanie przedstawiciela zawodników

Przed pierwszym oglądaniem trasy krosu przez zawodników komitet organizacyjny (KO) zawodów międzynarodowych winien powołać przedstawiciela zawodników (PZ) spośród zawodników uczestniczących z zawodach, po uzyskaniu uprzedniej zgody takiego zawodnika.

Funkcja takiego PZ polega na tym, iż jest on kanałem komunikacyjnym pomiędzy zawodnikami a osobami oficjalnymi w każdej sprawie bezpośrednio dotyczącej zawodów, bez utraty przez zawodników prawa do bezpośredniego zwrócenia się do KO, delegata technicznego (DT), komisji sędziowskiej (KS) oraz gospodarza toru (GT). Nazwisko tego zawodnika musi być podane zawodnikom na briefingu, jeżeli taki się odbywa, lub wywieszone w widocznym miejscu na tablicy ogłoszeń, jeżeli nie odbywa się briefing.

8. Spotkanie zawodników [Briefing]

Zwykły briefing zawodników dotyczący rutynowych spraw związanych z wprowadzeniem zmian w ostatniej chwili z powodu warunków meteorologicznych, podłoża itp. musi się odbyć niezależnie, wieczorem przed próbą krosu.

Aneks G

Odznaka honorowa FEI

Odznaki honorowe będą przyznawane zawodnikom, którzy ukończyli Mistrzostwa Świata i Igrzyska Olimpijskie zgodnie z następującą skalą:

- a) Złota odznaka za ukończenie trzech.
- b) Srebrna odznaka za ukończenie dwóch.
- c) Brązowa odznaka za ukończenie jednych.

Aneks H Przepisy dla zawodników na kucach w WKKW i zawodów kuców w WKKW

Zawody dla zawodników na kucach są ważnym elementem rozwoju sportu jeździeckiego w pewnych rejonach świata. Przepisy WKKW mają zastosowanie do zawodów kuców w WKKW z wyjątkami ujętymi w niniejszym aneksie. Przepisy dla zawodów kuców zostały zintegrowane w całościowych Przepisach WKKW w odniesieniu do zgłoszeń, uczestnictwa, powoływania osób oficjalnych itd., zgodnie z zawodami 1 gwiazdkowymi w długim formacie i mistrzostwami.

1 Międzynarodowe zawody kuców i kwalifikacje

1.1 Zawody kuców

Zawody ograniczone do zawodników na kucach są oznaczone literką „P”, poziom 1* lub 2*, L długie lub S – krótkie. Zawody te zarezerwowane są wyłącznie dla zawodników na kucach, zgodnie z limitem wieku.

- a) CCIP1- poziom wstępny.
- b) CCIP2- poziom zaawansowany.

Mistrzostwa Europy pony będą rozgrywane na poziomie CCIP2 gwiazdki.

1.2 Kwalifikacje

Zawodnicy startujący na kucach oraz kuce muszą być certyfikowane przez swoją federację narodową jako zakwalifikowani do współzawodnictwa na wymaganym poziomie.

Na mistrzostwa, zawodnicy startujący na kucach oraz kuce muszą uzyskać jako para wynik spełniający minimalne wymagania dla CCIP2-L lub S, CCI2* długie lub krótkie.

2 Mierzenie kuców

Zastosowanie mają Przepisy Weterynaryjne.

3 Rząd koński

Tereny treningowe zastosowanie znajduje art. 539.1 z takim wyjątkiem, że hackamore, munsztuki i podwójne kielzna nie są dozwolone. Próba ujeżdżenia art. 539.2, z wyjątkiem, że munsztuki i podwójne kielzna nie są dozwolone (tylko kielzno wędzidłowe). Próba terenowa i próba skoków – zastosowanie ma art. 539.3, z wyjątkiem, że munsztuki, podwójne kielzna, hackamore, ogłowia bezwędzidłowe nie są dozwolone. (patrz FAQ dla WKKW opublikowane na stronie internetowej FEI)

- a) pelham dozwolony jest w krosie i skokach;
- b) pelham nie jest uważany za munsztuk, jeżeli ma kółko ścięgierza oraz kółko na górnej i dolnej części kielzna;
- c) pelham musi mieć pojedynczą wodzę (z paskiem łączącym kółko ścięgierza z kółkiem dolnym) – podwójne wodze są niedozwolone;
- d) pelham może być używany z łańcuszkiem munsztukowym lub paskiem skórzanym.

4 Program ujeżdżenia

Program CCIP1*L z 2014 roku obowiązuje w próbie ujeżdżenia na zawodach kuców WKKW (CCIP1- L lub S)

CCI2* B obowiązuje w próbie ujeżdżenia na zawodach kuców WKKW (CCIP2-L lub S)
Program CCI2*B dotyczy próby ujeżdżenia WKKW w mistrzostwach kuców.

5 Próba terenowa

5.1 Typy przeszkód

- a) Nie są dozwolone hyrды typu 'bullfinch' [z wysokimi, rzadkimi, prześwitującymi gałęziami).
- b) Kombinacje na wskok-wyskok są dozwolone (stacjonaty bez fule w środku) ale nie mogą być skakane do wody i muszą mieć prawidłową odległość oraz odpowiedni stopień trudności dla

kuców i zawodników na kucach.

- c) Obniżenie terenu po stronie lądowania po przeszkodzie [zeskok] lub przeszkody skakane w formie rampy nie mogą nigdy być wyższe niż 1,45 m. Liczba takich przeszkód ograniczona jest do dwóch. Liczbę zeskoków mniejszych niż 1,45 m pozostawia się do decyzji delegata technicznego.

Poniższe tabele zostają zastąpione następującymi:

Przeszkody w próbie terenowej- maksymalne wymiary

	Kuce P1	Kuce P2
Część stała	1,00_m	1,05_m
Hyrda	1,20_m	1,25_m
Max. szerokość w najwyższym punkcie	1,20_m	1,30_m
Max. szerokość u podstawy	1,70_m	1,90_m
Przeszkody bez wysokości	2,00_m	2,50_m
Max. zeskok	1,35_m	1,45_m

Próba terenowa dystanse- tempa- liczba skoków (według przepisów 2014)

Poziom	Dystans		Skoki		Tempo m/min		Metry/skok	
	min	max	min	max	min	Max	Min	Max
CCIP 1	2300	3000	20	25	450	500	100	120
CCIP 2	2700	3700	25	30	500	520	100	120

Na mistrzostwach dystans i tempo powinny być maksymalne dozwolone.

Próba skoków - wymiary- dystanse- tempa- liczby skoków

	CCIP 1	CCIP 2
Wysokość	1,05_m	1,10_m
Szerokość oksera	1,20_m	1,25_m
Szerokość triplebar'u	1,40_m	1,50_m
Dystans	Max 500_m	Max 500_m
Tempo	350_m/min	350_m/min
Max przeszkód/skoków	10-11/13	10-11/14

Aneks I – Przepisy krosowe dla zawodów halowych

1. Przepisy obowiązujące na zawodach krajowych i międzynarodowych

Przepisy FEI mają zastosowanie do wszystkich konkursów WKKW odbywających się w ramach lub w bezpośrednim związku, lub też wkrótce przed lub po międzynarodowych zawodach FEI w skokach przez przeszkody lub w ujeżdżeniu. WSZYSTKIE KO organizujące tego rodzaju zawody mają obowiązek przestrzegania następujących wymogów minimalnych w celu zarządzania i minimalizacji ryzyka na takich zawodach.

FN/KO mają dwie (2) opcje organizacji halowych konkursów WKKW:

1. Zgłoszenie wniosku do FEI o organizację takiego konkursu jako zawodów międzynarodowych wpisanych do Kalendarza FEI przy pomocy kodu konkursów *CIX-Arena [Halowe]*. Propozycje muszą być przedstawione do akceptacji przez FEI (dostępny specjalny wzór)

lub

2. Organizacja zawodów według przepisów krajowych, gdzie federacja narodowa ponosi odpowiedzialność za przestrzeganie obowiązkowych wymogów minimalnych określonych poniżej.

Zastosowanie mają następujące wymogi minimalne:

1. **Kwalifikacje zawodników:** zawody dostępne **tylko** dla zawodników posiadających kategorie FEI A, B, i C (aby zapewnić, że wszyscy zawodnicy mają odpowiednie doświadczenie)
2. **Kwalifikacje koni:** konie minimum 7-letnie z przynajmniej 1 MWK w CCI-3*.
3. **Poziom zawodów:** przeszkody maksymalnie na (aktualnym) poziomie 3*, tempo w zależności od rozmiarów hali
4. **Format zawodów:**
 - z normą czasu, jeżeli w zawodach stosowane są przeszkody stałe
 - konkurs szybkości: **TYLKO** w przypadku zastosowania przeszkód do strącania lub hyrd (min. 1/3 wysokości przeszkody)
 - dwie fazy:
 - 1 faza: możliwe są przeszkody stałe, format wg. Tabeli A nie na czas
 - 2 faza: przeszkody do strącania. Tabela A konkurs zwykły
5. **Osoby oficjalne FEI:** jeden doświadczony gospodarz toru WKKW FEI lub delegat techniczny WKKW FEI.

2. Nagrody pieniężne i koszty

Według uznania komitetu organizacyjnego, jednak co do zasady konkurs jest uważany za pokazowy i nie powinien być potraktowany jako konkurs na wysokim poziomie.

3. Mają zastosowanie przepisy WKKW FEI dotyczące dobra konia oraz zarządzania ryzykiem,

Przepisy FEI dotyczące niebezpiecznej jazdy, kar itp. (powinny być wyjaśnione przez komentatora).

4. Promocja WKKW jako dyscypliny

Komentatorzy: zaleca się zaangażowanie na takich zawodach komentatorów z doświadczeniem w zawodach WKKW w celu objaśnienia dyscypliny, dostępne są wideo-klipy na duży ekran pokazujące dyscyplinę tak, jak wygląda „w rzeczywistości” (na zewnątrz, 3 dyscypliny jeździeckie itp.).

SŁOWNIK

Konkurs:

Konkurs jest zdefiniowany w Przepisach Ogólnych jako określenie oznaczające każdą indywidualną klasę, w której zawodnicy są ustawieni w kolejności według osiągniętych wyników i w której przyznawane są nagrody.

Kontroler krosu:

To doświadczona osoba oficjalna, która ustala z KO plan komunikacji czasie próby terenowej i sprawuje nad nim kontrolę podczas konkursu. Kontaktuje się on z komisją sędziowską i delegatem technicznym i doradza w sprawie rozwoju sytuacji.

Eliminacja:

Jak określono w Przepisach Ogólnych, eliminacja oznacza, że zawodnik i/lub koń nie mogą kontynuować udziału w danym konkursie i/lub w każdym innym konkursie zawodów, chyba że przepisy sportowe stanowią inaczej.

Zawody:

Jak określono w Przepisach Ogólnych, zawody oznaczają całe spotkanie, „show”, „mistrzostwa” lub „igrzyska”. Zawody mogą być zorganizowane w jednej dyscyplinie lub w kilku.

Dyskwalifikacja:

Jak określono w Przepisach Ogólnych, chyba że przepisy sportowe stanowią inaczej, dyskwalifikacja oznacza, że zawodnik i/lub koń są zdyskwalifikowani w danym konkursie lub z każdego dalszego konkursu za zawodach. Dyskwalifikacja może mieć moc wsteczną.

Zawody w długim formacie:

Określenie odnosi się do konkursów WKKW, które mogą odbywać się w ciągu trzech lub więcej dni. Próba ujeżdżenia będzie rozłożona na jeden lub więcej kolejnych dni, zależnie od liczby zawodników; bezpośrednio po niej, następnego dnia odbędzie się próba terenowa, a bezpośrednio po niej, następnego dnia próba skoków. W zawodach w długim formacie trasa próby terenowej będzie takiej długości, że dla odniesienia sukcesu niezbędna będzie doskonała forma konia i wytrzymałość. Próba terenowa będzie się odbywać zawsze przed próbą skoków.

Zawody na niższym poziomie

Zawody na niższym poziomie definiowane są jako zawody od 1* do 3*, w formacie długim lub krótkim, jak określono w Załączniku E do Przepisów Ogólnych FEI.

Minimalne wymagania kwalifikacyjne (ang. MER pol. MWK):

Określenie to odnosi się do przesłanek i warunków, które muszą być spełnione przez zawodnika, aby uzyskać on zezwolenie na współzawodnictwo za danym poziomem w konkursach WKKW. MWK uzyskuje się przez ukończenie konkursu WKKW z wynikiem o określonych parametrach minimalnych wyznaczonych w Przepisach WKKW.

Informacja medyczna:

Zawodnicy z dolegliwościami zdrowotnymi, które mogą być istotne w razie nagłego wypadku zobowiązani są do tego, aby mieć przy sobie, podczas jazdy na każdych zawodach WKKW nośnik informacji medycznej od dostawcy systemu, dający możliwość przekazania dane przynajmniej w języku angielskim. Alternatywnie (co stanowi jednocześnie absolutne minimum) może być użyta dobrej jakości opaska medyczna. Zawodnicy, którzy wybrali opaskę muszą pobrać i wypełnić formularz ze strony internetowej FEI.

Narodowy Oficer Bezpieczeństwa:

Jest łącznikiem między FN i FEI uzyskującym informacje dotyczące wszystkich międzynarodowych, narodowych (w tym regionalnych) zawodów. Jest on odpowiedzialny na rozpowszechnianie wizji zarządzania ryzykiem FEI i idei (świadomości) dotyczącej sportu w FN.

Zawody w krótkim formacie:

Określenie odnosi się do konkursów WKKW-, które mogą odbywać się w czasie jednego lub więcej dni. Próba ujeżdżenia będzie zawsze pierwsza, a po niej tego samego lub kolejnego dnia będzie miała miejsce próba skoków i próba terenowa. W zawodach w krótkim formacie trudność trasy próby terenowej w odniesieniu do systemu gwiazdek będzie taka sama jak w zawodach w długim formacie, ale trasa będzie krótsza i intensywność skoków będzie większa. Zaleca się, aby próba terenowa odbywała się po próbie skoków.